"HERDE-RÖSTEN"

HERDE-RÖSTEN

EN SAMLING AF

KÄRNFRISKA OCH LIFLIGA SÅNGER

EGNADE FÖR

*** *VÄCKELSE OCH UPPBYGGELSE* ***

SAMLADE OCH UTGIFNA AF

AUG. DAVIS

MINNEAPOLIS, MINN.
1892

Förord.

"Halleluja! Det är godt att lofsjunga vår Gud, ja det är ljufligt; lofsång höfves oss." Ps. 147:1.

"Höjen jubel till Herren, alla länder. Tjenen Herren med glädje, kommen inför hans ansigte med fröjderop!" "Sjungen till Herrens ära en ny sång, sjungen till Herrens ära, alla länder!" "Låtom oss träda fram för hans ansigte med tacksägelse och höja jubel till honom med lofsånger!" Ps. 100:1–2; 96: 1; 95: 2.

"Nåd vare med eder och frid ifrån den som är och som var och som kommer, och från de sju andar, som äro inför hans tron, och från Jesus Kristus, det trogna vittnet, den förstfödde bland de döda och fursten öfver konungarna på jorden! Honom, som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod och har gjort oss till ett konungadöme, till prester åt Gud och sin Fader, honom vare ära och magt i evigheters evighet! Amen." Upb. 1: 4–6.

"Och de sjöngo en ny sång, sägande: Du är värdig att taga boken och bryta hennes insegel, ty du har blifvit slagtad och har köpt oss åt Gud med ditt blod utur alla stammar och tungomål och folk och folkslag och gjort dem åt vår Gud till ett konungadöme och till prester, och de skola regera på jorden." Upb. 5: 9–10.

Med det vissa hoppet att dessa sånger skola tjena till uppmuntran för Guds barn på vandringen "upp till Zions berg," varda de härmed i Jesu namn utgifna. Det är ett urval ifrån den stora allmänningen af "gamla sånger," dels ifrån Sverige, dels öfversättningar af engelska sånger, samt några verkligt "nya sånger," dels i öfversättning, dels "af sitt eget hjertas goda fatabur" af flere lofsjungande Jesu vänner samt några nya sånger af undertecknad. Någon liten omarbetning af vissa sånger har äfven gjorts, der bibelstridiga uttryck funnits.

Minneapolis, Minn., i Augusti, 1892.

AUG. DAVIS.

A. L. Skoog, Musiktryckare, 1101 Wash. Ave. S., Minneapolis, Minn.

1. Gud, min tröst.

O. A. B.

1. Trö - sta, min själ, up - på Herren, Glöm ej att han har dig kär.
2. Un - der de vex - lan-de ti - der, Pri - sa den vis-het som styr,
3. Snart skall min Jesus hem-fö - ra Sin dyrt för-värf-va - de brud,

Om än han sy - nes dig fjer-ran, Vet dock att han är dig när.
Fast du, o men - ni - ska, li - der, Vet dock att mor-go-nen gryr.
E - vigt lyck-sa-lig mig gö-ra, Klädd i o-van - ske-lig skrud.

Fast, du här ne - re får va - ra En främling och en gäst,
Den, som är äl - skad af Her-ren, Får un - der nå - den stå;
Ja, Her-ren's löf-ten är' san - na; När jag dem trö - star på,

Gud dock med dig skall för - fa - ra Som du be-tarf-var det bäst.
Va - re det då från dig fjer-ran, Att läng - re sör-jan-de gå.
Sjunger jag gladt: Ho-si - an - na! A - men. Ja, ske mig allt-så!

2. Hemlängtan.

Ord och melodi af Aug. Davis.

1. Jag läng-tar hem till fridens land, Mitt säl-la hem på himlens strand.
2. O säl - la land, o ljuf-va tröst! Snart på din strand jag står förlöst
3. I den - na verld vi haf-va tvång, Dock på vår färd en ju - belsång
4. Gå hur som helst, min sak är god; Min själ är frälst i Je - su blod.
5. Min själ, var glad, ty du har fått Ut - i Guds stad din arf - velott.
6. Snart skall jag i min Faders hus, För e - vigt fri, stå klädd i ljus

Der skall jag få hos Je - sus bo I e - vig o - störd ro.
Från allt, som hin - dra vill min färd I den - na mör - ka verld.
Vi stäm - ma upp, ty Gud så vill: Vi hö - ra ho - nom till.
Nu är jag på min re - sa hem Till Guds Jeru - sa - lem.
Som barn jag ärf - va skall min Gud, Och va - ra Je - su brud.
Och sjun - ga Lammets ny - a sång Till himla-har - pors klang.

Kör.

Jag längtar hem, jag längtar hem. Ack, om jag re - dan vo - re der!

Jag läng - tar hem, jag läng - tar hem. Att se dig som du är.

3. Det saliga hoppet.

(Sjunges som N:o 2.) Aug. Davis.

1. O sälla dag, då jag får bud
Att flytta hem och bo hos Gud
I himlens sälla Fadershus,
I härlighet och ljus!

Kör. Höj jubelsång, höj jubelsång!
Snart hörs basunens jubelklang!
Halleluja! Halleluja!
Se, Jesus kommer snart!

2. Snart hörs basunens klara ljud
Och öfver-ängels röst från Gud:
"Se, Jesus kommer nu med skyn!"
O, hvilken härlig syn! *Kör.*

3. "Hans döde skola först uppstå,"
"Qvar-lefvande förvandlas då,"
Och alla, jublande, mot höjd
Sig svinga upp med fröjd! *Kör.*

4. Se'n skall en härlig morgon gry,
Ty hela skapelsen blir ny,
Befriad från förgänglighet
Till Guds barns härlighet! *Kör.*

5. Med Jesus jag regera får
I "riket" först "de tusen år,"
Till sist på "nya jorden" bo
Hos Gud i ostörd ro! *Kör.*

4. Hemåt.

Satt af A. L. S.

1. Hem - åt jag rik - tar min håg! Här jag ej trif - ves,
2. Bro - der och sy - ster, följ med! Se ej till - ba - ka,
3. Hem-ma der fins in - gen nöd. O jag vill i - la,
4. Se'n är det slut up - på allt, Som här mig äng - slat,
5. Tyc - kes det drö - ja, så vet, Snart skall han kom - ma,

Hem-åt jag drif-ves. Det är re-dan sa - ligt tän - ka der - up - på!
Verlden för - sa - ka, Se nu blott på Je-sus! hemmet snart vi nå.
Törs här ej hvi - la, Förr än jag har hun-nit hemmet ut - i höjd.
Plå - gat och fängslat, E-vigt är det bor - ta, lof-vad va - re Gud!
Hem-ta de fromma, Hem till fa-ders-hu-set, hemma hos vår Gud!

5. Ack, jag längtar hem.

A. Nilsson.

Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Ack, jag läng - tar hem Till min trog - ne vän, Till min
2. Till min Fa - ders hus I - från jor - dens grus Vill jag
3. Ske som Her - ren vill! Ho-nom hör jag till. Her-re
4. Ack, hur' nöjd och glad Skall hos Gud en dag Jag få

Je - sus i him-me-lens höjd. Här är mö - da och strid, Men der-
flyt - ta, om Je-sus så vill. Kom, o Je - sus, till mig, Tag mig
Je - sus, be-håll blott min själ! Skall jag längre här bo, Gud, för-
skå - da hvad ger-na jag trott, Evigt glad, e-vigt nöjd! Tänk mitt

up - pe är frid, Ack, jag läng-tar till him-me - lens fröjd.
snart upp till dig! Jag för e - vigt vill hö - ra dig till.
ö - ka min tro, Gif din An - de, som le - der mig väl!
hjer-ta, hvad fröjd Det skall blif-va hos Je - sus, hur' godt!

5. Der skall synd ej mer,
Trycka sinnet ner,
Ingen djefvul mer frestar då mig.
Skild från sorg och besvär,
Ser jag Frälsaren kär,
Detta Lammet, som offrade sig.

6. Blomman vissnar här,
Hösten henne tär,
Hon är lutad mot aftonen ner.
Skördetiden är när,
Och från ödemark här
Vännen Jesus min hemfärd beskär.

6. Sjung af fröjd, du Kristi brud.

Satt af O. A. B.

1. Sjung af fröjd, du Kri - sti brud, Jub - la högt du fräl-sta här.
2. Pri - sa högt hans hel - ga namn, Hal-le - lu - jah till vår Gud!
3. Pri - sa högt hans sto - ra nåd, Som han åt oss be-skär,
4. Pri - sa högt hans hel - ga namn, Må det nå till himlens höjd.

Fri och fräl - sad af din Gud, Snart du e - vigt lycklig är.
Sjung hans lof i al - la land, A-men, a - men, pris ske Gud!
Med sin allmakts vi - sa råd, Som han med kärlek lär.
Snart vi nå den säl - la hamn, Och der blir e - vig fröjd.

Kör.

Sjung hans lof i lust och nöd, Sjung hans lof i lif och död.

Sjung af fröjd, du Kri - sti brud, Jub - la högt, du fräl-sta här.

7. Salige ären I.

Ord och musik af E. G-n.
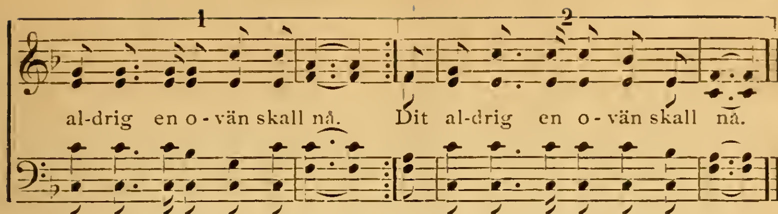
1. Må verl-den be-lju-ga, för-dö-ma och klan-dra En
Gud fräl-sar oss här-ligt. Till Si-on vi van-dra. Må
2. Jag ger-na en då-re för verl-den må va-ra; För
Jag seg-ran-de föl-jer den blod-tvag-na ska-ra, Som
3. När små-sin-ta verl-den sig nö-jer med gru-set, Då
Som fröj-dens i Her-ren och van-dren i lju-set Och
4. Oss verl-den är kors-fäst— ack, här-li-ga höj-der!— Vår
Vår synd har för-svun-nit— o, e-vi-ga fröj-der!— Att

Kör.

dof-tan-de lil-ja i tör-ne-nas famn.
verl-den som o-rent för-ka-sta vårt namn.
all-tid jag helt i-från verl-den gått ut.
him-len och jor-den skall ärf-va till slut. Vi
tå-gar jag, se-gran-de hä-rar, med Er,
tå-gen till ä-ra vid se-grens ba-ner.
ä-ra är spi-kad på kors-trä-dets stam,
lef-va för jor-den, det vo-re ju skam.

nju-ta en fröjd u-tan li-ke, I Mä-sta-rens fotspår vi

gå; Snart bo vi i him-lar-nes ri-ke, Dit

Från Betlehems-Stjernan.

8. Den ljufva tanken.

(Sjunges som N:o 7.) E. G-n.

1. O, ljufliga tanke! Snart står jag der hemma,
Ty jordlifvets pröfning den är ej så lång.
Snart bojan är krossad. och jag får instämma
I helgonens ljufva och härliga sång.

KÖR. Der stridernas hetta jag glömmer,
Ej stormarne mer nå mitt tjäll,
Då ljuft jag i evighet gömmer
Hos Jesus min ande, så säll.

2. Han alltid är med mig på brusande vatten,
Mot hemmet med glädje min kosa jag styr.
Snart efter den mörka och stormiga natten
Den lunga och fridfulla morgonen gryr.

KÖR. Då änglar mig vänta på stranden,
De sluta mig gladt i sin famn,
Och, fri från de jordiska banden,
Jag svingar mig upp till Guds Lam.

3. Der möta mig friköpta systrar och bröder,
Som kommit från stridens och tårarnes land;
Der helsa mig helgon från norr och till söder,
Och aldrig till afsked jag räcker min hand.

KÖR. Med tårade ögon ur striden
De kommit med tusende sår,
Men såren de läktes i tiden,
Nu lön af sin Konung de få.

4. Ack, saliga möte i sällhetens rike,
Der fader och moder omfamna de små!
O tänk, hvilken sång, hvilken fröjd utan like,
Då syskon och vänner kring tronen få stå!

KÖR. Der innerlig kärlek skall råda,
Den arme i konungslig skrud
Skall sitta på tronen och skåda
För evigt sin Herre och Gud.

5. Der fins ingen nöd, inga fuktade kinder,
Ej sjukdom och nöd fins i sällhetens land.
Der tjenar och lofvar jag Gud utan hinder,
Ty hyddan blef qvar på den stormiga strand.

KÖR. Ja, der, trötta barn, får du hvila
I palmernas skugga så nöjd.
Der ingen skall klaga och qvida,
Der strålar hvart öga af fröjd.

6. O verld, du i smutsen må trampa min ära,
Din domare blir jag, upphöjd af Guds hand.
O, skulle ej korset jag tåligt då bära?
Hvad gör det, om här jag får gråta ibland?

KÖR. O Gud, under färden mig skydda,
Och lär mig upphöja ditt namn,
Tills fri från min jordiska hydda,
Jag kastar mig ljuft i din famn!

9. Är du redo möta Jesus?

Satt af O. A. B.

1. Kä - ra själ, du som tror på din Her - re och Gud, Är du re - do mö - ta Je - sus ut - i skyn?
Him - mel - ri - ket är likt ti - o jungfrur, som gått För att mö - ta Her - ren Je - sus ut - i skyn.
2. Mån - ga ä - ro väl de, som likt dem ha gått ut För att mö - ta Her - ren Je - sus ut - i skyn.
Men de ly - sa ej mer, de - ras ol - ja är slut, Och snart kom - mer Her - ren Je - sus ut - i skyn.
3. Kä - ra sy - ster och bror, brinner lam - pan din klart? Är du re - do mö - ta Je - sus ut - i skyn?
Må vi ej med de få - vit-ska jung-frur gå bort, När vår brud-gum Je - sus kom - mer ut - i skyn.
4. Hör, du bort - lup - na får, som nu ir - ran - de går! Är du re - do mö - ta Je - sus ut - i skyn?
Säg, hvad tän - ker du på? Snart för do-men du står, Ty snart kom-mer Her - ren Je - sus ut - i skyn.
5. Men nu tor - de man här frå - ga så un - ge - fär: Hvem är re - do mö - ta Je - sus ut - i skyn?
Den som tror Je - su ord och från synd tva-gen är, Den är re - do mö - ta Je - sus ut - i skyn.

Kör.

Är du re - do mö - ta Je - sus ut - i skyn? Är du re - do mö - ta Je - sus ut - i skyn? Han kom - mer snart, den

sto - ra dag, Då vi sko - la mö - ta Je - sus ut - i skyn.

10. Det härliga landet.

Satt af A. L. S.

1. Det fins ett land, der ostörd sällhet nju - tes, Men bort-om
2. Det fins ett land, der in-gen död skall va - ra Och ic - ke
3. Det fins ett land, hvars stad är skön och här - lig, Ty han är
4. Det fins ett land, som in - tet o - rent kän - ner Och in - gen
5. Hvar fins det land, som har en så - dan skön-het? Hvem är den

ti - dens gränser är det land. Det fins ett land, der aldrig tår mer
rop, ej hel - ler nå - gon värk. Det fins ett land, der jag skall e-vigt
bygd af guld och ä - del-sten. Och den - na stad behöfver ic - ke
styg-gel - se, ej hel - ler lögn. Det fins ett land, der endast Je - su
vän, som mig kan fö - ra dit? Jo, lan - det fins der-up-pe hos min

gju - tes, Ty sor-gen kan ej nå dess skö-na strand.
va - ra Qvitt synden och dess mån - ga följ - der—märk!
so - len, Ty Her-rens här - lig - het ut - gör dess sken.
vän - ner Ha till-flykt, frid och fröjd och e - vigt lugn.
Fa - der, Och Je - sus är den vän, som för mig dit.

11. Snart hemma hos Herren.

Satt af A. L. S.

1. Snart hem-ma hos Her-ren Vi haf - va vår bo-ning till sist,
Der sko - la vi al - la
2. Snart hem-ma hos Her-ren Jag al-drig skall fäl - la en tår.
Han tor - kar dem al - la,
3. Snart hem-ma hos Her-ren, Jag e - vigt hos ho-nom får bo.
I verk - lig - het by - tes

Be - fri - as från sor - ger och brist. Der sko - la vi
Han lä - ker hvart svi - dan - de sår. Och der skall jag
Så här - ligt min vack-lan - de tro. Jag skå - dar då

van - dra På ga - tor af guld un - der pal-mer - nas sus, In-
sjun - ga, Om al-drig jag här kun-nat hö - ja en sång. Till
Je - sus Och ser ju hans an - let' så strå - lan - de klart. O

stäm - ma i sån - gen, Som lik - nar ett då-nan - de brus.
klin - gan - de har - por Den sån-gen skall lju-da en gång.
Her - re, mig hem - ta Till hemmet i himme-len snart!

12. Ett härligt land.

Satt af A. L. S.

1. Det här-li-ga land i tron jag ser, Ett land der sorg ej fin - nes mer;
2. Det här-li-ga land, den lju-sa rymd, Förmörkas ej af min - sta synd;
3. Mig tyckes jag ser den sta-den huld, Dess glans är lik en sjö af guld;
4. Mig tyckes jag ser de fräl-sta der, Af al - la folk en väl - dig här;
5. Det här-li-ga land af i - del ljus, Der är mitt hem, min Faders hus!

De sa-li-gas hem, ett land af ro, Der al - la Guds barn få e - vigt bo.
Guds härlighets sken, Guds e-gen Son, Har drifvit allt mör-ker der - i - från.
Den lågar i ljus lik so-len sjelf, Och speglar sin bild i lifvets elf.
För tronen de stå i snöhvit skrud, Och kasta sin' kro-nor ned för Gud.
O, vore jag fri från dödens kropp, Jag flö-ge med gläd - je strax dit opp!

Kör.

Vill du gå? vill du gå? Gå till det här - li - ga land med mig?

Vill du gå? vill du gå? Gå till det här - li - ga fri - dens land?

13. Jesu Kristi dag.

Ord och musik af A. L. Skoog. By permission.

1. Snart randas en dag så här - lig och stor För al - la, som äl-ska Gud. Dess sol al-drig skyms af skug-gor - nas flor, Och al-drig hörs klagans ljud.
2. I ä - ra och magt vår Konung sig ter Och kal-lar de si - na hem. Ej af-stånd, ej död då skil - ja dem mer, Ej synden mer plå - gar dem.
3. För korset vi få en kro - na till lön, För ringhet konungslig glans, För törn-be-strödd stig en bo - ning så skön, För svärdet en se - ger - krans.
4. Vi ve - ta ej tid, vi ve - ta ej stund, Då gryningen in - ne är; Vi ve - ta lik-väl på san - nin-gens grund, Att frälsningens dag är när.

Kör.

O, här - li - ga dag,.......... som randas för mig!...... O, här-li - ga mål....... på pilgrimens stig!......... Min längtan och blick...... allt mer till dig

O, här - li - ga dag, som randas för mig! O, här-li-ga mål på pil-gri-mens stig! Min längtan och blick allt

drag,....... Du, här-li-ga Je-su Kri-sti dag!
mer till dig drag,

14. O tänk, hvilken sällhet!

O. Running. By permission.
Satt af A. L. S.

1. O tänk, hvil-ken säll-het det blif-ver Att va-ra hos Fräl-sa-ren kär! Jag läng-tar och trängtar från jor-den Att få skå-da min Vän som han är.......
2. Här ne-re jag van-drar bland gru-set, Om-gif-ven af mån-ga be-svär. Jag läng-tar upp till Faders-hu-set, Ty mitt hjer-ta, min skatt har jag der......
3. Men här ut-i hop-pet jag bi-dar Och vet, att den da-gen är när, Då jag har ut-käm-pat de stri-der, Som mig mö-ta på van-drin-gen här.....
4. Se'n skall jag i här-lig-het ski-na Som stjer-nor i e-vig-het der, När Je-sus hem-ta-git de si-na. Ack, jag läng-tar! O, vo-re jag der!.....
5. O bro-der och sy-ster i Her-ran, Håll ut! Snart den da-gen är här. Se, mor-go-nen sy-nes i fjer-ran— Och då mö-ta vi Fräl-sa-ren kär......

15. Blicka upp.

J. F. S-m. Satt af A. L. S.

1. Blic-ka upp, blic - ka upp till din Fräl - sa - re kär,
2. Blic-ka upp, blic - ka upp, det ger gläd - je och mod!
3. Blic-ka upp, blic - ka upp, till den him - mel - ska strand;
4. Blic-ka upp, blic - ka upp! Snart Je - ru - sa - lems port
5. Blic-ka upp, blic - ka upp, till din Ko - nung och Gud!

En - dast han hjel - pa kan, som är all - tid dig när.
Pri - sa Je - sus, som köpt dig åt Gud med sitt blod!
Ic - ke läng - re vi drö - ja i främ - man - de land!
Skall för dig lå - tas upp— Je - su brud— tänk, så stort!
I hans him - mel der klin - ga ljuft to - ner - nas ljud!

Al - la da - gar han sagt, att han när dig skall bli,
Lä - ke-dom till din själ ut - af Je - sus du får,
Snart så är du för e - vigt för - los - sad och fri,
Du får bo i den stad, som har ga - tor af guld,
Re - dan här få vi sjun - ga de sa - li - gas sång,

Blic - ka upp, blic - ka upp, och i So - nen var fri!
Blic - ka upp, blic - ka upp, me - dan hem - åt du går!
Blic - ka upp, blic - ka upp— ack, du lyck - lig skall bli!
Blic - ka upp, blic - ka upp, till din Fräl - sa - re huld!
Blic - ka upp, blic - ka upp, så blir ti - den ej lång.

16. Då, ja då.

1. O fält så grönt, o strand så skön! "Guds Lam, låt dör-ren upp," min bön,
2. Det må bli fjer-ran el-ler när, Det är det hopp jag hafver här,
3. I kär-lek, tro, i bön och hopp Jag vandra vill till himlen opp,
4. Från smälek all jag slip-per då, Ty fi-en-der dit al-drig nå.
5. Der får jag se den slägt hos Gud, Som vandrat ef-ter Herrens bud

"Att ej blott se, men äf-ven nå Den gyll-ne sta-den då, ja då!" *Fine.*
Att i en fram-tid hop-pas jag Få Je-sus se en bätt-re dag.
Att der få se och äf-ven nå Den gyll-ne sta-den då, ja då!
Den gyll-ne kro-nan får jag der, Då jag för e-vigt hemma är.
Samt lå-tit Je-sus fräl-sa sig Från e-vig död till e-vig lif.

D. C. Att ej blott se men äf-ven nå Den gyll-ne sta-den då, ja då!

Kör.

Då, ja då, o, då, ja då!
Då, ja då, o, då, ja

Då, ja då, o, då, ja då! O, då, ja då! *D. S. al Fine.*
då! Då, ja då,

17. Vallfärdssång.

Ord och melodi af O. Running. By Permission.

1. Sy - skon, vi ä - ro här i "främman - de land"— Blic - ken den ha' vi dock mot himmelens strand— O, hvil-ken säll-het det skall blif - va en gång, Äng - lar oss mö - ta der med har-por och sång. Äng - lar oss mö - ta der med har - por och sång.
2. Här ut - i stri-den få vi bi - da och tro; Snart stun-dar hvi-lan för oss: ljuf - li - ga ro! Här har det of - ta va - rit mö - da och strid, Hem-ma hos Je - sus blir det hvi - la och frid! Hem - ma hos Je - sus blir det hvi - la och frid!
3. Pil-grim, håll ut! fast haf-vets böl - ja är vred, Hon kan dig ic - ke med sitt hot sän - ka ned! "O, jag ser lan-det re - dan nu mot mig ler!" An - ka - ret ka-stas snart och seg -len ta's ner. An - ka - ret ka - stas snart och seg - len ta's ner.
4. Se - dan vi tå - ga upp på "him-me-lens strand"— Re - san är slu-tad och vi ä - ro på land— Ser du, hur "lifvets träd" der blomstran-de står? "Träd som bär skördar tolf hvart-en- da - ste år!" "Träd som bär skör - dar tolf hvart - en - da - ste år!"
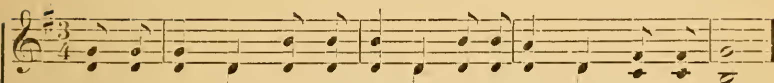
5. Der få vi möta många sälla Guds barn,
Som blifvit frälsta utur fiendens garn;
‖: De skola sjunga der med fröjdefullt ljud:
"Ära till Lammet, som har köpt oss åt Gud!" :‖

6. Tänk, när vi skåda Jesus, Frälsaren kär—
Se, "vi få blifva honom lik', som han är!"
‖: O, blotta tanken derpå hjertat vill ta'!
Derför vi sjunga: "Ära! Halleluja!" :‖
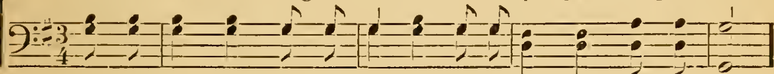
7. Hör du, min vän, som ännu främmande går,
Och all Guds nåd och kärlek helt från dig slår,
‖: Kom nu till Jesus, så skall allt gå dig väl;
Han vill nu hjelpa dig och frälsa din själ! :‖
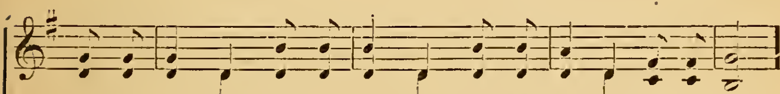
18. O, hvad sällhet.

Satt af A. L. S.

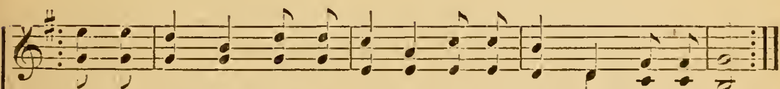
1. O, hvad säll - het det skall blifva, När Guds barn få flyt - ta hem!
2. O, hvad säll - het, o, hvad säll-het Att få tro på Je - sus här!
3. Gud ske lof, att snart så ta - ger Denna ti - dens vandring slut!
4. Der vi slip - pa skil - jas me - ra, Ingen tår skall fäl - las der,
5. Var vid tröst och vid godt sin - ne, Tröttna ej på vä - gen hem!

In - gen kan den fröjd be-skrif - va Att få bo i himme-len,
Men en än - nu stör - re säll - het Att få skå - da Je - sus der,
Bar-nen kom - ma till sin Fa - der Och der få de hvi - la ut
Sorgens äm - nen bor - ta ä - ro,— Här-lig - he - ten kommen är;
Je - sus haf i stän-digt min - ne, Höj din blick mot himmelen;

Skå - da Je - sus, skå - da Je-sus, Som har bu - rit si - na hem.
Va - ra hem-ma, va - ra hem-ma, Fri från syn - der och be-svär.
I en e - vig, i en e - vig Sällhet, som ej mer tar slut.
Ack, den da - gen, ack, den da-gen! Gif - ve Gud, den vo - re här!
Je - sus kom - mer, Je - sus kommer Snart att hem - ta si - na hem!

19. Fikonträdet knoppas.

Ord af Aug. Davis. Satt af A. L. L.
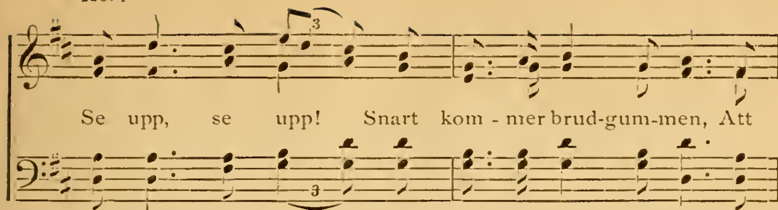
1. "Se på fi - kon - trä - det," hur det står i knopp!
2. "Se på fi - kon - trä - det," som - ma-ren är när,
3. "Se på fi - kon - trä - det," löf - ven spric-ka ut,
4. "Se på fi - kon - trä - det!" Lät ej kär - le - ken
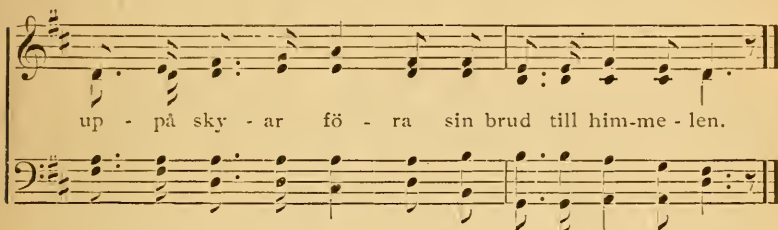
Se på ti - dens tec - ken, lyft ditt huf-vud opp!
"Krig och ör - lig hö - res," så - som Her-ren lär.
"Folk mot folk sig re - ser"–"när är all - tings slut?"
Kall - na i ditt hjer - ta. "Lär af lik - nel-sen."

Kort är vän - tans - ti - den, Her - rens dag är när.
Snart skall "fri - den ta - gas i - från jor - den bort;"
"Hun - gers-nöd och far - sot, storm på haf och land.
Vän - ta i - från him - len—"den som kom-ma skall."

Trött - na ej i stri - den, snart är Je - sus här!
Her - rens do - mar drab - ba fol - ken in - om kort.
"Sjelf - va jor - den rag - lar, som en druc - ken man."
"Je - sus som oss fräl - sar i - från vre - den all!"

Kör.

20. Jesus kommer snart.

(Sjunges som N:o 19.) Aug. Davis.

1. Snart skall Jesus komma! Är du redo då,
Att med alla fromma, inför honom stå?
Saligt skall det blifva då basunens ljud
Kallar oss från jorden, hem att bo hos Gud!

Kör. Hemåt, hemåt, på lifvets väg vi gå;
Snart vi Guds Lam på Zion med glädje skåda få!

2. Snart skall Jesus komma! O, hvad härlig syn!
Då skall bruden möta honom uti skyn;
Se'n få alla trogna följa Jesus hem,
Upp till Fadershuset uti himmelen! *Kör.*

3. Snart skall Jesus komma, och har lönen med!
Gör dig redo, broder, syster, vaka, bed!
Må du aktas värdig, att få del och lott,
Med den sälla skaran, som från död uppstått! *Kör.*

4. Käns det svårt på färden, syns dig tiden lång;
Blicka upp till Jesus, höj en jubelsång!
Drick ur lifvets källa, klar hon flödar än,
Det ger kraft och styrka; fatta mod, min vän! *Kör.*

5. Snart den gyllne stadens portar öppna stå,
Då få de blodtvagne in i staden gå;
Se'n skall Lammets bröllop firas hos vår Gud.
Då står bruden iklädd snöhvit bröllopsskrud! *Kör.*

21. Kom, du Morgonstjerna.

Satt af A. L. S.

4. Intet tage oss till fånga,
Icke synd, ej menskobud!
O, må Jesus finna många
Färdiga att möta Gud!
Må ej hemligt agg vi hysa—
Dagen allt skall göra klart.
Må som verldens ljus vi lysa!
Herren Jesus kommer snart.

5. Låt' oss ropa till hvarandra:
"Syskon, varen redo nu!"
Må i kärlek hem vi vandra,
"Hålla ut i tron ännu!"
Må vår Gud få många frälsa—
Ack, än mången ofrälst är!—
Vi med detta budskap helsa:
"Herren Jesus snart är här."

22. En kristens hem.

1. Hvar är en kri - stens fosterbygd? Månn' under Zi - ons palmers
2. Högt of-van skyn, der är vårt land, Der skymtar fram en fridsäll
3. Der up - pe haf - va vi vårt hem, Vår huf-vud-stad, Je - ru - sa-

skygd? Kanske vid Jordans dunkla våg, Der dö - pa-ren först Kristus
strand, Der bo ej synd och nöd och brist, Der vän-tar oss vår Her-re
lem, Uppfyld af glans och har-po-ljud, Så praktfull som en smyckad

såg? Nej, ic - ke der. En kristens rät - ta hemland är.
Krist, Och der, der, der Vårt arf, vårt rät - ta hemland är.
brud, Der få vi se Vår Fa - der och vår Fräl-sa - re.

23. Guds änglars hela här.

Ur Truves sånger.

1. När vårt verk har tagit slut, När vår strid vi käm-pat ut Och vi
2. Mörk är dalens skugga visst, Fastän dö - den ud-den mist, Men Guds
3. Här är mö-da och besvär, Här man skilj's från vännen kär. Sor-gen

stå i dödens skuggas dal, Då skall Herrens ljus omge Oss, när
än-glar ly - sa upp vår stig. Klädda så-som de vi gå Till dess
gräfver här så mån-gen graf. Der dock finnes in-gen död, In -gen

äng-lar-ne vi se Stil - la fö - ra oss till himlens sal.
himlens strand vi nå, Der blir fröjd och ro e - vin - ner - lig.
kla-gan, in-gen nöd, Ty vår Je - sus tå - ren tor - kat af.

Kör.

Vi snart få mö - tas der, Ja, vi snart få mö - tas der, Med Guds änglars

he - la här, Ja, vi snart få mötas der, Vi snart få mötas der Ja, vi

snart få mö-tas der, Med Guds änglar, med Guds änglars he - la här.

24. Fröjd under vandringen.

Satt af A. L. S.

1. Fröj - de - fullt, fröj - de - fullt hem - åt vi dra,
2. Fröj - de - fullt, fröj - de - fullt hem - åt vi gå,
3. Ö - rat skall tju - sas af äng - lar - nes sång,
4. Kom - mer än dö - den väl grymt oss e - mot,
5. Snart går den e - vi - ga mor - go - nen opp,

Äng - lar-nes land är det mål, som vi ha. Je-sus, vår höfding, han
Snart bland de sa - li - gas ska-ror vi stå; Nu när vår Jesus vårt
Hö - ra de sa - li - gas harpor i gång Fyl - lande himlen med
Fräl - sta af Je - sus vi trot - sa hans hot. Väl - det är bru-tet af
Klart skå - dar ö - gat vårt sa - li - ga hopp. Hemlandets blomsterfält

fö - rer oss an, Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt tå - ga vi fram.
hjer - ta har fått, Fröj-de-full, fröj-de-full blif - ver vår lott.
här - li - ga ljud. Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt gå vi till Gud.
Guds dy - ra Lam; Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt tå - ga vi fram.
jub - lan - de stå; Fröj-de-fullt, fröj-de-fullt hem - åt vi gå.

25. Striden på Harmageddon.

Ord och melodi af F. O. Olson och Aug. Davis.
Satt af O. A. B. och A. D.

1. När up - på hvi - ta hä - star här - ska - ror - na tå - ga,
2. I Fa-ders-hu-sets kam-rar, ja, der få vi hvi - la,
3. Ty så-som Her-ren Je - sus, då han var upp-stån - den,
4. Af al - la dem du gaf, blef blott Ju - das bort - tap - pad,
5. Och så-som du har sagt, så det går och för - blif - ver,

Med Je - sus i spet - sen, mot An - ti - kri - ster - na;
Men blott till dess vre - den från Gud har gått för - bi:
Med fri - den han hel - sar sin sorgs - na brö-dra hop;
För "tre - ti - o sik - lar,"† för - råd - de han Guds Son;
Med vår lef - nads van - dring här up - på den - na jord.

På Har-ma-geddons hög-slätt, i storm - kri - gets lå - ga
Och se - dan ned till jor-den som ör - nar vi i - la,
Ja, så skall äf - ven bru - den, när hon blir full - kom - men,
På grund der-af att skrif - ten var sjelf så be - skaf - fad,
Till sångens gla-da ton-takt din An - de du gif - ver,

Han ned - läg - ger sa - tan och ri - ket in - tar.
Så helt från all död och för - gän - gel - se fri:
Se till de små bar - nen som upp - gif - va rop.
Han bort må - ste gå till sitt rum långt i - från.
Att kraf - ten må blif - va för - nim - bar och spord.

(† 30 siklar silfver = $21.50 = 80 kr.)

Då ska' vi sjun - ga, båd' gam - la och un - ga,
Till att hug - sva - la och hjel - pa de sva - ga,
Je - sus skall fö - ra dem in ut - i sta - den
Ty du, min Fa - der, så sjelf la - de pla - nen,
Der - för, Je - ho - va, dig till - hör all ä - ra,

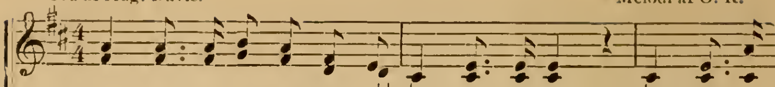
När vi gå in ge - nom por - tar - ne der:
Som än - nu käm - pa med plå - gor och nöd;
Och fram till tro - nen, der Fa - dren sjelf är.
Plan till din bygg - nad, och grund långt för - ut.
Här ut - i tid - den och all e - vig - het.

Ut - i den he - li - ga sta - den, Guds Sa - lem,
Till dess en stor och o - räk - ne - lig ska - ra,
Då skall han sä - ga: "Se, här jag och bar - nen,
Fa - der du kän - ner för - ut al - la bar - nen,
Fol - ken de sko - la dig of - fer fram - bä - ra,
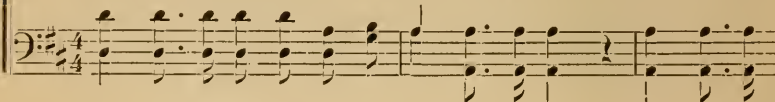
Der vår Guds väl - di - ga trons - sä - te är!
Los - sas ur verlds - nö - dens re - nan - de glöd.
Som du har gif - vit mig, Je - ho - va kär!"
Från sjelf - va bör - jan och allt in - till slut.
Ut - i stor frid och i rätt - fär - dig - het.

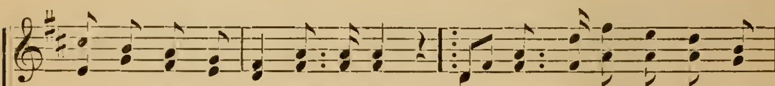
26. Segerlönen.

Ord af Aug. Davis. Melodi af O. R.

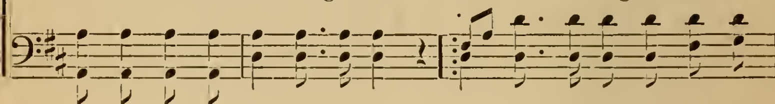

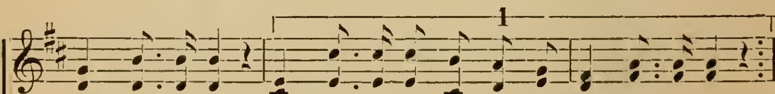
1. "Hjel-ten har segrat," gläds du sa - li - ga här! "Lyft högt ba-
2. Fram - åt vi tå - ga till vårt him-mel-ska land; Her - ren sjelf
3. Stri - den är of - ta bå - de bi - ster och svår, Hop - pet dock
4. Här - ligt skall bruden, ut - i strå - lan - de skrud, Få med stor
5. "Ri - ket" skall Fadren gif - va sin lil - la hjord, Så - som han

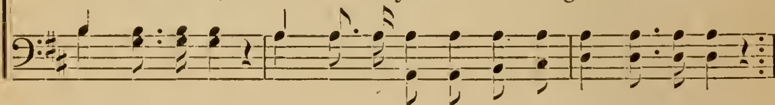

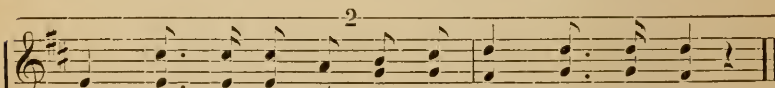
ne - ret," så-som Her-ren dig lär! Håll ut i striden! Se - ger-
för oss med sin mäk - ti - ga hand. Re - san går här-ligt, ty "vår
strå-lar klart, ty "segren är vår!" Snart är den si - sta kam-pen
glans och prakt stå krönt in-för Gud! Tänk hvil-ken ä - ra, o hvad
lof - vat i sitt he - li - ga ord! "Den som nu se - grar och i
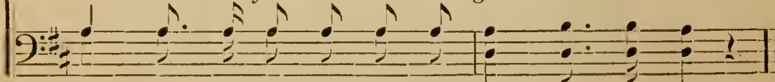

lön skall du få Och med "de krönte in - för Ko - nun-gen stå."
höf - ding" är med; "Hjel-ten går för oss" och slår fi - en - den ned.
ut - kämpad här, "Kämpen skall krönas" då af Fräl - sa - ren kär.
säll - het, att få Re - nad i Lammets blod för Ko - nun-gen stå!
tron hål - ler ut," Han skall med Je - sus få re - ge - ra till slut!

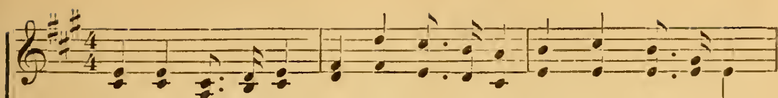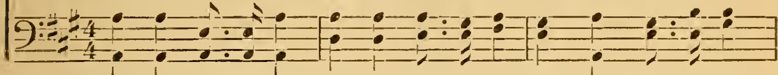

Och med "de krön - te in - för Ko - nun - gen stå."
"Hjel - ten går för oss" och slår fi - en - den ned.
"Käm - pen skall krö - nas" då af Fräl - sa - ren kär.
Re - nad i Lam-mets blod för Ko - nun - gen stå!
Han skall med Je - sus få re - ge - ra till slut!

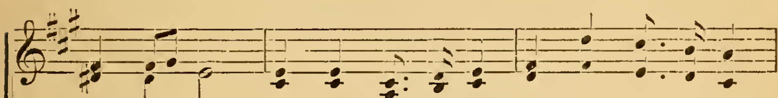

27. Strid för sanningen.
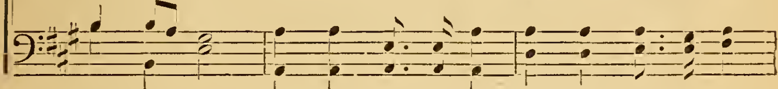

1. Strid för san-ningen! Strid mot fi-en-den! Tätt kring fräl-saren,
2. Mo-digt gå vi fram, Komma ej på skam, Ty vår Herres namn
3. Gud alls-vål-di-ge, Hör vårt ro-pan-de, Hjelp oss käm-pande,
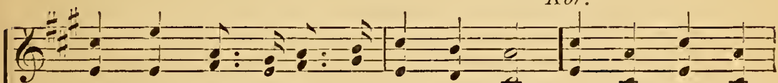

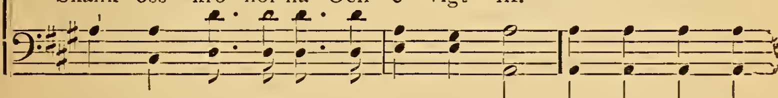
Slut-na led! Vap-nen fär-di-ga! Al-la e-ni-ga!
Se-ger ger; Han oss sjelf står bi, Han skall ä-rad bli,
Se-ger gif! Ef-ter stri-der-na, Sist i him-lar-na,
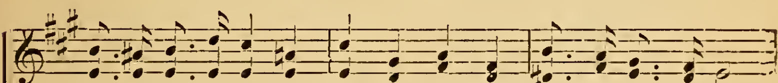

Kör.
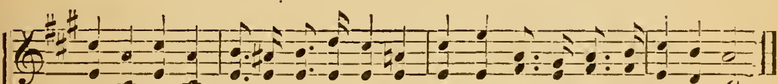

Fullt fri-mo-di-ga, Ty Gud är med!
Der-för hö-ja vi Vårt blods-ba-ner. Upp då brö-der,
Skänk oss kro-nor-na Och e-vigt lif.

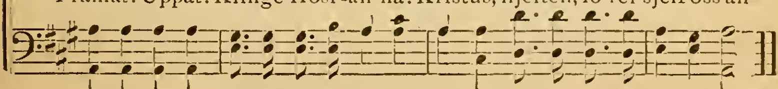

samloms kring vår fa-na! Här är lö-sen, gif-ven den hvarann:

Framåt! Uppåt! Klinge Hosi-an-na! Kristus, hjelten, fö-rer sjelf oss an

28. Strid och seger.

Satt af O. A. B. och A. D.

4. Så länge vi lefva, vi strida här må,
Af Jesus, vår höfding, vi hjelp skola få,
Med ordet och Anden han skicklig gör oss,
Att dagligen segra och icke förgås. *Kör.*

5. I kamp under pröfningar många vi må
Med Jesus mot alla slags fiender gå,
Men när vi i striden ha fast hållit ut,
Hos Gud han oss kröner till kungar till slut. *Kör.*

29. Stridsman är jag.

Satt af A. L. S.

1. Stridsman är jag; ä - ra vän-tar Mig i hemmet of-van der.
2. Vill du ve - ta hvad förmått mig Ut - i stri-den ta - ga del?
3. Då jag först den strid be-gyn -te, Sa - de man: "Han tröttna skall."
4. Jag ett un - der är för mången— Gud al - le - na har det gjort.

𝄋 *Fine.*

Kom och hör, jag vill för-täl - ja Hu - ru dyr -bar Je - sus är.
Her - ren Je - sus' öm - ma kär-lek In - tog så min he - la själ.
Dock de al - la sig be-dra -git. Gud för mig är gläd-jen all.
Här jag re - ser "e - be -ne -zer," Pri - sar för det un -dret stort.

D. S. Ock-så jag nu äl-skar honom, Som så tro-fast hos mig bor.

Kör. *D. S*

Je-sus älskar mig, mig ar - me, Äl-skar mig med kärlek stor,

30. Jag är stridsman.

Svensk mel. bearb. af A. D.

1. Jag är stridsman som för krig, För min Gud som äl-skar mig.
2. Trots en verlds be-gab - be - ri, Jag kan stå så glad och fri
3. Om än sa-tan an - fall gör, Jag ej fruk - tar nu der - för,
4. Om än ti-den blif - ver svår, Om till blo - dig död jag går,

Han ut - i mitt hjer-ta bor, Gif ver frid åt den som tror.
Och till verl-den budskap ge: Je-sus äl - skar syn - da - re.
Ty på klip-pan står jag fast. Fi -en-den den flyr med hast.
Sjunger jag min Konungs pris, Tills jag står i Pa - ra - dis.

Kör.

Vill för Kristus blott du stå? Ja, för Kristus vill jag stå. Vill för

Kri - stus blott du stå? Ja, för honom vill jag stå. Om vi

hål - la fast in-till lif-vets slut, Inför Lammets tron snart vi stå.

31. Uti Stormen vi stå.

Satt af A. L. S.

1. Nu ä - ro vi på re - sa hem. Trots hur det stormar här, Vi
2. Der hem - ma i vår fa-ders hus Få vi för e - vigt bo. Der
3. Snart få vi på vår har - pa slå Ut - i Guds pa - ra - dis Och
4. Vi ha ett arf i himlens sal Hos Gud, vår fa-der kär. Som
5. Tänk när vi lif-vets kro - na få Ut - i det go - da land Och
6. Så går det hem i Je - su namn, Och ef - ter resans slut Få

gå till Guds Je - ru - sa - lem. Vårt rät - ta hem är der.
hö - res ic - ke stormens brus, Och in-gen stör vår ro.
på de gyll - ne ga - tor gå Och sjun-ga Je - su pris.
ej förstörs af rost och mal Och o - be-smittadt är.
jub - lan - de för tro-nen stå Med se - gerpalm i hand!
vi i fri-dens säl - la hamn För e - vigt hvi - la ut.

Kör.

Ut - i storm vi stå, Snart vi säl - la ham - nen
Ut - i stormen vi stå, den kan aldrig bli så lång, Snart vi säl - la ham-nen nå och upp-

nå. Ut-i storm vi stå, Snart vi sälla hamnen nå.
stämma himlens sång. Uti stormen vi stå, snart vi sälla hamnen nå,

32. Hvem vill gå?

Satt af A. L. S.

ff

1. Hö - ren på! Hvem vill gå Ut på fäl - tet att så Lifvets
Hvem vill skyn - da å - stad Ut - i ä - ren-det glad, Så-som
2. Hvem vill skynda sig nu? Her-ren frå - gar oss ju: "Hvem vill
Sva - ra, bro - der, i dag: "Här är jag, här är jag! Låt mig
3. Blif en Her-rens re-kryt, Genom hin - der dig bryt Och fram-
Ack, se långt bort - i - från Verldens smic - ker och hån, Haf din
4. Bro-der, låt' oss nu gå Ut att åk - ren be - så, Låt' oss
Ty o - vän - nen visst ej Sig för - sum - mar, o nej, Just i

säd, som ger hun-dra - de - faldt? *Fine.*
Je - sus i nåd har be - falt? Broder, du som är ung, Ut bland
gå med mitt ord till mitt folk?" *Fine.*
blif - va, o Her - re, din tolk!" Tag trumpe-ten i hand, Och blås
träd som en man u - tan skryt! *Fine.*
blick en - dast fäst på Guds Son! Fat - ta mod, fat-ta mod, Någon
skyn-da allt hvad vi för - må! *Fine.*
dag är det tid till att så. Der-för skyn-da dig bror, Innan

D. S.

fol - ket och sjung, Locka al - la att hyl - la din Kung! Hören
hjer - tan i brand, Så att el - den går öf - ver vårt land! Hvem vill
jord-mån är god Och ger frukt, blott du har tå - la-mod. Blif en
o - grä-set gror; Du är kraf-tig i mån som du tror! Bro-der

33. Evangelii fiskaresång.

(Sjunges som N:o 32.)

1. Jag vill ut, jag vill ut,
Innan dagen är slut
Skall jag vara på fiske igen,
Skulle jag sitta här;
Då så mången begär
Att få höra om syndares vän?
Nej, o nej, jag vill då
Ut med bröderna gå,
Menskofiskare äro ju få.
Jag vill ut, etc.

2. Allt är redo förut,
Noten kastar jag ut,
Arbetstiden kan snart vara slut,
Hör då hvar en som kan,
Må vi nu som en man
Kraftigt verka allt hvad vi förmå;
Nu är morgonens stund,
Fisk i djup och på grund,
Skynda ut, skynda ut på det blå.
Allt är redo etc.

3. Stilla är det ju än
Uti hafsviken, men
Snart kan stormen utbryta igen;
Derför skynda dig du!
Hvem är flitigast nu?
Lönen kommer af arbetet ju.
Fatta tag med din hand,
Och drag noten i land,
Full af fiskar på frälsningens strand.
Stilla är det etc.

4. Ljuf i sanning den lott
Desse fiskare fått,
Som ro ut evangelii not.
Den i tron härdar ut,
Får, när dagen är slut,
Lönen stor hos vår Gud ta' emot.
Derför skynda: ro på,
Sätt ut noten också,
Snart till hvila du kallas att gå.
Ljuf i sanning etc.

5. Blifver dagen dig lång,
Sjung din fiskaresång, [gång!
Och drag noten med kraft än en
O, hur ljufligt att se,
Att ett notdrag kan ge
Fiskar etthundrafemtiotre!
Såväl gammal som ung,
Bed, arbeta och sjung,
Samt förhärliga Herren vår Kung!
Blifver dagen etc.

34. Hör Fadrens röst i dag.

1. Hör Fa - drens röst i dag, Du vils - na lam.
2. Hör Je - su röst i dag, Han klap - par ju
3. Hör Än - dens röst i dag, Drif den ej bort.
4. Hör Her-rens röst och kom, Dig har han kär.

Far - väl af syn - den tag, Till Gud gå fram.
På hjer-tat tä - ta slag. Låt upp just nu.
Än Her-ren har för - drag, Din tid är kort.
Kom u - tan men och om, Kom som du är.

35. Tidens tecken.

Satt af A. L. S.

1. Him - len mul - nar, mör - ka sky - ar dra - ga Fram på
2. Hva-dan den - na o - ro up - på jor - den, Den-na
3. Jor - den bäf - var, he - la stä - der ram - la, Hafvets
4. Mängden nu lik - som i No - e da - gar' Lef-ver
5. Må vi då af des - sa tec - ken lä - ra, Va - ka,

fä - stet nyss så ljust och klart, Allt på jor - den tyc-kes suc-ka,
kamp och strid så un - der-bar? Mån-ne de ej gäl - la nu de
vå - gor bull-ra i sitt lopp. Is - ra - el har bör-jat sig för-
blott för verl-den och dess fröjd, Ä - ter, dricker, gör hvad den be-
bed - ja, ic - ke glömma bort, Att hans up - pen-ba -rel - se är

kla - ga: Sä-kert stun - dar nå - got un - der - bart.
or - den, Herren Je - sus en gång ta - lat har.
sam - la Till sitt löf - tes - land, sitt fram - tids - hopp.
ha - gar, Men är al - drig lyck-lig, al - drig nöjd.
nä - ra, Lyf-tom blic -ken— nö - dens tid är kort.

Krig och ör - lig hörs på jor - den ra - sa, Ri - ke
Få vi ick - e vän - ta, tro och hop-pas, Att han
Skall det få - fängt vän - ta sin Mes - si - as? Har han
Skall ock flo - den nu från jor - den so - pa Al - la
Vår för - loss - ning nal - kas, pris ske Her - ran; Je - sus,

e - mot ri - ke rustadt står, Hun-gers-nö-den sprider död och
kommer snart, vår brudgum kär? Se vi ej, att fi - kon-trä - det
glömt sitt löf - te till sitt folk? Nej, det skall än - nu en gång be-
som för - ak - ta Herrens bud? Må vi kär - leks-fullt till des - sa
vår för - los-sa - re, är när. Snart han kommer, då från stri-den

fa - sa, Pe-sten föl - jer ock dess hemska spår.
knop-pas, Och att som - ma - ren för han-den är?
fri - as Ur sin träl - dom och bli fri - dens tolk.
ro - pa: Sen på ti - dens tecken, flyn till Gud!
fjer - ran Få vi e - vigt blif - va der han är.

36. Herre, mitt hjerta längtar.

Satt af A. L. S.

1. Her - re, mitt hjer - ta Läng - tar i still - het till dig.
2. Sa - lig i hop - pet, Låt mig o Je - sus, blott ej
3. Håll mig vid han - den, Gif mig allt stapp-lan-de till!
4. Göm mig för flär - den, Göm mig, ack göm mig i dig!
5. Her - re, be - va - ra, Her - re, väl - sig - na mig du!

Li - sa min smär - ta, Lif - va och ve - der-qvick mig!
Trött - na i lop - pet Och bli till - ba - ka— ack nej!
Och gör blott an - den Vil - lig att gå dit du vill!
Gläd - jen i verl - den Är ju ej gläd - je för mig.
Ly - se ditt kla - ra Vän - li - ga an - let' mig nu!

37. En gäst och främling.

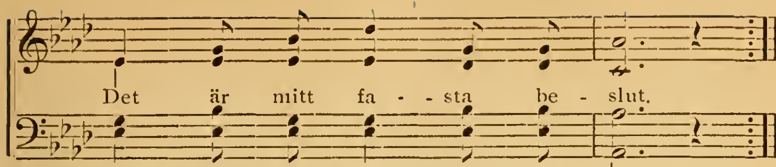
Satt af A. L. S.

1. Jag är en gäst och en främling på jorden, Tå - gar till himlen, mitt e - vi - ga hem.
Om ock-så re-san be-svär-lig är vorden, En gång jag lyckligt skall af - slu - ta den.
2. Fa-ror-na ä - ro så mån-ga i verlden, Stormar-ne bru-sa mot bräck-li - ga båt,
Dä-net af böl-jor-na hö - res på fär-den, Of - ta jag fruk-tar i stor-men gå åt.
3. Of - ta jag seg-lar i motvind och dimma, Mör-ker och o - ro om-töck-na min själ.
Smärta, bekymmer jag här får förnimma, Of - ta jag suc-kar: när skall det bli väl?
4. Om jag likt Jo - sef oskyldigt får li - da, Om jag likt Da-vid för-ak - tad skall bli,
Om likt Hi-ski- a jag kla-ga och qvida, Om jag likt Daniel för-me - nad ut - i

Om jag likt A - braham pröf-vad skall bli, Om jag ock syns du - ka un - der der - i:
Men om det syns, jag ej hemmet skall nå U - tan för - lo - rad bland brän - nin - gar gå:
Men om det drö - jer, och ti - den blir lång, Jag vill upp - stäm - ma den tros - fri - ska sång:
Att ha gemen-skap med Herren, min Gud, Då vill jag upp - stäm-ma lof - sån - gens ljud:

Kör.

Jag vill hål - la ut till van - drin-gens slut,

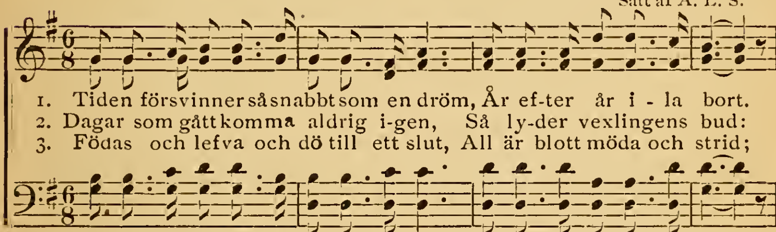

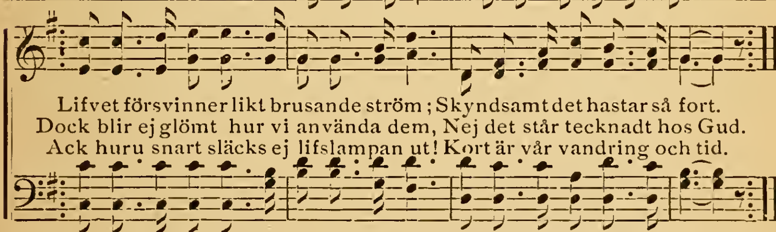
5. Broder och syster, som ofta får vara
Utsatt för faror, bekymmer och nöd,
Om ej utsigterna alltid är' klara,
Skulle det tryta det dagliga bröd,
Frukta ej ändå, se upp mot den höjd,
Jesus lofsjunga af hjertat förnöjd: *Kör.*

6. Man skall ej alltid få erfara nöden,
En gång, ja, en gång, den evigt är slut,
Om icke förr, så, när borta är döden,
Skall du få säga: "jag har kämpat ut."
Se'n kommer Jesus med helsningen sin:
"Kom du, mitt barn, kom i himmelen in!" *Kör.*

38. Tiden försvinner.

Satt af A. L. S.

4. Barn ryckas bort från föräldrar och lek,
Ynglingen ligger der död;
Jungfrun på båren hon hvilar så blek,
Nyss var hon blomstrande röd.

5. Fader och moder de lemna de små,
Gifvande jorden sin gärd.
Dödsängeln kallar, och vi måste gå
In i den eviga verld.

6. Märk då, o menska, att tiden den flyr,
Lifvet så hastigt går om—
Lär att begagna minuten så dyr,
Tänk på Guds rättvisa dom.

7. Låt icke verlden bedåra din själ,
Nej, fly till Jesus i dag!
Och då för evigt skall det gå dig väl,
Ja, så är Fadrens behag.

39. Ja, bäst är att sjungande gå.

Mel. bearb. af A. D., satt af A. L. S.

1. O bro-der, syns vä-gen dig öds-lig och lång. Gå
2. Och mö-ter likt Sim-son dig le-jon i-bland, Gå
3. Och skul-le din väg ut-i fän-gel-se gå, Gå
4. Och må-ste likt Is-ra-el fordom du gå, I-

sjungan-de framåt än-då! "Mins, djefvu-len flyr för den
sjungan-de framåt än-då! Ty vet att Guds tro-fa-sta,
sjungan-de framåt än-då! Mins Paulus och Si-las det
genom en ö-ken så svår, Så mins att de he-li-ga

D. S. Mitt mål är ju him-len, o,

tros-fri-ska sång, Men Je-sus hör glad der-up-på."
he-li-ga hand Kan gö-ra dig stark li-ka-så.
for-dom gick så, De sjön-go en lof-sång än-då.
fun-nit det så, Att bäst är att sjun-gan-de gå.

tänk hu-ru stort! Ja, bäst är att sjungan-de gå. *Fine.*

Kör.

Ja, bäst är att sjun-gan-de gå,— Ha-le-lu-ja! Ja,

D. S.

bäst är att sjun-gan-de gå,— Hal-le-lu-ja!

5. När Daniel fordom i kulan fick gå,
Jag tror, han gick sjungande då.
När hjertat är rent och vårt samvet' också,
Ja, då kan man sjungande gå. *Kör.*

6. När männen i ugnen, de tre, fingo gå,
De gingo nog sjungande då.
Den fjerde "lik Gudason," syns der också,
Ja, då kan man sjungande gå. *Kör.*

7 Jag minnes nog pilgrim Stefanus också,
När han af dem stenad blef, då
Han himlen såg öppen och Jesus der stå,
Ja, bäst är att sjungande gå. *Kör.*

40. Den nya sången.

Satt af A. L. S.

1. Je-sus, ditt namn vill jag pri - sa, Du som har los - sat min tun - ga, Ty blott om dig vill jag sjun - ga, Lär mig att lof - sjun-ga dig. Lär mig att lof - sjunga dig.
2. Träldomens tid är för - gån-gen, Fri - den nu bor i mitt hjer - ta, Nå - den för - drif - vit all smär - ta, Lyck-lig i Je - sus jag är. Lyck-lig i Je - sus jag är.
3. Glad vid min har-pa jag sit - ter Un - der den e - vi - ges skug- ga, Kär - le - kens regn - sku - rar dug - ga Midt i min fri-gjor - da själ. Midt i min fri - gjor-da själ.
4. O, att, min Je-sus, jag kun - de Dig för all verl - den be- pri - sa; O, att båd' då - rar och vi - sa Viss - te hur ljuf-lig du är! Viss - te hur ljuf - lig du är!

5. Ängsliga hjerta som lider,
Tänk på din Jesus, och bida
Tätt vid hans huldrika sida,
Snart han dig gläder igen.

6. När mina dagar försvinna
Här på den ödsliga stranden,
Far jag till himmelska landen,
Bättre der klingar min sång.

41. Frälsning af nåd.

Ord af Aug. Davis.

42. O, att med tusen tungors ljud!

(Sjunges som N:o 41.)

1. O, att med tusen tungors ljud
Jag prisa kunde här
‖: Min store Frälsare och Gud,
Hvars nåd så mägtig är!:‖

2. Han bryter syndens magt och men,
Han gör den fångne fri.
‖: Hans blod kan två den sämste ren:
Jag frälsning fick deri.:‖

3. Det namnet Jesus mod oss ger
Och tröst i sorgens tid;
‖: Musik för syndare det är
Samt helsa, lif och frid.:‖

4. Min gode Mästare och Gud,
O, hjelp mig bära fram
‖: På jordens rund med gladligt ljud
Ditt segerrika namn.:‖

43. Skall du komma till det rum?

Ord af Lina Sandell. Satt af A. L. S.

1. Skall du kom - ma till det rum, Je - sus dig be - redt?
2. Allt är re - do ock för dig, Vä - gen är ock fri,
3. Men hvad bå - tar dig till slut Så o - säg - lig nåd,
4. Myc-ket kan du mi - sta här, Men få mer i - gen:

Skall du se den här - lig - het, In - tet ö - ga sett?
Men be - tänk, om du än - då Skul - le bor - ta bli!
Ja, ett rum bestämdt åt dig I Guds kär - leks - råd,
Gåf - vor af hvad namn som helst Och hur dy - ra än—

Skall du få din se - ger-palm Och din kro - na der?
Je - sus dött så visst för dig, Som för "hvar och en,"
Om du al-drig, al - drig skall Hin - na det en gång
Men ditt rum i him - len mist, Allt du mist med det,

Dy - ra själ, be - sin - na dig, Me - dan tid än är!
Och dig ly - ser ju än - nu Or - dets san-nings sken.
Och få stäm - ma in med fröjd I de fräl - stas sång?
Väx - te i - del ro - sor se'n Ut - i di - na fjät!

5. Lyste idel solsken se'n
På din lefnadsstig,
Log ock hela verlden än
Strålande mot dig,
‖: Hade du än skötet fullt
Af all lycka här,
Men i himlen intet rum,
Tänk, hur arm du är! :‖

6. O, så ropa dag och natt:
Gud bevara mig!
Låt ej hjertat småningom
Dragas bort från dig!
‖: Och hur helst du leder mig
Genom ljuft och ledt,
Låt mig komma till det rum,
Jesus mig beredt! :‖

44. Menniskofruktan.

Mel. bearb. af A. D., satt af A. L. S.

helst du går fram? Om du rä - des för men' - skor, du
helst jag går fram Jag ej fruk - tar för men' - skor, jag

brin-gas på fall. Be-stäm dig i dag, hvem du tje - na skall.
hål - ler Gudsbud. Så här - ligt, ja här - ligt att tje - na Gud!

6. Bättre med Daniel sitta i gropen,
Midt ibland lejon vid änglarnes vakt,
Än att stå feg bland syndarehopen,
Delta' i gudlösas hån och förakt. *Kör.*

7. Fiendeskaror flykta som agnar,
När Gud sig reser till Sions försvar.
Ingen kan hejda Jehovas vagnar
Då "Guds profet" upp till himmelen far. *Kör.*

45. Guds barns trygghet.

1. Tryg-ga -re kan ingen va - ra Än Guds lil - la bar-na - ska - ra,
2. Her-ren si - na trogna vår-dar Ut - i Si-ons hel-ga går -dar.
3. In -gen nöd och ingen lyc - ka Skall ut-ur hans hand dem rycka,
4. Gläd dig då, du lil -la ska -ra, Jakobs Gud skall dig be - va - ra.
5. Hvad han tar och hvad han gifver, Samme fa - der han förblif - ver,

Stjernan ej på him-la - fä -stet, Fågeln ej i kän-da nä -stet.
Öfver dem han sig för-barmar, Bär dem up - på faders - ar - mar.
Ty han äl-skar si - na vän-ner, Och de si - nas nöd han känner.
För hans vil - ja må-ste al - la Fi-en - der till jor-den fal - la.
Och hans mål är blott det e - na, Barnets san-na väl al - le - na.

46. Kom nu, Jakob.

Arr. af A. L. S.

1. "Kom nu, Ja-kob, kom, Jo-han-nes, Petrus, kom, vi föl-jas åt!
2. Je-sus tal-te så, och männen Vo-ro snart på bergets topp.
3. Je-su an-let' sken som so-len, Klädna-den var strå-lan-de.
4. Hänryckt af den him-la-sy-nen, Bländad af sin Herres glans,
5. I för-tjus-ning Petrus ro-par, Drucken af den himla-saft:

Jag med er vill sällskap gö-ra: Upp till ber-get bär vår stråt
Himmelsk säll-het, häpnad, fyl-de Hastigt de-ras hjertan opp,
Mo-ses och E-li-as syn-tes Nu med ho-nom ta-lan-de;
Pe-trus glöm-de med detsam-ma, Att han qvar på jorden fans.
"Her-re, här är godt att va-ra, Här är sa-ligt, här är kraft.

Säl-la ting vi sko-la der Skå-da af vår Fa-der kär,
Då de plöts-ligt fin-go se De-ras sto-re Mä-sta-re
Men de snart till himlen for' Till den fräl-sta skaran stor,
Tjusning fyl-de upp hans håg, Der på ber-gets topp han låg;
Vill du, vi på ber-gets topp Byg-ga tren-ne hyddor opp,

Och I sko-len der få hö-ra, Att min Fa-der har mig kär."
Med för-kla-rad kropp så här-lig E-mot him-len blickan-de.
Dit hvar-en-da en får komma, Som på Her-ren Je-sus tror.
Och ut-i sitt bröst han kän-de Bru-set af en him-la-våg.
Mo-ses en, en åt E-li-as, En åt dig, vårt en-da hopp."

6. Medan Petrus detta talar
Med sin herre, hörs ett gny;
Och nu hastigt desse trenne
Täcktes af en himlasky.
Häpnad slog de andres bröst,
Då ur skyn det hörs en röst
Tala ord, som skänkt millioner
Men'skohjertan frid och tröst.

7. Orden, som vår Fader talte,
Lyda ljufligen så här:
"Denne är min Son så älsklig,
Och jag håller honom kär.
Hören honom, syndare!
Han är eder frälsare.
Genom honom vill jag skänka
Nåd och fri förlåtelse."

8. Tack, min käre Himlafader!
Tack, min dyre Frälsare!
Tack för blodet, tack för såren,
Tack att du mig frälst från ve!
Nu jag vill tillhöra dig,
Du som är så god mot mig.
Sedan har du mig ock lofvat,
Att jag skall få bo hos dig.

47. Jesu lif på jorden.

1. Himlens fåg-lar haf-va si-na nä-sten, Räf-var-ne i skogen si-na bo; Markens rof-djur si-na tryg-ga fä-sten, Mel-lan ber-gen med dess stil-la ro. med dess stil-la ro.
2. Je-sus ha-de ej ett hvi-lo-lä-ger, Ej ett e-get hem att trä-da in; Han som him-me-len och jor-den ä-ger, Ha-de ej en vrå att kal-la sin. vrå att kal-la sin.
3. Vill han en-sam ta-la med sin Fa-der, Må-ste han dit upp på ber-get gå; Han som ska-pat verldens my-ri-a-der, Ha-de ej en e-gen bö-ne-vrå. e-gen bö-ne-vrå.
4. Ho-nom folk på al-la si-dor trängde Hvar-je dag, och in-gen ro han fann; Mån-ne han sin dörr om nat-ten stängde? Nej, en e-gen dörr ej ha-de han. dörr ej ha-de han.
5. O, hvad skam, att vi så of-ta kla-ga, Öf-ver Her-rens vi-sa handlings-sätt! Bor-de vi ej hel-dre nöjd' an-ta-ga, Att i allt vår Fa-der de-lar rätt. Fa-der de-lar rätt.

6. Ja, om du än har det trångt på jorden,
Tänk då på hur' Jesus hade det.
‖: Han vår föregångare är vorden;
Låt oss ödmjukt vandra i hans fjät! :‖

48. I ensamhet med Gud.

Ord och melodi af O. Running.
By Permission.

1. I en - sam-het jag sat - te mig en qväll, Att "skå - da
2. Jag satt en stund och tänk - te på allt godt, Som Gud be-
3. Jag sjöng: "Min Gud, din tro - het den är stor, Du vår - dar
4. Då brast mitt hjer - ta ut i ju - bel-sång, Och så min

Gud", o tänk, hvad jag blef säll! Jag såg hur djupt hans kärlek gått för
vi - sat mig i stort och smått; Jag kun-de mig ej läng-re hål- la
bar - nen bätt-re än en mor;" "Ty på vår Fa-ders knä vi sit - ta
har - pa fick en himmelsk klang; Jag spela-de och sjöng om "Je-sus

mig, "I dö - den, sjelf min Je - sus ut - gaf sig."
då, Jag tog min har - pa för att spe - la på!
trygg," Der hål - las all - tid bar-nen "ren och snygg."
god," "Som göt för mig sitt hel - ga, dy - ra blod!"

5. O tänk, "min Gud," hur väl du mot mig gör!
"Du hvarje dag mig vårdar, skyddar, för,"
‖: Att icke synd och Satan får mig fatt.
Nej, pris ske Gud! "du vårdar sjelf din skatt.":‖

6. Ack, kära barn, som hörer Jesus till,
Blif bara still', han sjelf dig bära vill!
‖: "I Herdens sköte" der må "lammen" väl,
"Der få de ro till både kropp och själ.":‖

49. Jag är din, o Gud!

W. H. Doane.

Uttrycksfullt. Ebr. 10: 22.

1. Jag är din, o Gud, jag har hört din röst, Hört ditt kär-leks-bud till mig. O, men drag mig dock med din Andas nåd Städs allt närmare till dig.
2. Hel-ga, af-skilj mig till din tjenst, att jag Pri-sa må i allt din nåd, Låt min vil-ja så helt gå upp i din, Att jag älskar blott ditt råd.
3. O, hvad sa-lig fröjd, att på jor-den re'n Haf-va säll-skap med sin Gud! Att som vän till vän i hvad nöd som helst Fritt få skicka honom bud.
4. Ack, din kärleks djup och din kärleks höjd Kan jag dock ej fat - ta fullt, Förrän der hos dig du ock slu-ter mig I din öppna famn så huldt.

Kör.

Drag mig, drag mig närma-re alltjemt Till ditt bröst, o Herre kär, Drag mig, drag mig, drag mig närmare alltjemt, Tills jag ser dig, som du är.

Drag mig, drag mig

50. På resan.

Ord af Aug. Davis.

1. När klart i ve - ster so -len sänk - te sig Och i sin
2. Mitt hjer - ta rör - des varmt för hvar - je slag, Och brö - stet
3. O, gläds min själ, Gud är din sköld och sol! I Je - su
4. Haf tack, min kä - re Je -sus, för ditt blod! Som gaf mig

mil - da strålglans log mot mig, På-minde det mig kraftigt om Guds
häf - des djupt för hvar -je drag. Min tan-ke i - la upp till Zi-ons
blod du ock fått nå - da-stol, För dig är in-gen nöd, brist ut och
lif, för - lå - tel - se och mod. Ja, du skall e - vigt dyrkas, Je-ho-

nåd, Ja, om hans kär - lek, mildhet, makt och råd.
höjd, Och an - den njöt af o - ut - säg - lig fröjd.
sjung En lof - sång om din sto - re prest- och kung!
va! Med ä - ra, lof och pris. Hal -le - lu - ja!

51. Kinas millioner.

Satt af A. L. S.

1. Nu från Ki - nas mör - ka län - der hö - res lju - da, Nu från
2. Dy - re vän - ner, tän - ken no - ga hvad som hän - der, U - ti
3. Dy - re bro - der, sy - ster, nu är tid att vak - na, Sömnen,
4. Ut till Ki - na har be - slu - tats nu att sän - da, Ut till
5. Der - för bro - der, du som vill dig nu upp - off - ra Der-för

Ki-nas mör-ka län - der hö-res lju - da: Kom till oss med e - van-ge - li -um det
Ki-nas mör-ka men-sko - ri - ka län - der, Tret-ti - tu -sen dag -li-gen gå ut ur
lik-nöjd -he-ten ge-nast af dig ska - ka, Gå med he-ligt nit och all-var nu till
Ki - na har be - slu-tats nu att sän - da Tu-sen man med en en - dräg-tig
bro-der, du som vill dig nu upp - off - ra, Up - på Her-ren he - la an - sva-ret

ljuf - - va, Kom till oss, som här i synd och mör - ker gå.
ti - - den, Och de fle - sta u - tan kän - ne - dom om Gud.
ver - ket, Att ock des - sa nu må fräls-nin - gen und - få.
an - - da, Som för - kun - na för dem fräls - nin-gens ord.
ka - - sta, Ty han haf - - ver ju om - sorg om oss.

Kom och gå, Kom och gå Till de mil - li - o - ner då, Kom och
Skyn - da gå, Skyn - da gå Ut på fäl - tet för att så, Skyn - da
Kom gå med, Kom gå med Och dig ställ i fräl-sarns led, Kom gå
Vill du då, Vill du då En bland des - sa tu - sen gå? Vill du
O så gå, O så gå, Han skall sjelf dig kraft be - stå; O så

gå, Kom och gå Till de mil - li - o - ner då; Tala om, de ha en vän, hvars blod har
gå, Skyn-da gå Ut på fäl - tet för att så Lif - vets säd, som skall fruk-ter - na
med, Kom gå med Och dig ställ i fräl-sarns led. Med vår Herre och vår Konung uti
då, Vill du då En bland des-sa tu - sen gå Ut - om läg - ret att bä - ra hans
gå, O så gå, Han skall sjelf dig kraft be - stå. Du skall en gång med ju - bel få

run - nit, Han vill fräl - sa dem från de - ras syn - da-skuld.
bä - - ra, Tret - ti, sex - ti och somt hun - dra - de - faldt.
spet - sen, Dra' vi fram-åt och då se - ger han oss ger.
små - lek, Den - na lil - la tid du än - nu haf - ver qvar.
bä - - ra Di - na kärf-var in - för Je - sus, Guds Lam.

52. Kinas millioner.

Bearbetad.

1. I Ki - na hvar må - nad dör en mil - li - on, Den
2. Ett upp - rop från Her - ren kring verl - den ut - gått, Att
3. Om nå - gra nu sko - la till Ki - na ut - gå, Hur
4. Om ska - ran blir stor, som till Ki - na går ut, Be-

dör u - tan frälsning och hopp. O hö - ren, Guds vänner, som
sän-da en ska - ra i hast, Som vitt - na om Fräl-sa - ren,
mån-ga af oss vil - ja med? Bör Gud ej bland oss då en
höf-vas båd' pen-gar och bön. Ej län-gre nu hjer-tat och

kom-mit till tron, Ur dva - lan till rädd-ning stån opp!
verl-den har fått, Från stad och till stad u - tan rast.
ska - ra stor få Af Nor-dens barn i de - ras led?
han-den tillslut. En kro - na dig vän - tar till lön!

Kör.

Gån räd - da dem nu, ty snart blir det för - sent, Gån

53. Den lilla svarta Sara.

Ord af L. S.

5. Nu ligger hon på smärtans läger,
En usel bädd af hö och strå;
Men ack, den klara blicken säger,
Att fröjd i hjertat bor ändå.

6. Fast utan någon vän vid sidan,
Fast bädden är så hård och kall,
Hon ligger der i glad förbidan
Af hvad som ännu komma skall.

7. Hon tänker på de dyra orden,
Hon en gång hört af läraren;
Hon tänker på den nya jorden
Och på den "nya himmelen."

8. "Deruppe ingen död skall vara,"
Hon sjunger—men alltmera matt,
"Och intet rop och ingen fara,
Och ingen gråt och ingen natt."

9. Allt svagare ännu blir rösten:
"En gyllne stad,—en gyllne stad,—
Och ingen död." Och med den trösten
Hon somnar slutligt in så glad.

10. Nu lockar hon de toner klara
Ur harpan fram med fröjdfullt mod,
Ty se, den lilla svarta Sara
Var hvit och skär i Lammets blod!

54. Lilla Elin.

1. Min lil - la E - lin, min dot - ter snäll, Helt tank-full satt på mitt
2. Och E - lin frå - gar: min mo - der säg, Vill du gå med mig den
3. Min lil - la E - lin, mitt barn, du får Visst drö - ja än till ett
4. Min, mo - der, vill ej vår Je - sus kär, Att al - la ve - ta hur
5. Ja väl, min dot - ter, det är hans bud, Att he - la verl-den skall
6. Och E - lin gick till den ko - jan säll Så mån - gen mor - gon, så

knä en qväll. Den mör-ka kar - tan fram-för mig låg, Der he - la
lån - ga väg? Vill du gå med till den mör - ka ort, Der in - gen
an - nat år. För späd du är att bland vild-djur gå, För späd och
god han är? Helt vist han vill, att båd' du och jag Ej må för-
kän - na Gud. Se hit, mitt barn, ner i da - len står En li - ten
mån - gen qväll. Dess vitt-ne trod - des, dess bön blef hörd; Af Je - sus

verl-den hon må - lad såg, Hvars lju - sa fläc - kar blott här och der Be-
vet hvad vår Je - sus gjort, Och sä - ga bar - nen, de stac-kars små, Att
rädd att i kamp be - stå. En brän-het sol och en ky - lig vind Tar
gä - ta hans hjer - te - lag Men vil - ligt bru - ka den skatt vi fått Och
ko - ja, ett barn der går, Som al - drig hört hvad vår Je-sus gjort; Gå
fun-nen, af An - den rörd, Nu bed - ja bar - nen—de bå - da två, Till

skrif - va nej - der, der or - det är För-kun-nadt och Her - ren känd.
Je - sus li - dit för dem ock-så Och vun-nit åt dem ett land?
bort all hel - sa från E lins kind, All kraft från dess spä-da fot.
öp - pet sä - ga, hvad sa - lig lott Han un-nar hvar-en-da själ.
ned till ko - jan, den mör-ka ort, Mitt barn, med det gla - da bud.
hed-na-verl-den kan-hän-da gå De dit till ett an - nat år.

55. En vallfärdssång.

(Sjunges som N:o 54.)

1. I bibeln finnes en vallfärdssång,
Som David spelte och sjöng en gång.
Han sjöng att Herren är sol och ljus,
Att den som tror uti fridens hus,
I ro och trygghet får evigt bo,
Ej stormar mera stör frid och ro,
För evigt de hvila få.

2. Han äfven sjöng om den trygga borg
Der hjertat frias från nöd och sorg,
Der tröttnad dufva sitt näste fått,
Der anden hvilar så tryggt och godt,
Der synd och djefvul ej rum kan få,
Men fridens folk uti sällhet då
Framtåga i Herrens kraft,
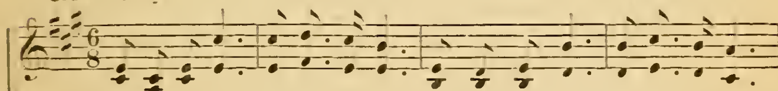
3. Jag sjunga vill uppå samma sätt,
Ty det gör vägen båd' ljuf och lätt,
Det friar hjertat från nöd och tvång,
När jag uppstämmer min jubelsång,
Och själen lifvas och hjertat tror,
Och anden re'n uti himlen bor,
Hos Fadren i frid och ljus.

4. Jag sjunger, ty jag har dertill skäl,
När Herren frälst mig, han allt gör väl.
Må han vid handen mig leda få,
Så skall jag salig för tronen stå,
Uppstämma Lammets och Moses sång.
Mitt hjerta, jubla, snart fri från tvång
Jag hemma i himlen bor.
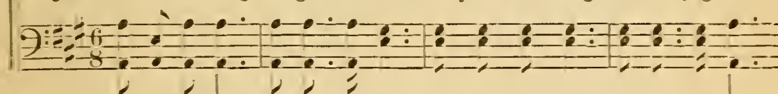
5. Då tidens fråga sin lösning fått,
Och hvarje storm som mitt hjerta nått,
För evigt lagt sig, ty storm och strid
De tystnat hafva, och evig frid
Omgifver barnen i Fadrens hus,
Ty Gud är solen, som med sitt ljus
Dem lyser i hemmet der.

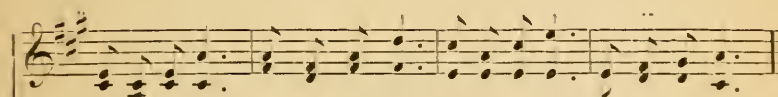
56. Glad i mitt sinn'.

Ord af N. Frykman. Satt af A. L. S.
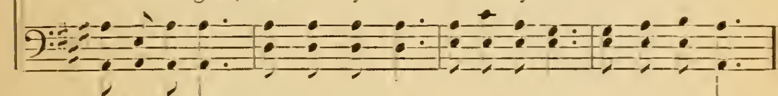

1. Glad i mitt sinn' sjunga jag vill: Je - sus är min, allt hör mig till;
2. Bor - ta jag var fjerran från Gud Längre det bar, frälsningens bud
3. Mörk var min dag, tung var min lott: Syndens behag drömde jag blott;

Gud har mig kär, nå - den är fri; Lycklig jag är, mer skall jag bli.
Hör-des ej på, ak - ta - des ej. Var jag väl då lyck-lig? o nej!
Nä - ra min graf, ha - de ej ro; Viss-te ej af kär-lek och tro.

4. Så kom min vän, stäckte mitt lopp,
Tog mig igen, reste mig opp.
Löste min själ. Nu i hans famn
Mår jag så väl. Pris ske hans namn!

5. Lefva på nåd— saliga lott!
Känna Guds råd— o, huru godt!
Lär mig nu gå kärlekens stig,
Kronan att få, Jesus, hos dig!

57. För dem hem.

W. A. Ogden.

1. Hör, hur min her-de ro - par nu, U - te i vil - da
2. Hvem vill nu hjel - pa Her-den att Sö - ka det vils-na
3. U - te i ök - nen lammens rop Hö - ras bland vil -da

ök-nen, ty Lam-men han sö - ker, som gått bort,
lam få fatt; Bä - ra det hem till få - rens hus,
ulf - vars hop. Hör hu - ru Her - den ma - nar dig,

Kör.

Långt i - från få - ra - hu - sets port.
Der det har skydd mot stor-mens brus? För dem hem,
Gå! för små lam - men hem till mig.

för dem hem! I - från syn-den nu räd - da dem.

För dem hem, för dem hem! För små lammen hem till Je - sus.

58. Fritänkaren och barnet.

Satt af A. L. S.

1. Det var en li - ten flic - ka, Som på sin döds - bädd låg,
2. Den lil- la flic -kans fa - der Han var en så - dan der,
3. En dag då fa - dern en - sam Vid bar - nets sjuk - säng satt,
4. Jag är än - nu så o - viss, Jag fin - ner in - gen ro.

För - äl- drar - ne de grå - to, När de sin älsk-ling såg.
Som skrif - ten kal - lar då - re, Som så - ger: "Gud ej är."
Hon ta - la - de så stil - la Med röst så svag och matt:
Ni ta - la ju ej li - ka, Och hvem skall jag väl tro?

De skul - le snart få lem - na Sitt lån åt Ska - pa-ren
Men mo - dern hon var lyck - lig I tron på Fräl-sa - ren
"Nu får jag, kä - re pap - pa, Snart så - ga dig far - väl,
Ty mam - ma hon har ta - lat Om him - lens sa - lig - het,

Och sän - ka ned i graf - ven Sin lil - la kä - ra vän.
Och tal - te med den lil - la Om Je - sus, bar-nens vän.
Jag kän - ner dö - den nal - kas, Men hvem skall ha min själ?
Men pap - pa har för - ne - kat Båd' Gud och sa - lig - het."

5. Då började fadern gråta,
Då togs det ej så lätt:
"Tro du som mamma säger,
För hon har ändå rätt".
Och barnet i sin enfald,
I Jesu famn sig slöt,
Och somnade att vakna,
I Fadrens sälla sköt.

6. Då fick den mannen skåda,
Hvad förr han aldrig sett.
Han börjar sjelf att söka,
Den frälsning Gud beredt.
När otronsfästen ramla,
Och alla falska stöd,
Då håller "Jesusnamnet"
I både lif och död.

7. O, hör, föräldrar kära,
Hvart för ni edra barn?
Kanhända ut i verlden
I syndens mörka garn!
O, tänk hur hemskt det blifver,
Om I fån följas åt,
Och skilda ifrån Herren
Gå bort i evig gråt!

8. Men I, som fått den nåden,
Att peka för de små
På "blödande Guds Lammet",
O, tröttnen ej, håll på!
Ty Gud skall växten gifva,
Åt ordet I sån ut,
Och I med fröjd få glädjas
Med edra barn till slut.

59. Festsång.

W. H. Doane.

1. Till vår fest, till vår fest ha vi sam -lats i - gen, Och vi
2. O hvad fröjd, o hvad fröjd att få sam - las nu här, Och att
3. Och en gång, och en gång hos vår Fa - der så god, Blott vår

hel - sa er al - la väl - kom - na till den; Ty vi
ve - ta, det Je - sus vill va - ra oss när! Må vi
kläd - nad är tva - gen i Fräl - sa - rens blod, I den

ön - ska med sån - ger att pri - sa vår Gud, Som har
sjun - ga hans lof, bå - de sto - ra och små, Ty allt
him - mel - ska fe - sten vi sko - la få del, O, då

Kör.

sändt oss sin Son och har lärt oss sin' bud. Till vår fest sam - las
godt som vi nju-ta af Her-ren vi få.
blif - ver det för oss e- vin- ner- ligt väl! Till vår fest

vi (samlas vi), fröjdefullt (fröjdefullt), fröjdefullt (fröjdefullt); Gud är

god, pris hans namn! Han öppnar för oss himlens hamn.
verkligt god, pris hans dyra namn!

60. Pris för Guds stora under.

Ord af F. A. Boltzius. *Fine.*

1. Vi pri-se och vi lof-ve dig För de sto - ra under du gör
I vå - ra nordiska län-der nu På verldens yt-ter-sta tid.

D. C. Vi pri-se dig nu re-dan här Och se-dan i evighet der.

Kör. *D. C.*

Ä - ra, ä - ra ske Dig, E - ma - nu - el!

2. Den sjuke skall bekänna sin synd,
Om han skall blifva frisk.
Det står så skrifvit i Jakobs fem,
Och det är så precis. *Kör.*

3. De blindfödde börja nu att se,
De blinde få sin syn.
Du låter växa ny' ögon med.
Vi prise dig derför. *Kör.*

4. De döfva gör du hörande,
De dumbar talande,
De spetälska gör du ren' också.
Vi prise dig derför. *Kör.*

5. De halta gör du gående,
De lama springande.
Du låter växa ny' lungor med.
Vi prise dig derför. *Kör.*

6. Du är en större läkare
Än någon menniska.
Du gör den sjuke genast frisk,
Blott om han genast tror. *Kör.*

7. De skola komma från nordanland
Och gråtande tillbedja dig.
Så har du lofvat i ditt ord,
Och det slår alldeles in. *Kör.*

8. Du hafver lofvat i ditt ord.
Att Anden skall hvila i nord.
Vi äfven prise dig derför,
Lofprisadt vare dig! *Kör.*

61. Stå upp för Jesus!

1. Stå upp, stå upp för Je - sus, Du kor-sets käm-pa-tropp,
2. Stå upp, stå upp för Je - sus, Trum-pe-ten kal - lar: gå!
3. Stå upp, stå upp för Je - sus, Men i hans kraft al - len';
4. Stå upp, stå upp för Je - sus, Ej stri - den blif-ver lång;

Låt kon - nun-ga - ba - ne - ret Ej ska - das, lyft det opp!
Att Her - rens lof för - kun - na Och mörkrets hä - rar slå.
Ej kötts - lig arm här hjel - per, Ej död - lig hjel - tes ben.
I dag du hör ba - su - nen, I mor - gon se - ger-sång.

Från se - ger och till se - ger Framrycka skall hans här,
Om fi - en - der - na ra - sa, Räds ej, du trog - na själ;
Tag nå - des - ordets rust - ning Och va - ka, bed med flit,
Och den, som öfver - vin - ner, Skall ej bli u - tan lön;

Tills hvar - je o - vän kros - sats, Och han blott Herre är!
Nej, fat - ta mod, du har ju Med dig Im - ma-nu - el.
Och der som fa - ran, plig - ten Dig kal - lar, skynda dit.
Nej, Gud skall honom pry - da Med ä - re - krona skön.

62. Morgonstjernan.

(Sjunges som N:o 61.)

1. Ren' bådar morgonstjernan,
Att natten är förbi,
Och jordens söner vakna
Till bot och bättring. Si!
Hvar stilla flägt från hafvet
Oss bringar nya bud
Om hela folk, som börja
Att vända sig till Gud.

2. Och dagg från himlen faller
I milda skurar ner,
Blott ständigt nya under
Vårt häpna öga ser.
Hvar bön om nåd besvaras
I rikt och härligt mått.
Ack! öfver nya verlden
Guds Andes pingstvind gått.

3. Se, hednafolken böja
Ock knä för Herren Gud!
Och tusen hjertan lyftas
I glada segerljud.
Och under tiden skyndar
En annan skara fram,
Att söka nåd hos Jesus,
Det blödande Guds Lam.

4. Far fort, far fort, att stiga,
Du nya nådesflod!
Sträck dig till alla länder,
Gör allas vilje god!
Far fort tills Herren kommer,
Och stanna icke förr,
Än hela verlden öppnat
För Zions Gud sin dörr!

63. Hjertans Jesus.

1. Hjertans Je-sus, i ditt hjer-ta Är så godt att gömma sig.
Ut - om dig är i - del smär-ta, In-gen-ting för-nö - jer mig:
2. I din kär-lek, Je-sus sö - te, Är så godt att va - ra till,
Hvi - la i ditt kär-leks-skö-te, Bät-tre må jag al-drig vill;
3. U - tan dig kan jag ej trif-vas, U-tan dig jag mår ej väl,
U - tan dig kan al-drig gif-vas Ständig ro för kropp och själ,

Men der in - ne vill jag va - ra, Göm-ma mig för allt a-larm,
I din kär-lek va - ka, sof - va, I din kär - lek gå och stå,
Men i di - na kär-leks - ar-mar Är ett fast och sä-kert slott.

Dig, min Je-sus, äl-ska ba - ra, Af din kär-lek jemt gå varm.
I din kär-lek be och lof - va, Vandra, lef - va, dö ock - så.
Fast det of - ta kring mig lar-mar, Jag hos dig dock hvi - lar godt.

64. Håll ut!

Ord och arr. af A. L. S.

1. Vi ä - ro nu sa - li - ga genom Guds nåd, Rätt-fär - di - ga
2. Väl tyn-ger ett kors, som vill tryc-ka oss ner, Och fa - ror om-
3. Håll ut då, o bro - der, o, sy - ster, håll ut, Att van - dra i
4. Ja, snart kommer Je - sus i him - me-lens sky Om-gif - ven af

vord - ne af tron, Gud fräl - sat oss ef - ter sitt all-vi - sa råd
gif - va vår stig, Och verl-den be - då-rar och hånfullt sig ter,
Fräl - sa - rens spår. Ej trött - na i lop - pet en enda mi - nut,
äng - lar - nes här; Som fri-gjor - da an-dar till himlen vi fly

Och bju - der åt syndarn par - don. Dertill har han lof - vat en
Och sa - tan förkla - rar oss krig; Men Je-sus blef smä - dad, fick
Tills hemma hos Je - sus du står. Der nås ej vårt ö - ga af
Att samlas kring Fräl-sa - ren der. Då få vi om - fam-na vår

här - lig lön, När tids - ål - dern ta - git sitt slut: Ett
li - da hån, Fick li - da båd' spi - kar och spjut. Och
haf - vets svall, Ej ö - rat af stor - mar - nes tjut. Snart
brud - gum kär, Vi äl - skat här - ne - re till slut. O,

ri - ke så här - ligt, en krona så skön För den, som i tron hal-ler
han har ut-här-dat allt till vår förmån: Må vi ut - i tron hål-la
stå vi på glas-haf-vets klara kristall, Om vi ut - i tron hål-la
bro - der, o sy - ster, det lö-nar sig här, Att vi ut - i tron hål-la

Kör.

ut. Håll ut, håll ut, håll ut! O bro-der, o syster, håll ut!
Håll ut, håll ut, håll ut. Och kronan dig väntar till slut!

65. Vid en troendes graf.

Ord och musik af J. B.

1. Bro-der sof i o - störd ro Ut - i graf-vens ty - sta bo;
2. Sa - lig du, som trodde här På din Her - re Je-sus kär
3. Må - let för din läng-tan här Har du hun-nit, bro-der kär:
4. Kroppen, död för syn-dens skull, Gömd i jor - dens svarta mull
5. Hvi - la då i Je - su namn Tryggt ut - i din mo - ders famn;

rit.

Je - sus, som dig lif - vet gaf, Skall dig väck-a ur din graf.
Och som in - vid Je - su fot Lif och hel - sa tog e - mot.
Nu din an - de fri och glad Bor i lef - van-de Guds stad.
Skall, så är vårt fa - sta hopp, Snart för-här - li - gad stå opp.
Je - sus komma skall till slut Kal - la dig ur grafven ut.

66. Vid Herdebarmen.

Öfvers. af N. G. H.

Musik af Wm. J. Kirkpatrick.
From Glad Hallelujah Songs.

1. Ljuf-ligt stödd mot Her-de - bar-men, Jag har frid, ljuf frid!
2. I be-tryck fins ro, mest ljuf-lig! Jag har frid, ljuf frid!
3. Med hvar-an-dra ljuft för-trog - na, Jag har frid, ljuf frid!
4. Lä - ran - de hvar dag af Je - sus, Jag har frid, ljuf frid!

Hvi-lan-de i Fa - dersfamnen, Jag har frid, ljuf frid!
Midt i stri - den, fröjd o - änd lig, Jag har frid, ljuf frid!
Hvem kan skil - ja blods-för-bund-na, Jag har frid, ljuf frid!
Hur hans kraft till fri - het för oss, Jag har frid, ljuf frid!

Fast mig stormens tjut tycks gäc-ka, In-tet ondt skall mig för-skräc-ka,
Här all säll-hets visdom bä - ra. Den oss Herren sjelf täcks lä - ra,
Jag för allt på Gud för-trö-star, Till hans skuggas tält jag ha - star,
Kraftigt nu hans nåd be - ty- gar, Jag hans dy - ra löf - te e - ger,

ad lib.

Då hans ar - mar huldt mig räc-ka, Jag har frid, ljuf frid!
Nåd för nåd han vill för - ä - ra, Jag har frid, ljuf frid!
I hans kär - leks-haf mig ka - star, Jag har frid, ljuf frid!
I hans namn jag vin - ner se - ger, Jag har frid, ljuf frid!
Jag har frid,

67. Han leder mig.

W. B. Bradbury.

1. Han le-der mig! Hvad himmelsk tröst, Den ljuf-va tan - ken ger mitt bröst;
2. Än genom sorgens mör-ka dal, Än ge-nom glädjens blomstersal,
3. Lär mig, o Gud, att slu - ta in Min hand för-u - tan knot i din,
4. Och när mitt vandringslopp är slut, Och med din nåd jag kämpat ut,

Hvar helst jag är, hvad helst jag gör, Mig Gud vid handen ständigt för.
Vid stil - la bäck, på öknens sand— Städs hål-ler mig hans säk-ra hand.
Förnöjd, hur helst min lott jag får, Då jag har Gud,som med mig går.
Jag räds ej ens för dödens svall: Ty Gud ock der mig le - da skall.

Kör.

Han le-der mig! Han le - der mig! Ja, med sin hand han le-der mig!

Ack, att jag tro-get följ - de då, Den hand som huldt mig le - der så!

68. Kom och se!

Öfvers. af N. G. H. Musik af W. A. Ogden.

1. Det är e - van - ge- lii bjudning, kom och se, kom och se! För allt folk i all dess spridning, kom och se, kom och se! Je - sus bju - der nu fri fräls - ning, kom och se! kom och se! Hvad med
2. Han skall aldrig dig be - draga, kom och se, kom och se! Men din bör - da vill han ta - ga, kom och se, kom och se! Han nu ön - skar dig mot - ta - ga, kom och se! kom och se! Hvad med
3. Kom till Je - sus nu för - troligt, kom och se, kom och se! I hans skugga göm dig ljufligt, kom och se, kom och se! I hans nåd blif qvar för e - vigt, kom och se! kom och se! Hvad med

mig Gud lå - tit ske.

Kör.

Kom och se, kom och se, kom och se, kom och se! Hvad som Gud har gjort för mig; Ut - i synd han fann min

själ Och mig twådde ren så väl; Det - ta har Gud gjort för mig.

69. I riket träffas vi.

Satt af A. L. S.

1. Här up - på jor - den är jag en gäst, Men vid min Je - sus är jag dock fäst. Snart får jag flyt - ta hem till mitt land, Der bort på Ka - naans ljuf - li ga - strand. ljuf - li - ga strand.
2. Der får jag träf - fa A - bel, Guds vän, E - nok och No - ah, fle - ra med dem, I - sak och Ja - kob, A - bra - ham, Lot, Som här på jor - den gä - ster ha gått. gä - ster ha gått.
3. Der får jag träf - fa Jo - sef och Job, Mo - ses och A - ron, E - li - as ock, Jo - su - a, Da - niel, Da-vid och Ruth, Al - la Guds barn som gått hem för - ut. gått hem för - ut.
4. Der får jag träf - fa Pau-lus ock - så, Pet - rus, Fi - lip - pus, Ja - kob — de två — Ma - the - us, Markus, Lu - kas med fler' Mar-tha, Ma - ri - a, tu - sen - den mer tu - sen - den mer.

5. Tomas klentrogen, träffar jag der,
Barnabas, Silas, Johannes kär,
Döpar'n Johannes, Lazarus "vår vän",
Martyrer — alla, som hunnit hem.

6. Men bäst få träffa Jesus, Guds lam
Som för mig dog på korsträdets stam.
Han med sitt blod mig renar också,
Derför ock jag der hemma får stå.

7. Der skall jag sjunga bättre än här,
Bättre ock spela harporna der;
Der skall jag kunna fritt andas ut,
Der skall jag evigt få hvila ut.

8. Jesus, jag lemnar mig i din hand.
Fostra och led mig hem till ditt land.
Hjelp mig att blifva stilla hos dig,
Hjelp mig att lefva endast för dig!

70. Jesus vill gifva dig frid.

Jno. R. Sweney.

1. Kom, o kom! Kom, o kom! med din synd-ful - la själ,
2. Kom, o kom! Kom, o kom! det fins nåd för dig än,
3. Kom, o kom! Kom, o kom! du får kom-ma helt fritt;
4. Kom, o kom! Kom, o kom! hör nu hans kär - leks-röst,

Sar - gad af sor-ger och strid: Ka - sta allt up - på ho - nom, som
Gud är dig än - nu blid; En - dast kom som du är, och din
Je - sus i blo - dig strid Gaf sitt lif up - på kor - set till
Känn din be - sö - kel-se-tid; Och hvad helst än o - ro - ar och

Kör.

all - ting gör väl; Je - sus vill gif - va dig frid. O, hvilken frid!
synd helt be - känn: Je - sus vill gif - va dig frid.
lö - sen för ditt; Je - sus vill gif - va dig frid.
plå - gar ditt bröst, Je - sus vill gif - va dig frid.

ljuf, himmelsk frid! Je - sus vill gif - va dig frid; O,
ljuflig frid,

skyn-da dig, kom, kom i en-kel, barnslig tro, Je-sus vill gif-va dig frid;

By permission. From Songs of R. L.

71. Den förlorade sonen.

1. Jag minnes en för - flu - ten tid, En tid af synd
2. Då gick jag, lik en vil - lad son, Långt bor - ta skild
3. Jag syn-den äl - ska - de, och den Lik - som en brand

och ve - der - mö - da, Då i ett lif för-
från fa - ders - hu - set, Och him - lens kro - na,
mitt hjer - ta tär - de, Och mot min Gud i

u - tan frid Jag hel - dre va - rit bland de dö - da.
him - lens tron, Jag glöm - de bort för jor - de - gru - set.
him - me - len Jag fi - end-skap i hjer-tat när - de.

4. Men Gud ske lof! Hans ende Son
Med blodet mig från synden köpte;
Och då jag än var långt ifrån,
Mig Fadren såg och mot mig löpte.

5. Då slöt han mig uti sin famn,
Han kysste mig och sade sedan:
Mitt barn, jag kallar dig vid namn
Din synd har jag förlåtit redan.

6. Se'n tog han fram den bästa skrud,
Sin Sons rättfärdighet och lydnad,
Och uti denna, som en brud,
Jag nu hofverar i min prydnad.

7. Och ring och skor, ja, allt jag fått,
Och gödda kalfven blifvit slagtad;
Den sämsta son fått bästa lott
Och främst vid festen blifvit aktad.

8. Si, detta allt har Herren gjort;
Kan någon kärlek tänkas större?
O Gud, min Gud, hvad det är stort,
Det är ej menskorätt, o Herre!
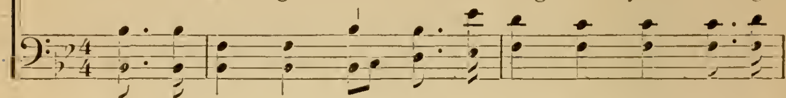
9. Och samma nåd skall han ännu
Mot syndare, som mig, bevisa.
O menniska, ack komme du,
Du skulle det få se och prisa!

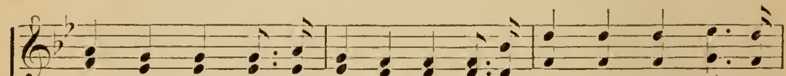
72. Hvilket härligt ord!

Öfvers. af N. G. H. Musik af W. A. Ogden.
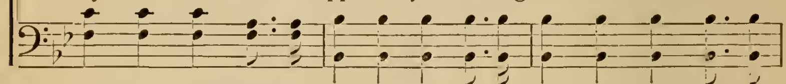

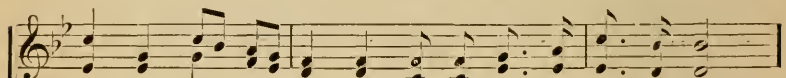
1. Hvil - ket här - ligt ord lju - der kring vår jord! Hvilken
2. Hvil - ken mäk - tig hand up - på haf och land! Hvilken
3. Hvil - ket väl - digt ord! Sänd det kring vår jord! Det gör

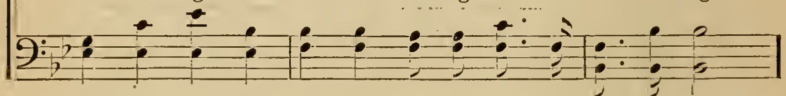

ljuf - lig tröst det ger sar-gadt bröst! Aldrig verlden hört bätt - re
ljuf - lig sång un-der ti-dens tvång! Aldrig här man hört bätt - re
syndens träl fri till kropp och själ. Aldrig fans ett ord med mer
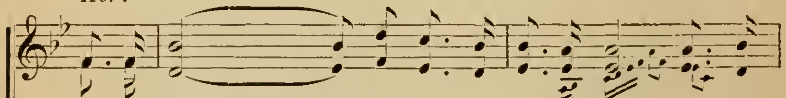

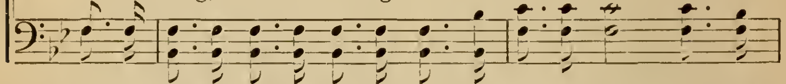
ord för sig: "Vår Gud är mäk - tig att för - los - sa dig."
ord till sig: "Vår Gud är mäk - tig att för - los - sa dig."
kraft i sig: "Vår Gud är mäk - tig att för - los - sa dig."

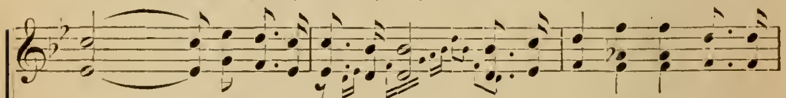

Kör.

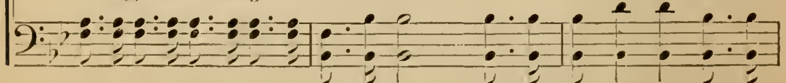

Han är mäk - - - - - tig att för - los - sa dig, Han är
mäktig, han är mäk - tig

mäk - - - tig att för-los - sa dig; Fast af qva-len bränd, dig till
mäktig, han är mäktig

ho - nom vänd. Vår Gud är mäk - tig att för - los - sa dig.

73. Frälsningen.
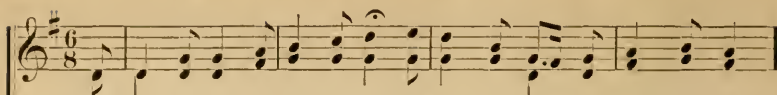
1. Sjung e - van - ge - lii fröj - de-sång Om fräls-ning full och fri,
Och kändt för jor-dens släg-ter mång' Låt ju - bel - å - ret bli.
2. Du sorgs-na själ, ack fat - ta tröst; Du blin - de, Je - sus se.
Du fång-ne, sjung med tacksam röst, Han vill dig fri - het ge.
3. Låt sån-gen ö - kas dag för dag Om Je - su kär - lek stor;
Ty Gud till oss har godt be - hag, Och frid på jor - den bor.

Kör.

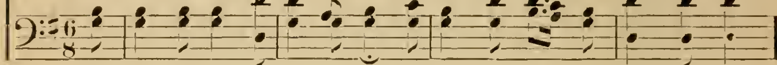
Ack, fräls - ning, ja fräls - ning Guds nåd nu till oss bär;
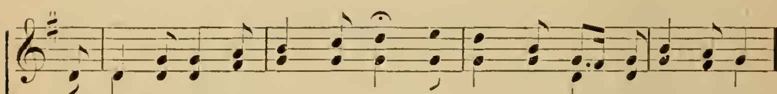
Den fräls - ning, som Kri - stus, Vår Ko - nung, oss be - skär.

74. Jesus af Nazaret går här fram.

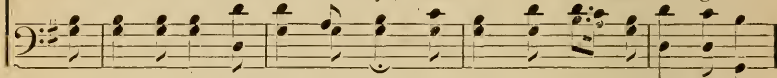

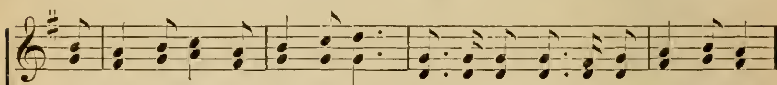
1. Hvi ha - star den-na skaran, säg, Så if - rigt bråd-skan-de sin väg—
2. Hvem är då han som väcker opp I he - la sta - den så - dant lopp?
3. Ja, Je - sus, han som fordom här Gick fram bland mödor och be-svär;
4. Han kommen är! På hvarje ort. Hans helga steg vi haf - va sport.
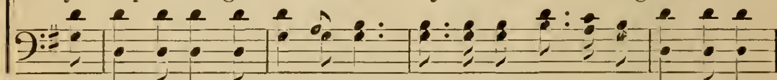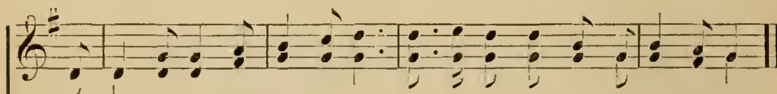

Hvad är som fängs-lar ho-pen så Att dag - li - gen med undran stå?
Den främlingen, som på sin stig, Drar mas - sor-na att föl - ja sig?
Och lä - kedom hvar helst han gick, Den sju - ke, döf - ve, la-me fick.
Han stan-nar vid vår trö - skel,—ja, Går in och vill här boning ta.

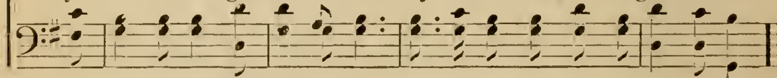

Hör ska-ran sva-rar all-var-sam: "Je-sus af Na-za-ret går här fram."
Hör å - ter ska-ran all-var-sam: "Je-sus af Na-za-ret går här fram."
Den blinde gladdes vid hans namn: "Je-sus af Na-za-ret går här fram."
Ty ro - pa vi nu gladt hans namn: "Je-sus af Na-za-ret går här fram."

Hör ska - ran svarar all-var-sam: "Je-sus af Na-za-ret går här fram."
Hör å - ter skaran all-var-sam: "Je-sus af Na-za-ret går här fram."
Den blinde gladdes vid hans namn: "Je-sus af Na-za-ret går här fram."
Ty ro - pa vi nu gladt hans namn: "Je-sus af Na-za-ret går här fram."

5. Kom hit, du som betungad är,
Nåd, frid och hem dig bjudes här,
Du, som från Fadren fjerran går;
Vänd om, tag mot den nåd du får;
‖: Du frestade: här finnes hamn:
"Jesus af Nazaret går här fram." :‖

6. Men om du än hans rop försmår
Och all hans kärlek från dig slår,
Han snart från dig bedröfvad far,
Och tviflans rop får intet svar.
‖: "För sent! för sent! o sorg och skam:
Jesus af Nazaret har gått fram!" :‖

75. Vid Sikars brunn.

Öfvers. af N. G. H.

Musik af J. E. Hall.

1. Trött af väg vid Si-kars-brun-nen Satt vår Fräl - sa- re en dag. Till en qvin - na som der fram-kom Hörs hans ord med väl - be - hag.

2. Så till dem som nu här van - dra Fram på ök - nens tor - ra land, Läng - tan - de sin törst få släc - ka, Ta - gen nu af Je - su hand.

3. Syn - da - re, du ön-skar ve - ta Om från synd det fri - ar dig, Hör de sam - me ord från Je - sus: Kom och drick! O, kom till mig!

Kör.

Hvem som dricker lif - vets vat - ten, Tör-star ej, tör-star ej. Hvem som dricker lif - vets vat - ten, Tör - star ej till e - - vig tid.

76. Dyra helsoflod.

Öfvers. af N. G. H. Musik af W. A. Ogden.

1. Dy-ra hel-so-flod, som här flö - dar fram, Fri för dig, fri för dig,
2. Här har mången blifvit från syn-den fri, Flö - dar fri, flö - dar fri,
3. Kom till denna flod, dröj ej mer, o själ! Flö - dar fri, flö - dar fri,

Fri för mig, för mig. Den kan sjä - len två från all synd och skam,
Flö-dar fri, så fri. Mån-gen än skall kom-ma och tvås der - i.
Flö-dar fri, så fri. Dig från syndens sår den skall he - la väl,

Hel - so - flo - den den flö - dar för mig.
Hel - so - flo - den nu flö - dar så fri.
Hel - so-flod som här flö - dar så fri.

Kör.

O!............. den
O! den helsoflod,

hel - so - flo - den, Den flö - dar för al - la. I............ den
den helsoflod, I den dyra flod,

Rep. ad lib.

dy - ra flo - den Vill jag nu bli tva - gen och ren.
den hel-so-flod och ren.

77. Bön om den helige Ande.

1. Hel - ge An-de ljuf - va, Du, Guds mil-da duf - va,
2. Kom att i mig ver - - ka, Så att jag må mär - ka
3. Skingra o-trons dim - ma, Och låt mig för - nim - ma,
4. Vitt - na i mitt hjer - ta, Att från syn-dens smär - ta
5. Kom att jemt för-kla - ra Nå - den un - der - ba - ra
6. Gör mig an - ge - lä - gen Om den en - de vä - gen,

Kom ut - - i mitt bröst, Gif mig nå - dens tröst!
Frid och fröjd från dig Städ - se ut - i mig!
Att du är mig när Och städs vitt-ne bär!
Frälst jag vor - den är Ge - nom Je - sus kär!
Ut - i Je - su blod, Lif - va upp mitt mod!
Som den rät - ta är Och till him - len bär!

78. Här en källa rinner.

(Sjunges som N:o 77.)

1. Här en källa rinner;
Säll den henne finner!
Hon är djup men klar,
Gömd men uppenbar.

2. Om du der dig tvager,
Hon hvar fläck borttager!
Ty den källan god
Är Emanuels blod.

3. Röfvaren i nöden,
Han fann lif i döden!
Jag så ond som han,
Samma balsam fann.

4. Dyra lifvets källa!
Du skall evigt välla;
Evigt lyckosam,
Skall din flod gå fram.

5. Kranka skall du bada,
Göra sorgsna glada;
Tills du Lammets brud
Klädd i strålarsskrud.

6. Ty mig, sämsta, ringa,
Du dock lön vill bringa,
Du åt mig ock har
Köpt en harpa klar,

7. Som du skänkt den gåfva
Att dig evigt lofva,
Du för himmelen
Stämt och strängat den.

8. Der skall Fadrens öra
Fröjda sig att höra
Mig uti din famn
Sjunga blott ditt namn.

79. Se och lef!

Rev. E. G. Taylor.

1. En blick på den kors - fä - ste lif - vet dig ger, Ja, just
2. Hvi kom han väl hit för att bä - ra vår synd, Om din
3. Ej med di - na tå - rar, din ån - ger och bön, Blott i
4. Var viss du får kom - ma, ty Gud har ju sagt Dig att
5. Så tag då med fröjd ut - af Je - sus med ens, Då han

nu der är lif och för dig, Så se, kä - ra själ, och så blifver du frälst,
bör - da ej ock-så han tog? Hvi flöt från hans si - da det renande blod,
blodet för-so-ning du får. Ack salig du är, om du strax med din tyngd
all-ting fullkomnadt nu är; Ty en gång i yt - ter - sta ti-den han kom
e - vi - ga lifvet dig ger, Då han, din rätt-fär-dig-het, lefver, så vet,

Se på honom som off - ra - de sig!
Om din skuld han ej gäldade nog?
Ut-af synder till Frälsaren går?
Och sin gerning fullbordade här.
Att i e - vig - het dör du ej mer!

Kör. *p* *mf* *cres.*

Se! Se! Se och lef! En blick på den kors-fä-ste lif-vet dig ger, Ja, just nu der är lif och för dig.

80. Se på Lammet.

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Se nu på Lam-met, se hur det blö - der, Midt un-der
2. Kom med din bör - da, här finnes fräls-ning, Frälsning för
3. Lemna nu syn - den, o - tron och flär - den, Bör - ja i

ha - tet kär-le-ken glö - der! Blott för att dig från synden två
in - tet, så är hans helsning. "Kommen till mig," han bju-der som
dag den him-melska fär - den! Je-sus går med dig, mörknar det

D. S. Håll dig till Kri - stus, han gör dig

Kör.

ren! Kristus har dött för hvar och en. Hvar och
vän; Kom, han vill fräl - sa hvar och en.
än, Ty han vill fräl - sa hvar och en.

ren! Han har ju dött för hvar och en.

D. S.

en, o syn-da - re, hör det! Hvar och en, o broder tag mot det!

81. Ära ske hans namn.

Musik af Rev. J. H. Stockton.

1. När in - för Her-ren jag böj - de mig, Ro - pan-de: Jesus, för-
2. När in - för Her-ren i bön jag låg Och i min ån-gest till
3. Dyr - ba - ra käl - la mot synd och men, Du är min gläd-je, min
4. Kom till den käl - lan, kom, hvarje själ, Stör - ta der-i, och si,

bar - ma dig! Då till sitt hjer - ta han tryckte mig. Ä-ra ske hans
Je - sus såg, Då vardt jag ren i den purpur-våg. Ä-ra ske hans
fröjd al - len; Je - sus mig re - nar och hål-ler ren. Ä-ra ske hans
allt blir väl, Je - sus dig fräl - sar från allt ditt qväl. Ä-ra ske hans

Kör.

namn! Ä - ra ske hans namn! Ä - ra ske hans namn!

Då till sitt hjer - ta han tryckte mig Ä - ra ske hans namn!
Då vardt jag ren i den pur-pur våg. Ä - ra ske hans namn!
Je - sus mig re - nar och hål-ler ren. Ä - ra ske hans namn!
Je - sus dig fräl - sar från allt ditt qval. Ä - ra ske hans namn!

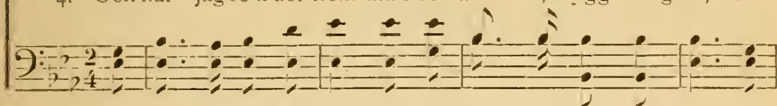
By Permission.

82. Till Jesus jag skyndar.

Satt af A. L. S.

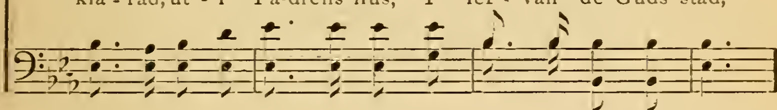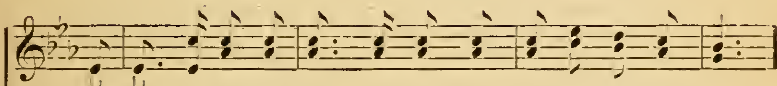

1. Till Je - sus Krist jag skyndar Från verldens strid och larm. Den
2. Ja, här jag honom skå - dar, Som för mig off - rad var, Som
3. Ja, här vill jag mig göm-ma Vid Je - su dy - ra sköt' Som
4. Och när jag se'n der hem-ma Får vak - na, trygg och glad, För-

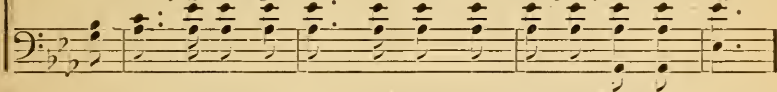

skräm - da dufvan hvi - lar trygg Vid Je - su hul - da barm.
ondskans makter ne - der-slog Och vä - gen öpp - nat har
lam - met göms i her - dens famn För ulf - vens hot och tjut.
kla - rad, ut - i Fa-drens hus, I lef - van de Guds stad,
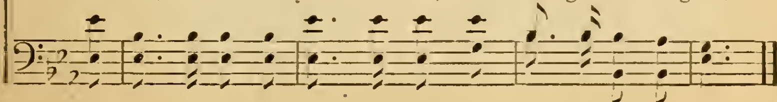

Der nju - ter jag en ljuf - lig frid, Ty up - på kor-sets stam
Till him-lens säl - la pa - ra - dis I - ge-nom kor-sets död.
Här vill jag somna in så trygg, Med blicken på det Lam,
O, då jag e-vigt lof - va skall Med har-po-ljud och sång

I purpurns rö - da mar - ter-drägt Jag ser Guds dy-ra Lam.
O, gläds, min själ, och sjung hans pris, Nu har det in-gen nöd!
Hvars hjer-ta ut - af kär - lek brast För mig på korsets stam.
Det Lam, som för min synd har dött, På Gol - ga - ta en gång.

83. Tag mitt lif.

Wm. J. Kirkpatrick.

1. Tag mitt lif och gif att så, Her - re, dig det hel-gas må!
2. Ock - så mi - na hän-der tag För din räk-ning hvar-je dag!
3. Tag min sång,den röst jag fått Lju - de till din ä - ra blott!
4. Tag mitt silf-ver och mitt guld, Tag det allt, min Her-re huld!

Tag hvar fly - en-de se-kund! Lär mig pri-sa dig hvar stund!
Mi - na föt - ter på din stig Gladt och vil - ligt tje - ne dig!
Tag min mun och hel - ga den Till att ta - la san-nin-gen!
Tag hvar själskraft du gett mig, Hel - ga al - la helt åt dig.

Kör.

Två mig, Je- sus, i ditt dy- ra blod, dy- ra blod,
Två mig ren ut - i den kla-ra flod, kla- ra flod! Her-re, nu jag

off-rar lif och allt åt dig! Som din e - gen an-tag mig!

5. Tag min vilja, mer ej min,
Helt den böje sig för din!
Tag mitt hjerta, ditt det är,
Endast du må trona der!

6. Tag min kärlek, arm i sig,
Må den brinna blott för dig!
Tag mig sjelf, o Herre kär,
Helt med hvad jag har och är!

84. Se på Jesus.

Öfvers. af N. G. H. & A. D.

Musik af Jno. R. Sweney.
From Glad Hallelujah Songs.

1. Se på Je-sus, o, se och lef, Ej an - nat hopp fins här,
2. Själ, vår Jesus din bön hört till, Ej an - nat hopp fins här.
3. Om hans kärlek så fri du flyr, Ej an - nat hopp fins här.
4. Fäst ditt ö - ga på Kri-stus nu, Ej an - nat hopp fins här.

Blott en blick ger dig e - vigt lif, Ej an-nat hopp fins här.
Med sitt blod han dig rena vill! Ej an-nat hopp fins här.
E- vigt bor-ta din själ då blir, Ej an-nat hopp fins här.
Bed om nåd med all kraft, tills du E - ger det hop - pet här.

Kör.

Fäst ditt ö-ga på Kristus nu! Till honom se upp! Till honom se upp!

Fäst ditt ö-ga på Kristus nu! Till honom se upp och blif frälst.

85. Frälsning i Jesu blod.

Ord af Aug. Davis. Satt af A. L. S.

1. Je - sus mig äl-skar, från synd mig fräl-sar, Genom sin död han
2. Nu vill jag tje - na, Je - sus al - le - na, Styr-ka och kraft af
3. Snart får jag fa - ra, hem till den kla - ra Himmelska stad, dit

lif-vet mig gaf. Jub - la, mitt hjer-ta, löst från all smär - ta,
honom jag får. Hans blod har run-nit, nu har jag fun - nit
Je-sus har gått; Lyf-tad från gru-set, står jag i lju - set—

Jag är ej läng - re en syn-dens slaf. Län-ge i syn - den
Fri-het och hel - sa ut - i hans sår. Fi - en-den här ej
Skå-dar min Je-sus— här - li - ga lott! Äng - lar och helgon

bun-den jag låg, Men nu till Je - sus står all min håg,
ska - da mig kan, Ty hos min Je - sus fä - stet jag fann.
sjun - ga en sång, In - för Guds tron till har-por-nas klang:

Ty jag är vor-den, sa-lig på jor-den, Frigjord i Je- su blod!
Här - li - ga fä - ste, sa - li - ga nä-ste, Frihet i Je - su blod!
Fadren till är - a, lof vi hem-bä-ra: Frälsning i Je - su blod!

86. Nattvardssång.

Musik af O. A. B.

m

1. Gläd - jens i Her - ren! Vår Fräl - sa - re är han,
2. Sma - ken, o sma - ken, I sy - strar och brö - der,
3. Brö - det vi bry - ta ge - men - skap ju e - ger
4. Je - sus, vår Je - sus, i dö - den ut - gif - ven,

Lå - tom oss tac - ka och lof - va hans namn!
Sma - ken och sen, hu - ru ljuf - lig han är!
Med hans le - ka - men, och kal - ken vi få
Je - sus, som seg - ran - de å - ter stod opp,

f

Vil - la - de få - ren han fun - nit, nu bär han
Gö - ren se'n kun - nigt i norr och i sö - der:
Står med hans blod i ge - men - skap, så sä - ger
Him - mel - ska brö - det för oss är du blif - ven—

rit.

Dem i sin tro - fa - sta Fräl - sa - re - famn.
God är vår Je - sus, vår Fräl - sa - re kär!
Or - det, vår själ det för - nim - mer ock - så.
Je - sus, dig lof - var vår själ och vår kropp.

87. Nattvardssång.

1. Ack sa - li - ga stun - der, som Je - sus oss ger, Då vi så - som
2. När det blifver trångt un-der van-drin-gen här, Och sin - net ned-
3. Ty her-den för få - ren är sjelf med sin hjord, Be - spi - sar oss
4. Ja, dy - ra - ste Je - sus, haf tack för hvar gång Vi här nu få

sy - skon få sät - ta oss ner, Vid bor - det han du - kat, att
tryc - kes af nöd och be-svär, Då sam - las vi å - ter i
rikt vid sitt du - ka - de bord Med kost - li - ga rät - ter, att
sam - las med bön och med sång Och nju - ta de gåf - vor du

lif - va vårt mod! Han barnen de kä - ra, Han bar - nen de kä - ra
säll - het och frid, Fast men'skor oss döma, Fast men'skor oss dö - ma,
re - dan med fröjd Vi kän-na och smaka, Vi kän-na och sma - ka
oss har be - redt! Snart frälste ur fa - ra, Snart frälste ur fa - ra,

Allt godt vill be - skä - ra. Hvad Je - sus är god!
Vi helt nu för - glöm - ma All jord - lif - vets strid.
Hvad oss står till - ba - ka I him - me - lens höjd.
Vi hem - ma få va - ra; Det löf - te du gett.

88. Är du tvagen i Lammets blod?

Musik af Rev. Elisha A. Hoffman.

1. Har du gått till Je - sus att bli ren från synd, Är du tvagen i
2. Van-drar du i lju - set med din mä - sta - re, Är du tvagen i
3. När din brudgum kom-mer, är din kläd-nad ren, Ren och hvit uti
4. Är du än - nu o - ren, o, be-känn din skam Och blif tvagen i

Lam-mets blod? Kan du trösta på Guds nåd i den-na stund, Är du
Lam-mets blod? Har du frid och hvila hos din Fräl - sa - re, Är du
Lam-mets blod? Är du då väl pas - san - de för him-me-len, Är du
Lam-mets blod? Kom till Jesus, han är nu vårt på-ska-lam—Är du

tva - gen i Lam-mets blod?
tva - gen i Lam-mets blod?
tva - gen i Lam-mets blod?
tva - gen i Lam-mets blod?

Kör.

Är du ren, hvit och skär,
Är du ren, hvit och skär,

Är du tvagen i Lammets blod? Lammets blod? Är din klädnad fläckfri, är den hvit som snö, Är du tva-gen i Lam - mets blod?

By Permission.

89. Hvitare än snö.

Öfvers. af N. G. H. — Musik af J. A. Dailey.

1. Ej räds, lil-la hjord, lju-der Fräl - sa-rens röst, Dig Fa - dren vill gif - va sitt
2. Mer hvi- ta än snö, och som sol - strå-len klar, Ty Kri - stus är brun-nen, som
3. Du får, som i ök-nen för-ir - rat din stig, Dig her - den upp-sök - te och

rike, hvad tröst! O, må in-gen synd här be-fläc-ka dig då, Ty min lil - la
all synd bortta'r. O, syn- da - re, låt honom bör - dan din få, Och in till de
räd-da-de dig. Ett ju-bel kring bergen gen-lju-dan-de går; Nu, vän-ner och

hjord mer än snöhvit skall gå.
ni - o och nit- ti - o gå.
grannar, jag funnit mitt får.

Kör.

Hvi - - - ta-re än snö,
Hvi-ta-re än snö jag önskar bli, o Jesus,

Hvi - - ta-re än snö, Hvi - - ta-re än
Hvi-ta - re än snö, jag ön-skar bli. Hvi-ta - re än snö,

snö, Hvi - - ta-re än snö.
jag önskar bli, o Jesus, Hvi-ta - re än snö, hvi-ta - re än snö.

Repetera kör pp.

90. Reningsfloden.

Ord af Aug. Davis. Musik af Mrs. Jos. F. Knapp.

1. O kärleks Gud, hvad du gjort väl, Som gaf en re-nings-flod Åt hvar - je fat - tig syn - da - träl, I Je - su dy - ra blod.
2. Gud har framställt en nå-da-stol, För oss i Je - su blod; I tron få vi båd' sköld och sol I den - na hel - so - flod.
3. Kom, ar-ma själ, i tron gå fram, Hör, Je - sus ro-par, kom! Mitt blod skall af - två synd och skam, Blott du vill vän - da om.

Kör.

En reningsflod för mig jag ser, Jag störtar i, och ren jag blir. Från all min synd den re - nar mig. Pris va - re Gud, den re-nar mig!

4. O, Jesu Krist, min Herde god,
Tag mot mig som jag är;
Och två mig ren uti ditt blod,
Att jag blir ren och skär. *Kör.*

5. Mitt blod för er utgjutet är
Till lif, till salighet;
Ja öfverallt så skriften lär,
Pris Gud i evighet! *Kör.*

6. I Lammets blod har nu min själ
Fullkomlig rening fått.
Nu är jag Kristi egen träl,
Ja ljuflig är min lott. *Kör.*

7. Pris vare Gud! att äfven jag
Af Jesu blod fått del.
Hans blod mig renar hvarje dag.
Hos Jesus mår jag väl. *Kör.*

By Permission.

91. O store Gud!

Ord af C. Berg. A. Satt af A. L. S.

B.

5. När jag i Bibeln skådar alla under,
Som Herren gjort se'n förste Adams tid;
Hur nådefull han varit alla stunder,
Och hjelpt sitt folk ur lifvets synd och strid. *Kör.*

6. När jag hör dårar i sin dårskaps dimma
Förneka Gud och håna hvad han sagt,
Men ser likväl, att de hans röst förnimma
Och uppehållas af hans nåd och makt. *Kör.*

7. Och när jag ser hans bild till jorden sväfva
Och göra väl och hjelpa öfver allt;
När jag ser satan fly och döden bäfva
För Herren i förklarad korsgestalt. *Kör.*

8. När tryckt af syndens skuld jag faller neder
Vid nådens tron och ber om nåd och frid,
Och han min själ på rätta vägen leder
Och frälsar mig från all min synd och strid: *Kör.*

9. När slutligt alla tidens höljen falla,
Och i åskådning byter sig min tro,
Och evighetens klara klockor kalla
Min löste ande till dess sabbatsro: *Kör.*

92. Julsång.

Ord af Aug. Davis.

Gud... i al - la land! "Född är hjelten utaf Juda stam!"
Fröjdens Gud i alla land, i alla land!" "Född är hjelten utaf Ju-da stam!"

93. Julsång.

1. Her - ren af him - len är kommen till jor - den, Fadrens en - föd - de är men - ni - ska vor - den, Gud har fullbordat pro - fe - ti - ska or - den, Född är oss Fräl - sa-ren, Is - ra - els tröst.
2. Zi - on, din bi - dan var lång i år - tu - sen, Nu är han kommen! Se tin - dran - de lju - sen! Fröjd i pa - lat - sen och gläd - je i hu - sen, Frid och för-so-ning för läng-tande bröst.
3. Her - dar i mar-ken, som vak - ten på hjorden, Lyss - nen, o lyssnen till him - mel - ska or - den: "Ä - ra i höj - den och frid up - på jor - den, Men'skor god vil - je!" är änglarnes röst.
4. Gud - lö - sa verld och He-ro-des med morden, Fi - ren hög - ti - den vid yp - pi - ga bor - den! Snart kommer ti - den då ång - ra I tor - den, Att I ej ha - den i Je - sus er fröjd.

94. Var helsad, sköna morgonstund!

1. Var hel - sad, skö - na mor - gon - stund, Som af pro -
Du sto - ra dag, du säl - la dag, På hvil - ken
2. Guds vä - sens af - bild och lik - väl En men - sko -
Han kom - mer följd af frid och hopp De vi - la -

fe - ters hel - ga mun Är oss be - bå - dad vor - den!
him - lens väl - be - hag, Än - nu be - sö - ker jor - den!
son, på det hvar själ Må glad till ho - nom län - da.
de att sö - ka opp Och hjel - pa de e - län - da.

Un - ga Sjun - ga Med de gam - la; Sig för - sam - la
Vär - ma, När - ma Till hvar - an - dra Dem som van - dra

Jor - dens bö - ner Kring den stör - ste af dess sö - ner.
Kär - leks - lö - sa Och ur us - la brun - nar ö - sa.

3. Han tårar fälla skall som vi,
Förstå vår nöd och stå oss bi
Med kraften af sin Anda,
Förkunna oss sin Faders råd
Och sötma af en evig nåd
I sorgekalken blanda.
Strida, Lida
Dödens smärta,
Att vårt hjerta
Frid må vinna
Och en öppnad himmel finna.

4. Han kommer till vår frälsning sänd,
Och nådens sol, af honom tänd,
Skall sig ej mera dölja.
Han sjelf vår herde vara vill,
Att vi må höra honom till
Och honom efterfölja,
Nöjda, Höjda
Öfver tiden
Och i friden
Af hans rike
En gång varda honom like.

95. Den store läkaren.

1. Den sto - re lä - ka-ren är här, Den kär-leks-ful - le Je - sus;
2. För - lå - tel-se för allt du får, O, lyss - na då till Je - sus,
3. Han är det he - li - ga Guds lam, Den o - skuldsful - le Je - sus,

De qval-da bröst han hjelp beskär, O, lyss - na nu till Je - sus!
Och gå till himlen i hans spår Och kro-nan vinn hos Je - sus.
Som bar vår synd på kor-sets stam, O, sjung om nam-net Je - sus.

Kör.

Ljufvaste ton i änglars musik, Ljuf-va - ste namn på jor-de-rik,

Ljufvaste sång, den in-gen är lik, Sången om Herren Je - - sus!

4\. Och tvifvel, qval, bekymmer fly
Blott för det namnet Jesus:
Hvar dag den fröjden är mig ny
Att höra namnet Jesus! *Kör.*

5\. I bröder, sjungen med mig då
Och prisen namnet Jesus;
I systrar, stämmen in också,
Berömmen namnet Jesus. *Kör.*

6\. Och barnen också, stora, små,
Som älska namnet Jesus,
De kunna med till verket gå
Och tjena Herren Jesus. *Kör.*

7\. Och då till sist kring Lammets tron
Vi samlas hos vår Jesus,
Vi sjunga i en högre ton
Det dyra namnet Jesus. *Kör.*

96. Liljan uti dalen.

1. Jag har en vän i Je - sus, han all - ting för mig är, Bland mång'
2. Han all min smärta ta - git, och all min synd han bar, Ut - i
3. Han al - drig mig för - skju-ter och ej för - glömmer här, Då i

tu-sen är han kä-rast för min själ. En lil - ja ut - i da-len i
fre-stel-sen han hjel-per som han sagt. Jag allt för honom lemnat, allt
tron jag lef-ver och hans vil - ja gör. En eldsmur rundt omkring mig, han

ho-nom jag nu ser, Han från all min synd mig tvår och re - nar väl.
som mig kä-rast var; Han mig frälst och mig be - va - rar med sin magt.
är mig all - tid när. Mig i or-det tröstar, der hans röst jag hör,

I sorg han är min gläd - je, min trö-sta - re i nöd, I
Om al - la mig för - skju - ta och fre-stel - sen blir svår, Dock
Så tå - gar jag till ä - ra mot här - lig - he-tens land, För

Kör.

lif - vets al - la skif-ten ock mitt stöd. Han lil - jan är i da-len,
är jag trygg i Je - sus år från år.
det-ta hem min själ nu står i brand!

vår morgonstjerna klar, Han skönast är af al - la för min själ.

97. Gode herde, led och bär oss.

W. B. Bradbury.

1. Go - de herde, led och bär oss, Lys oss med ditt klara ord,
Ut - i nödens stund blif när oss, Du - ka oss ditt ri - ka bord.
2. Du rår om oss: o så tag oss Sjelf om hand i nöd och strid;
Gå vi vil-se, Herre, drag oss, Å-ter hem och var oss blid;

Dy - re Je - sus, Dy-re Je - sus, Vårda sjelf din e - gen hjord!
Dy - re Je - sus, Dy-re Je - sus, Hör oss, hjelp oss, gif oss frid!

Dy - re Je - sus, Dy-re Je - sus, Vår-da sjelf din e - gen hjord.
Dy - re Je - sus, Dy-re Je - sus, Hör oss, hjelp oss, gif oss frid!

3. Du vill oss ju ej förkrossa,
Fast vi syndat mot dig så;
Du har nåd att oss förlossa,
Kraft att rena oss också;
‖: Dyre Jesus, Dyre Jesus,
Bittida till dig vi gå. :‖

4. Tidigt lär oss dig att söka,
Tidigt göra ditt behag,
Och vår tro och kärlek öka
Mer och mer för hvarje dag.
‖: Dyre Jesus, Dyre Jesus,
Sist oss alla till dig tag! :‖

98. Hela vägen.

Musik af Robert Lowery.

1. He - la vä - gen går han med mig, O, hvad kan jag önska mer!
2. He - la vä - gen går han med mig, Är på branterna mitt stöd,
3. He - la vä - gen går han med mig, Hvilken kärlek hög och rik!

Kan jag tvif - la på hans godhet, När jag på hans ledning ser?
Ger mig nåd för hvar-je pröf-ning, Styrker mig med lifvets bröd;
Och till sist en e - vig hvi - la Skänkes mig i him-mel-rik.

Himmelsk frid, gu - dom-lig trygghet Ut-i ho - nom har min själ,
Och om hjer - tat vil - le tör - sta, Vägen kännes tung och lång,
När jag der får fri, för - kla - rad Kasta mig för tro - nen ned,

Ty jag vet hvad helst mig möter, Je - sus gör dock all - ting
Fröj-de - käl - lor strax ur klip-pan Springa fram som förr en
Skall jag ej den sån-gen glöm-ma: He - la vä-gen gick han

väl. Ty jag vet hvad helst mig möter, Jesus gör dock all-ting väl.
gång. Fröj-de-käl-lor strax ur klippan Springa fram som förr en gång.
med. Skall jag ej den sången glömma: Hela vägen gick han med.

99. Han går bredvid mig.

Okänd.

1. På syndfull jord vår Jesus vandrat många trötta steg, Hans helga
2. På stor-mig böl-ja Je-su hel-ga föt-ter vandring gjort, Från sina
3. Hans fötter gått de tunga steg, ut till Get-se-ma-ne Att ängslas
4. Till Gol-ga-ta hans fötters sista kärleksvandring var, Ej läng-re

Kör. Han går bredvid mig hela vägen hem, ja, ända hem, Han går bred-

fot-spår se vi än på lifvets smala väg; Bland o - ro och be - svär
barn all fruktan,nöd och oro dref han bort, Och än han är mig när,
in - till dö-den, svettas blod för syn-da-re. I nat-tens mör-ker der
gingo de, ty der man spikade dem qvar. I dö - den gaf han sig,

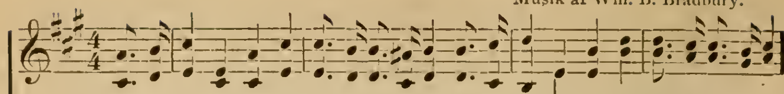
vid mig hela vä-gen hem, ja, än-da hem. För - derf - vet ej mig når,

Är Je - sus städs mig när, Och går bredvid mig hela vägen hem.
Mig he - lig kraft be-skär, Och går bredvid mig hela vägen hem.
Han mig i bön fram-bär Och Fadren lydig är till kor-sets död.
Att e - vigt fräl - sa mig, För mig han up-på korset offrat stig.

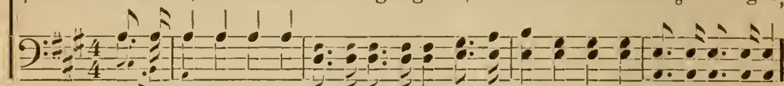
Ty han min sak för-står Och går bredvid mig hela vä-gen hem.

100. Stridssång.

Musik af Wm. B. Bradbury.
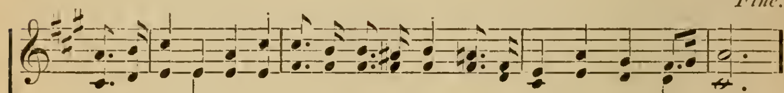

1. Se, vi tåga fram med sköld och med baner Ut till strid för Gud; och seger han oss ger.
2. Till förenad kamp nu order delas ut, Låt oss än en gång vår fana veckla ut.
3. Marsch framåt! Vår konung ständigt med oss går; När hans röst vi följa, skada oss ej når,
4. Marsch framåt, tills hemlandsklockan en gång slår, Till det land der solen aldrig nedergår,

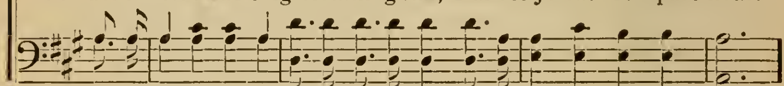

D. C. Se, vi tåga fram och sjungande vi gå Till det sälla land, der vi lifvets krona få,

Fine.

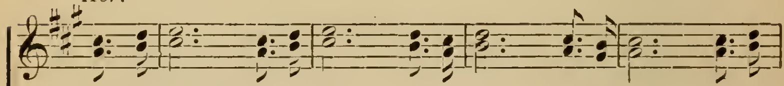

Han är med; vi vapnen ej få lägga ner, Till dess Jesus ro - par: kom!
Lyft baneret högt, som segra skall till slut, Till dess Jesus ro - par: kom!
Och vi fruk-ta ej, är nöden än så svår, Till dess Jesus ro - par: kom!
Och der lifvets träd i evig blomning står, När oss Je-sus ro - par: kom!

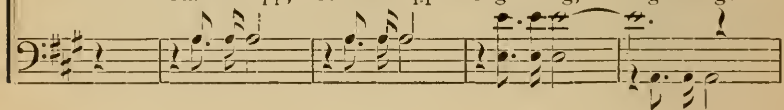

Kom i ledet med som stridsman du också! Till dess Jesus ro - par: kom!

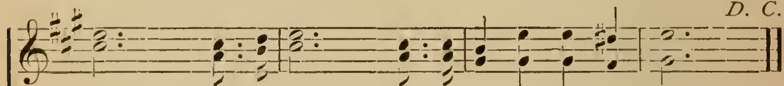
Kör.

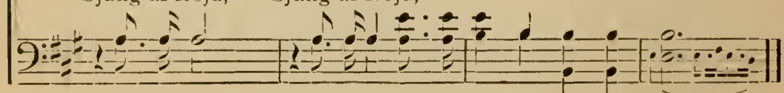
Stäm då upp, Stäm då upp Segersång, Segersång! Sjung af
Stäm då upp, Stäm då upp Segersång, Segersång!

D. C.

fröjd, Sjung af fröjd, Så blir vä-gen al - drig lång.
Sjung af fröjd, Sjung af fröjd,

101. Följa Jesus.

Musik af Rev. R. Lowry.

1. Ne - re i da-len med min Je - sus vill jag gå, Hvarest vattnen
2. Ne - re i da-len vill jag föl - ja Je - sus gladt, Om än stormar
3. Ne - re i da - len el - ler up - på ber-gets topp, Ut i Jesu

bru - sa och der träd grö - na stå; Hvar som helst han leder mig jag
ra - sa och det mörkt är som natt. Med sin hand han leder mig, jag
säll-skap all - tid stär-kes mitt hopp. Han mig sä-kert led-er på den

ön - skar föl - ja blott, Vandra i hans fot-spår tills jag kronan fått.
blif - ver al-drig rädd: Fa-ror mig ej skrämma, då min Gud är med.
väg han ba- nat ut, Dit upp, hvar de sam-las på Guds berg till slut.

Kör.

Föl - ja, föl - ja, { jag vill föl - ja / låt oss föl - ja } Je-sus, Hvar som helst, när som hels.

jag vill föl- ja blott; Ja, hvarthän han le - der, låt oss föl-ja blott.

102. Jag vill ej vända om.

Musik af Elisha A. Hoffman.

1. Jag är en kri - sten pil - grim På väg till Zi-ons land,
2. Här har jag mån - ga stri - der, Ja, pröf - nin-gar ock-så,
3. O, hvar - för fäl - la mo - det I pröf -nin-gar-ne här?
4. Jag i - lar glad mot må - let På lif - vets sma-la stig.

Hvar Herrens fräl- sta ska - ra Snart står med palm i hand.
Men om jag be - der Je - sus, Nog hjel - per han mig då
Nej, fram-åt vill jag van - dra, Hur smal än vä - gen är,
Snart kommer Herren Je - sus Och hem-tar mig till sig.

I si - da, hvi - ta klä - der Få in - för tro - nen stå;
Samt ger mig mod att stri - da Och ve - der-qvicker mig,
Ty Her - ren är min her - de, Han är min käpp och staf
Och der i Zi - ons ri - ke, Ut - i min Fa - ders hus,

Jag hop-pas att få räk - nas Bland de - ras tal ock-så.
Att jag med sång och ju - bel Kan fort - gå på min stig.
Och le - der mig på vä - gen Helt upp till Zi - ons stad.
Jag får för e - vigt lef - va I här - lig-het och ljus!

Kör.

Jag vill ej vän - da om, Bro-der, jag vill ej vän - da om;

Jag är på väg till Zi - on, Och jag vill ej vän-da om.

103. Se Guds Lam!

Ord af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Lammet kom från himlen ned Och på kor-set för mig led
2. Han mig re - nar med sitt blod; Lif-vets rö - da hel - so-flod
3. Je - sus är mig all-tid när, Fa-dren har mig ock - så kär;
4. Du, Guds Lam, tillhör allt lof Här och ut - i himlens hof!

Kör.

Att mig två från synd och skam. Se, Guds Lam! Ä - ra, hal-le-lu - ja!
Flöt så klar på kor-sets stam! Se, Guds Lam!
An - den för mig här-ligt fram! Se, Guds Lam!
Le - jo - net af Ju - da stam! Se, Guds Lam!

Sjung nu: Hal-le-lu - ja! Ä - ra, hal - le - lu - ja till Guds Lam!

104. Har du mod att följa Jesus?

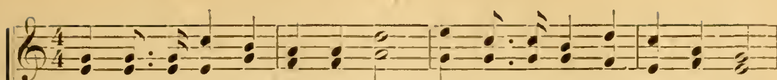
1. "Har du mod att föl - ja Je-sus?" Lju - der frå - gan mån-gen
2. Har du mod att väl - ja dö-den, När dig lif - vet bju-des
3. Har du mod att än - nu dröm-ma Om ett lif af lyc-ka
4. Har du mod att nal - kas grafven U - tan nå - got grundadt
5. O, be-sin - na dig, han kal - lar, Kal-lar dig i nåd än-

gång. Se dock här en an - nan frå - ga, Framställd i min enk-la
än? Har du mod att lå - ta Je - sus O-hörd vän - da om i-
här, Fast-än du så mån - ga gån - ger Sett, hur arm den lyc-kan
hopp, Mod, när e - vig - he-tens por - tar Snart för dig ock springa
nu! Skall han väl för-gäf - ves kal - la? Dy - ra själ, hvi drö-jer

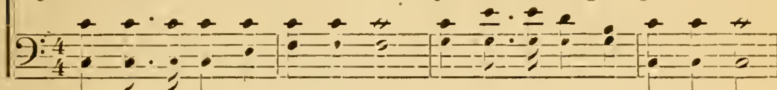
sång: Har du mod att blif - va bor - ta, När din Konung kal-lar
gen? Har du mod att vän - da ryg - gen Till Guds ri -kes bröllops-
är? Ri-ke - do - men tar ju vin - gar, Nö - jets ro - sor fal-la
opp? Har du mod att slå i vä - dret Herrens ma-nin-gar och
du? Lyssna till hans An-des ma - ning, Hör, ack hör, han klappar

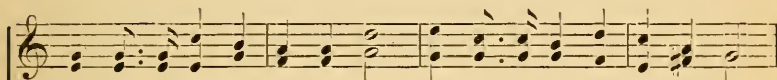
dig, Kal-lar dig till e-vig gläd-je, E - vig sa - lig-het hos sig?
sal Och i stäl - let sorglöst vandra Mot ett djup af e-vigt qval?
af, Och du ka-stas kring i verl-den Likt ett spån på stormigt haf.
bud? Har du mod att u-tan Je - sus Trä-da för all verldens Gud?
än. Har du mod att längre slu - ta Hjertats dörr för denne vän?

105. Allt är nu redo.

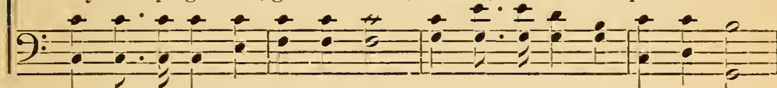

1. Hör i - från höjden fröj - de - bud; Syn-da - re skänkes lif af Gud.
2. Vi ut - i A-dam al - la dött Och ha' vårt lif i synd ut-nött—
3. In - gen be-höf-ver nu för-gås, Al - la väl-kom-nas, platser fås;
4. Hvarför ej komma nu i dag, Om ic - ke allt är dig i lag?
5. Hö - ren, I Herrens sän-de - bud, Spriden omkring, att god är Gud!

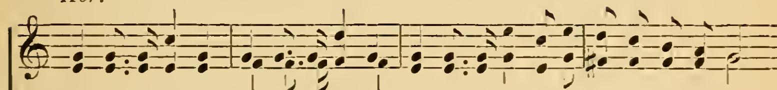

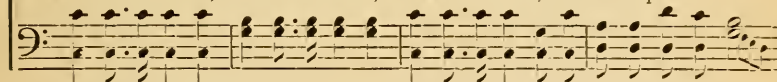
Kristus på kor-set för oss dog, Och all vår synd han på sig tog,
Kristus sitt lif för al - la gaf; Syn - da - re, se Guds kärlekshaf!
Borden i ordning, "allt är väl," Frälsning nu bjudes hvar-je själ.
Tänk, om det skul - le bli för - sent, Så att dig him-len blef' för-ment!
Skynden på ga - tor, gränder fram, Peken, som fordom på Guds Lam!

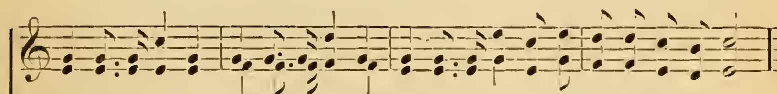

Kör.
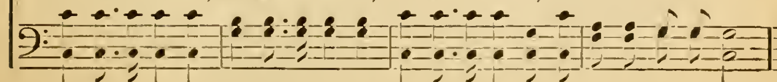

"Allt är nu re-do, allt är nu re-do, Allt är nu re-do," till bröllop endast kom!

"Allt är nu re-do, allt är nu re-do, Allt är nu redo, och här är än-nu rum."

106. Jag färdig skall stå.

Öfvers. af N. G. H. Musik af John McPherson.

1. Jag vet ej hur snart Gud mig kal - lar till sig, Jag
2. Fast rik' - dom jag af - står, fast pröf - vad ock - så, Jag
3. Hur dyr - bart är löf - tet som här gaf mig ljus, Jag
4. Nu An - den dig bju - der att du med oss går, Jag

får-dig skall stå hvar mi - nut. Att de - la den sällhet som
fär-dig skall stå hvar mi - nut. Det här - li - ga hemmet mig
fär-dig skall stå hvar mi - nut. Att vi dock till slut sko- la
fär-dig skall stå hvar mi - nut. Kom, låt oss på - skynda "de

der vän - tar mig, Jag fär - dig skall stå hvar mi - nut.
vin - kar, och då Jag fär - dig skall stå hvar mi - nut.
bo i Guds hus, Jag fär - dig skall stå hvar mi - nut.
tu - sen - de år," Jag fär - dig skall stå hvar mi - nut.

Kör.

Jag fär - dig skall stå för min Gud,............. Jag
för min Gud,

fär-dig skall stå för min Gud...... Och i - klädd den hvi-ta - ste
för min Gud.

skrud,............ Jag fär - dig skall stå hvar mi - nut.
hvi - ta - ste skrud,

107. Stanna och hör!

Ord och musik af Aug. Davis.

1. Men'ska, jag vill dig frå - ga, Stan - na och hör på mig:
2. Nu är hög tid att stan-na Och fly till Gud i bön.
3. Sa - lig du själ som fun - nit Frid ge - nom Je - su blod!

Säg, törs du läng-re vå - ga Vandra på syndens stig? stig?
Or - det af Gud be - san - na: "Döden är syndens lön!" lön!
Vandra, tills du har hunnit Må-let vid lif-vets flod! flod!

4. Dig är den nåden gifven,
Att vara barn åt Gud.
‖: Du är i himlen skrifven,
Tecknad som Lammets brud! :‖

5. Brudgummen sjelf skall smycka
Bruden med snöhvit skrud.
‖: Tänk hvilken härlig lycka:
Strålande stå för Gud! :‖

6. Stundom sig bruden känner
Ensam på jorden gå,
‖: Lemnad af Gud och vänner,
Sörjande går hon då! :‖

7. Brudgummen är dock nära,
Tröstar sin svaga brud:
‖: "Jag skall dig hjelpa, bära,
Föra dig hem till Gud!" :‖

108. Jag skall stå inför konungen.

Ord af E. O. E. Musik af E. O. Excell.

1. Jag för ko - nun - gen skall stå Och bland
2. Snart ba - su - nens kla - ra ljud Skall mig
3. Upp, min själ, brist ut och sjung! Du får

äng - lar sjun-ga då, Snart, ja, snart........ snart, ja,
kal - la in - för Gud, Snart, ja, snart........ snart, ja,
stå in - för din kung, Snart, ja, snart........ snart, ja,
Snart, ja, snart,

snart; Van-dra på den gyll - ne strand, Pri - sa
snart; Der ej sor - gen mer mig når, Der hans
snart; Till hans fot i stof - tet fall! Ho - nom
snart, ja, snart;

Gud med palm i hand, snart, ja, Snart...... snart, ja, snart.
namn jag pri - sa får, Snart, ja, snart...... snart, ja, snart.
lik du va - ra skall, Snart, ja, snart...... snart, ja, snart.
Snart, ja, snart, snart, ja, snart.

Kör.

Jag skall stå......... in - för min kung Med le -
Jag skall stå inför min kung

ka - men ny och ung Och lof-sjun-ga Gud, min kung. Hal-le-

lu.......:... ja! Hal - le - lu............ja! Jag skall
Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

stå.................. in - för min kung.
Jag skall stå

109. Möts vi då?

1. Sko - la vi väl al - la mö-tas Bortom Jor - dan-flo-dens brus
2. Få vi mö - tas i den hamnen Ef - ter stormar, sorg och pust?
3. Mö - tas vi ut - i den sta-den, Som vid lif - vets kla-ra elf
4. Der de å - ter - lö - stas lofsång Höjs i ljuf - lig har-mo-ni,
5. Få vi mö - ta vå - ra kä - ra, Som hänryck-tes ur vår famn,
6. Få vi mö - ta Herren Kri-stus, När han hem-tar hem sin brud?

Och med al - la frälstas ska-ra E-vigt bo i fri-dens hus?
Få vi mö - tas, ka-sta an - kar Vid den skö - na himlens kust?
Är med ja - spis, guld och perlor Byggd utaf vår Fa-der sjelf?
Och allt skapadt in - för tro-nen Stämmer upp sin me-lo - di.
Se dem der ut - i för-kla-ring, Hö - ra ut - af dem vårt namn?
Få vi slu - tas i hans ar-mar Och för e - vigt lof-va Gud?
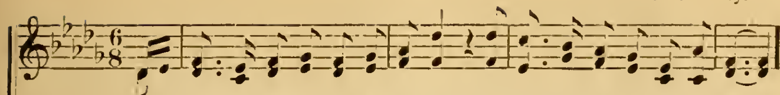
Kör.

Möts vi då? Möts vi då På den an - dra si - dan flo - den?

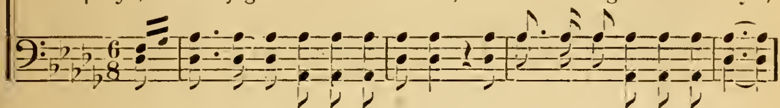
Få vi mö - tas bort-om flo-den, Dit ej näg - ra stormar nå?
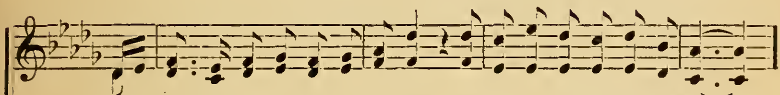
110. Den sköna staden.

Rev. A. A. Graley.

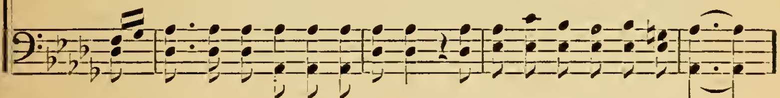

1. Det fin-nes en stad, skön och präktig, Långt bortom tids vågornas svall,
2. Den staden skall ej hafva solen, Och lik-väl blir natt aldrig der.
3. Der fins ingen o - ro och smärta, Der aldrig en klagan blir hörd,
4. Ja, snart är jag hemma hos Herran, Snart staden sig ter för min syn,

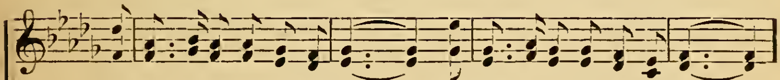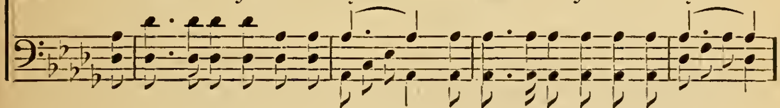

Beredd ut-af Herren allsmägtig Af äd-la-ste sten och metall.
Guds härlighets sken ifrån stolen, Be-ly-ser all himmelens här.
Der nju-ter mitt fridsälla hjerta En hvi-la som aldrig blir störd.
Jag hör di-na klockor i fjerran Och lofsångens brus ofvan skyn!
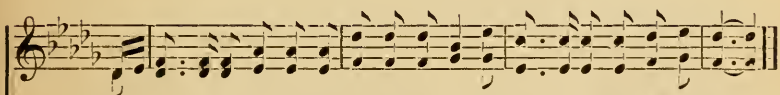

Kör.

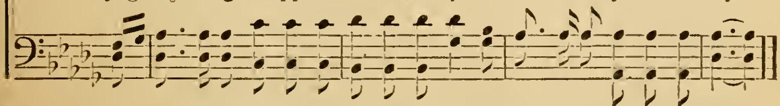

Jag längtar, o vore jag der!.... Jag längtar, o vo-re jag der!....
Efter v. 4. Han kommer min Jesus i skyn!.. Han kommer min Jesus i skyn!...

Snart står jag på glas-haf-vets klara kristall. O tänk, att så snart vara der!
Jag svingar mig då upp mot himmelens höjd Att möta min Jesus i skyn!

From "Songs of the Cross," by per.

111. Gästabudet på Zions berg.

1. Ett gä - sta-bud på Zi - ons berg Gud har tillredt för oss;
2. Han bjudningsbref har skic-kat ut Vår kä - re Fa - der huld;
3. Och re - se-kost han oss be - står Hem till sitt fa - sta slott;
4. Och då jag än var långt i - från Han skynda mig e - mot.

Der vin så klart och fett och märg Åt al - la folk be- stås.
Der står: "Min nåd tar al - drig slut, Jag sjelf för-sont din skuld."
För in - tet, in - tet, allt man får, Tänk, hvad vi ha det godt!
Kan jag ej gå, han sjelf mig bär, Då så - ras ej min fot.

Der vin så klart och fett och märg Åt al - la folk be - stås.
Der står: "Min nåd tar al - drig slut, Jag sjelf försont din skuld"
För in - tet, in - tet, allt men får, Tänk, hvad vi ha det godt!
Kan jag ej gå, han sjelf mig bär, Då så - ras ej min fot.

5. Nu sitta vi i salig ro
Kring dukadt nattvardsbord;
‖: Och Jesus sjelf, vårt A och O,
Till spis för oss är gjord.:‖

6. Och lefvande är detta bröd,
Från himlen sändt till oss:—
‖: "Den deraf äter skall ej dö,"
"Den tror skall ej förgås.";‖
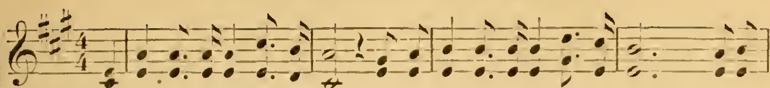
7. Och brödet, Jesus, tar ej slut,
För Zions vandrare,
‖: Nej, låt oss äta hvar minut
Utaf vår Frälsare.:‖

8. Då tätna skall vår syskonring,
Som nu så glesnad är,
‖: Och aldrig något skiljer den,
Till himmelen det bär.:‖

9. Kring tronen samlas alla då,
Som älska Jesus Krist.
‖: Och nya namn vi skola få,
De gamla ha vi mist!:‖
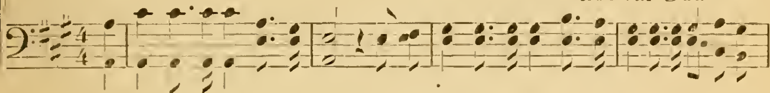
10. Från alla klingar samma sång
Till Lammets tack och lof:
‖: Ja, må vi alla mötas der,
Hos Gud i himlens hof!:‖
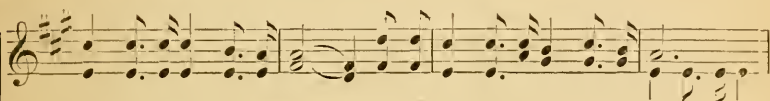
112. Ack, saliga hem!

1. Ack, saliga hem hos vår Gud, Der den lefvande elf rinner fram, Der de
2. Ack tänk, hvilken skara hos Gud, Utaf vänner, som lyktat sin färd, Och som
3. Der har jag min Jesus hos Gud, Och de kära som re'n hunnit hamn; O, så
4. Och snart är jag hemma hos Gud, Ty min vandring är nära sitt slut. Många
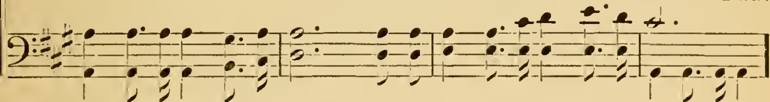
hos vår Gud
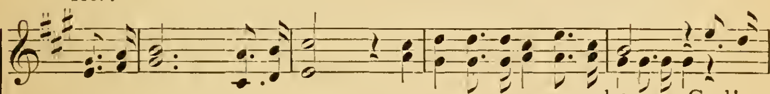

frälste i ski-nan-de skrud Bö-ja knä för det slagtade Lam.
nu hö-ja seg-ran-de ljud I sitt hem i den himmelska verld.
vill jag som längtande brud Skynda dit till min Frälsares famn!
kä - ra mig vän - ta hos Gud, Som sitt mål hafva hunnit förut.

hos vår Gud!

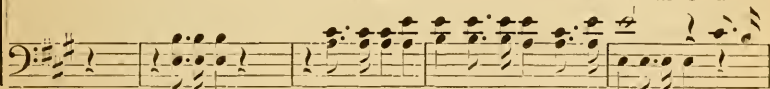
Kör.

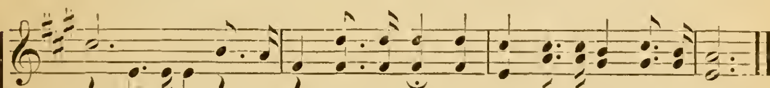

hos vår Gud!

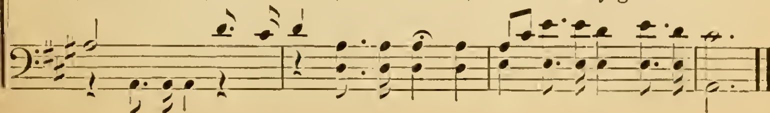
Hos vår Gud, hos vår Gud, Ack saliga hem hos vår Gud! Hos vår
Hos vår Gud, hos vår Gud, Ack tänk, hvilken skara hos Gud! Hos vår
Hos vår Gud, hos vår Gud, Der har jag min Jesus hos Gud! Hos vår
Hos vår Gud, hos vår Gud, Och snart är jag hemma hos Gud! Hos vår

hos vår Gud hos vår Gud hos vår Gud

Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, Ack, saliga hem hos vår Gud!
Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, Ack tänk, hvilken skara hos Gud!
Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, Der har jag min Jesus hos Gud!
Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, hos vår Gud, Och snart är jag hemma hos Gud!

113. Härliga hem!

1. Je - ru - sa - lem, du hel - ga stad, Här-li - ga fri - dens hem!
2. Je - ru - sa - lem, du fri - a ort, Här-li - ga fri - dens hem!
3. Je - ru - sa - lem, du är mig kär, Här-li - ga fri - dens hem!

Till dig jag i - lar nöjd och glad, Här - li - ga fri-dens hem!
I dig jag bur-skap fått, hur stort, Här - li - ga fri-dens hem!
I tron din glans jag skå-dar här, Här - li - ga fri-dens hem!

Der är ej natt, nej, e - vig dag; Der slår ej hjertat sorgens slag.
I dig, Guds helgons hem och stad, Der är man e - vigt fri och glad!
När jag får bo i dig en gång, Jag sjun-ga skall en högre sång.

Je-ru-sa-lem, Je - ru - sa - lem, Du här - li - ga fri - dens hem!
Je-ru-sa-lem, Je - ru - sa - lem, Du här - li - ga fri - dens hem!
Je-ru-sa-lem, Je - ru - sa - lem, Du här - li - ga fri - dens hem!

Kör.

Här - li - ga hem, Här - li - ga hem! Här - li - ga fri - dens hem!

Här - li - ga hem, Här - li - ga hem! Här - li - ga fri - dens hem!

114. Brudens lofsång.

Okänd.

1. Lyssnen, båd' gamla och unga! Kristus mitt lif Vill jag för evigt lofsjunga. Med strängaspel vill jag lofsjunga Gud, Ty jag är Frälsarens brud.
2. Sån-gen om brud-gum-men klingar, Lofvande Gud, Bruden ur gruset sig svingar. Sången om Jesus den fröjdar min själ, Ty han för mig allt gjort väl.

3. Han kom från Fadren derofvan,
Nåd underbar!
Skåden Guds kärlek i gåfvan.
Smaken och sen, huru ljuflig han är
Jesus, min brudgumme kär.

4. Han sig min frälsning åtagit,
Nu är jag fri,
Jesus med blod mig rentvagit.
Löftets förbund gäller evigt hos Gud,
Salig är Frälsarens brud.

5. Gud har sin Ande mig gifvit,
Jublen med mig!
Han i sin lifsbok mig skrifvit.
Skulle jag tiga?– nej sjunga jag vill
Gud mig välsigne dertill!

6. Intet på jorden uppväger
Glädjen i Gud,
Den jag så rikligen äger.
Många förundra sig öfver min fröjd,
Här går jag salig och nöjd.

7. Ljufliga tröst i all smärta:
Jesus är min.
Jubla för evigt, mitt hjerta.
Dyraste Jesus, kom snarast du kan,
Tag mig till himmelens land.

8. Der skall ej synd eller smärta:
Såra mig mer,
Störa mitt fridfulla hjerta.
Der får jag evigt i skinande skrud
Lofsjunga Lammet och Gud.

115. Mitt sälla hemland.

Ord och mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Jag har mitt hem i himlens land; O, hvilken här-lig lott!
2. Fast verld och synd vill hin-dra mig På fär-den till mitt land,
3. Är Gud för mig, jag fruktar ej. Hvem kan stå mig e - mot?
4. Snart far jag hem från ti-dens tvång, Då slu-tas all min nöd;
5. Med Je - sus jag "de tu-sen år," Re - ge-ra skall i frid.

Snart far jag bort från den-na strand Dit upp—dit Je-sus gått.
Dock går jag trygg på lif vets stig, "Stödd af Guds högra hand."
Ej verld, ej lif, ej död, o nej! Ej smic-ker el-ler hot.
Se'n får jag sjun-ga "Lammets sång, Hos vännen "hvit och röd."
Jag "lif-vets kro - na" bä - ra får, När slu-tad är min strid.

Kör.

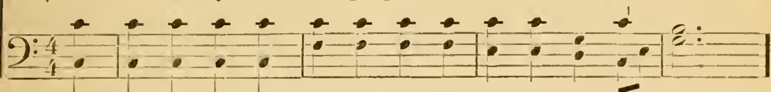
Ljufva land,..... på solklar strand, Säl-la hem,..... Je-ru-sa-
Ljufva land på solklar strand, Sälla hem,
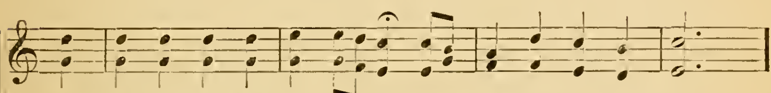
lem! Jesus kär,.... jag längtar här Snart få va-ra der du är!
Jerusalem! Jesus kär, jag längtar här Snart få vara der du är!

116. Fröjd evinnerlig.
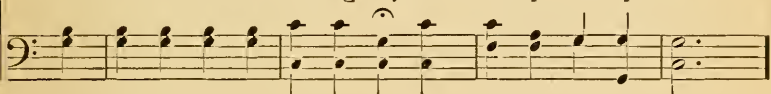

1. Jag vet ett land, ett här-ligt land, Der in - tet moln är mer,
2. På an - dra si - dan lif - vets haf, Der fins ej storm, ej natt;
3. Der är vårt hem, der är vår slägt, Frälst från allt jordens tvång.
4. Från den-na jords få - fäng-lig-het Dit upp vår längtan står,
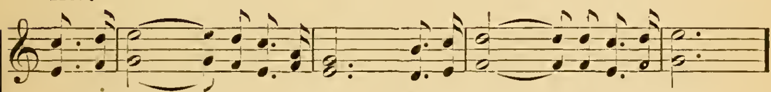

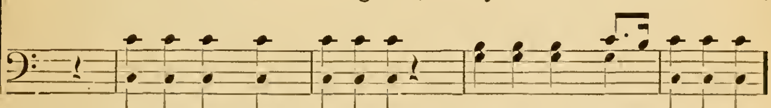
Och Fräl-sa-ren är sjelf dess ljus; Dess sol går al - drig ner.
Det lan - det har ett mildt klimat: O, va - re der vår skatt!
Och dem vårt hjer-ta äl - skat här, Oss mö - ta der en gång.
Der Zi - ons folk i e - vig fröjd Guds lof på har - pan slår.

Kör.

Den som kor - - set tå - ligt bär, Han med kro - - nan prydes der,
Den som kor - set tå - ligt bär, Gyll-ne kro - nan får han der,

Och får bo...... hos Jesus kär Ut-i fröjd e - vin - ner - lig.
Och får bo hos Je - sus kär Ut - i fröjd e - vin - ner - lig.

117. Om Gud vill jag sjunga.

1. Jag vill sjunga, jag vill sjunga om min frälsnings Gud,
2. Pris och ä - ra, pris och ä - ra va - re dig, o Gud,
3. Jag har slö-sat, jag har slö - sat bort min ung-doms-tid,
4. Hvil-ken lyc-ka, hvil - ken lyc-ka det då hän-de mig;

Ty hans godhet va - rar För oss al - la da - gar.
Att du So-nen sän - de, Gjor-de så en än - de
Ut - i verldens nö - jen Sökt blott syn-da - fröj - den,
När jag var på kan - ten Ut - af af - grundsbran - ten,

Det är sanning, det är sanning, Gud är verkligt god.
På min sto-ra, på min sto - ra svå - ra syn-da - skuld.
Va - rit tro - gen, va - rit tro - gen ut - i syndens tjenst.
Blef jag räd-dad, blef jag räd-dad som en brand ur eld.

5. Jag vill säga:‖ några ord till er,
Mina unga vänner,
Som ej Herren känner,
Låten rädda:‖ låten rädda er!

6. Herren säger:‖ Mig ditt hjerta gif.
Vänd dig om tillbaka,
Verldens lust försaka,
Du skall aldrig:‖ ångra denna stund.

7. O besinna,:‖ dig i denna dag.
Jesu blod har runnit,
Fadrens hjerta brunnit
Utaf kärlek,:‖ båd' till dig och mig.

8. Lofva Herren,:‖ upp min själ och sjung.
Sjung om blod och såren,
Det kan lifva fåren,
Jesus vunnit,:‖ pris, halleluja!

118. Till verksamhet.

1. Til verksamhet för Kris-ti skull, Som tjenat dig så kär-leks-full!
2. Till verksamhet! gå raskt å-stad Och gör din Faders vil-ja glad.
3. Till verksamhet! det är dock ej Förgäfves för Guds rike—nej!
4. Än är det dag, än går det an; Om nat-ten in-gen verka kan,
5. Si, Je-sus klappar på i dag Och ro-par till oss: "det är Jag!"

Den väg, som Mästarn täcktes gå, Den höfves tje - na - ren ock-så.
Om verlden hatar dig,hvad mer! Blott Herren dig sitt bifall ger.
Den som på en förhoppning sår En gång med glädje skörda får.
Så skynda dig, statt upp,och mins Att u -tan strid ej segren vins.
Hvem vill nu tje-na Herren Gud? O! hvem vill bli hans sän-de-bud?

6. Ack! snart är tjenstetiden slut,
Och hvar och en har tjenat ut;
Han kommer snart. Han nalkas dig
Och har sin stora lön med sig.

7. Framåt!framåt! till kamp och strid,
Snart kommer han med segrens frid.
Snart klingar Jesu röst en dag:
"Lyft upp ditt hufvud, det är jag!"

119. Bön om arbetare i säden.

(Sjunges som N:o 118.)

1. Du sädens Herre, store Gud,
Väck upp en skara sändebud!
Se, skördefälten mogna stå,
Men skördemännen äro få.

2. Ack, hela verldar ligga ju
I hedendomens natt ännu;
De böja knä för stock och sten
Och bedja till de dödas ben.

3. Sänd dina fridsbudbärare
Omkring till de förlorade,
Från land till land, från hus till hus
Med nådens ord,med frid och ljus!

4. O sänd en kraftig Andens fläkt,
Att hednaverlden må bli väckt;
Låt det bland benen bli ett gny,
Och låt oss snart se morgon gry!

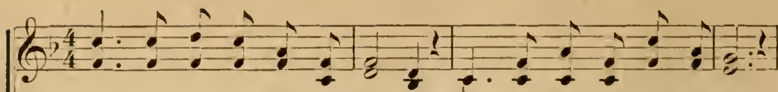
5. Sänd brinnande och trogna män,
Som offra sig för sanningen;
Som frälsningsordet dela rätt
Och vittna om hvad sjelf de sett.

6. Den eden du ju svurit har,
Att alla folk och hedningar
Din käre Son till arf skall få,
Ty bedje vi dig: ske alltså!
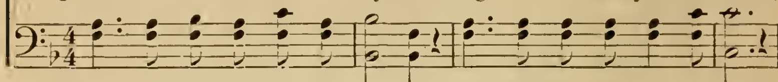
7. Väck oss en hvar till heligt nit
Att ut till verket gå med flit,
Att skörda åt Immanuel
Och skicka andra ut jemväl!
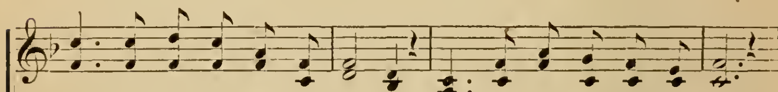
8. Tills vi ditt rikes härlighet
Få skåda i fullkomlighet
Den dag då allt hvad skapadt är,
Till Gud och Lammet lof hembär.

120. Tänk, en sådan vän som Jesus!

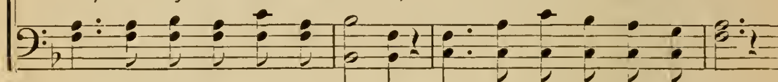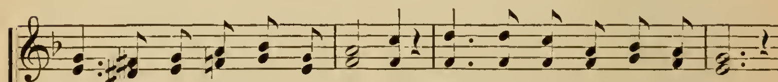

1. Tänk, en så - dan vän som Jesus, Hvil-ken brudgum, rik och skön!
2. Är du svag och sorg-be-tun-gad, Fruk - tar du för syn-dens lön,
3. Om ock fre - stel-ser oss trycka, Mog - na - de af syn - dens frön,

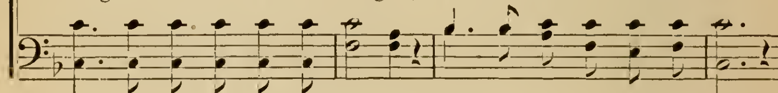

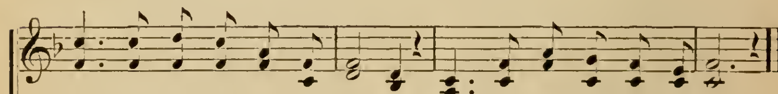
Tänk, hvad för-mån att få bä - ra All-ting fram till Gud i bön!
Je - sus än ju öpp-nar famnen, Gå med allt till Gud i bön!
Dock, vi ej må fäl - la modet, Bär det fram till Gud i bön!

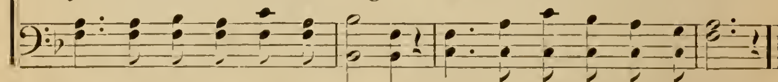

Ack, hur of - ta vi oss sar-ga, Mö - da, sträf-va u - tan lön,
Har af jor-dens fal-ska löf-ten, Du ock gjort ett sorgligt rön,
In-gen vän vi ha så tro-gen, Al - la an-dra ä - ro rön—

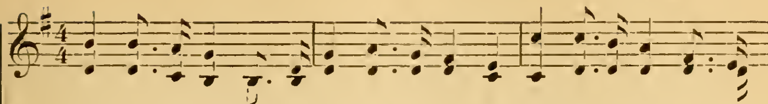

Blott der-för att vi ej bä - ra All-ting fram till Gud i bön!
Kärlek, tröst och hjelp du fin-ner, Om du går till Gud i bön!
Je - sus kän-ner all din svaghet. Gå med allt till Gud i bön!

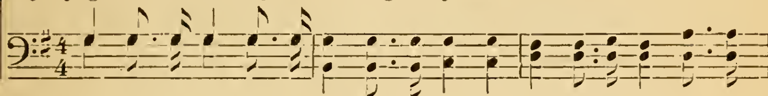

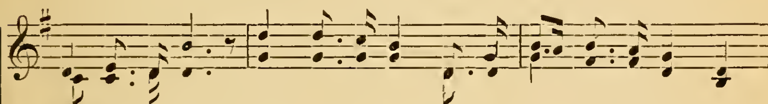
121. "Jag har ett budskap."

Mel. af L. N—d.
Satt af A. L. S.

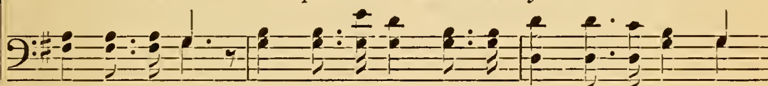

1. Jag har ett budskap, en helsning från Je-sus. Lyssna då, kä - re! O
2. Jag har ett budskap, en helsning från Je-sus, Fröjdefullt budskap för
3. Jag har ett budskap, en helsning från Je-sus, Nå-de-fullt budskap för
4. Jag har ett budskap, en helsning från Je-sus, Ar-me be-spot-ta - re,
5. Jag har ett budskap, en helsning från Je-sus, Du arme tvif - la - re,
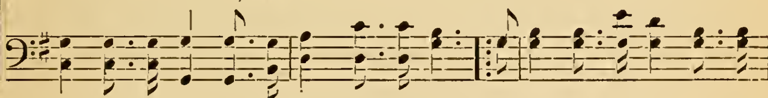

lyss-na just nu! Syn - da - re sö - ker han, skynda, o skyn-da!
suc-kan-de bröst. Ej fins på jor-den en skatt lik hans kär-lek,
syn-da-rens själ. Fräl - sa-rens kär - lek skall kros - sa hans bo - jor;
sälj ej din själ! Je - sus in-bju-der dig. Dröj ej att komma!
hör fridens bud! Nu på den äl-skan - de Je - sus blott li - ta!

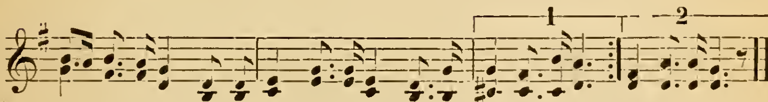

Kör.
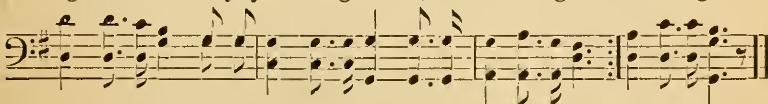

Mä-sta-ren kal-lar dig. Hvi drö-jer du?
Som aldrig slocknar. O himmelska tröst!
Fräl - sa-rens blod lä-ker så - ren jemväl. Hör, dig nu han kallar, ja,
Han vill för-lå - ta dig, gö - ra allt väl!
Striden han vunnit, härska - rornas Gud.

dig nu han kallar, Ja, Jes-us dig kal-lar, han kallar dig nu! kallar dig nu!

122. Kristus är uppstånden.

Satt af A. L. S.

Kör.

Sjung då, med - arf - vin - ge, Kri - stus lef - ver än!

Han är nu din Bro-der: Gud din Far, din vän. "Kristus är upp-stån-den"

ly - der helsningen, Dö-dad blef vår Je - sus; men stod upp i-gen.

5. Skynda dig, Maria, skynda dig åstad,
Helsa ifrån Jesus, då blir Petrus glad
Tala om att Mästar'n, Jesus, lefver än,
Och han är densamme, hulde hjertev"n.
Kör.

6. Nu må jag väl jubla, hålla påskafröjd
Alla mina dagar, glad af hjertat nöjd;
Påska-Lammet Jesus är min salighet —
Ära, Halleluja, pris i evighet! Kör.

7. Sjung om denne vännen, som mot dig så huld
Öppnat himlen åter, gato'na af gnld;
Der i evig sällhet snart du får med fröjd,
Sjunga om hans kärlek, salig, glad och nöjd.
Kör.

123. Påskfång.

(Sjunges som N:o 122.) Af Aug. Davis.

1. Jesus är uppstånden! klingar änglars röst
Han är ej bland döda! o, hvad härlig tröst!
Hjelten är uppstånden! segren vunnen är,
Öfver dödens välde och all mörkrets här.

Kör. Jesus är uppstånden! Jubla högt, o själ!
Han är lifvets furste, han gör allting väl!
O, mitt hjerta jubla! Höj din lofsångsljud!
Kristus är uppstånden! Ära vare Gud!

2. Jesns är nppstånden! Själ, var vid godt mod!
Han har sjelf åt Gud dig friköpt med sitt blod!
För vår synd, han villigt uti döden gått,
Till rättfardighet, för oss han har uppstått! Kör.

3. Jesus är uppstånden! Frid nu bjudes här:
"Dem som fjerran voro, dem som äro när!"
"Den som vill, får taga lifvets vatten fritt!"
Fadrens stämma ljuder: "Son, allt mitt är ditt!" Kör.

4. Jesns är nppstånden! Påska fira vi,
Ej som jude-trälar, nej som Herrens fri'!
Påska-Lammet Jesus, är vår frid och fröjd!
Amen. Halleluja! Pris ske Gud i höjd! Kör.

124. Jesus lefver.

Musik af J. A. Hultman.

1. Je - sus lef-ver, Je - sus lef - ver Och kan al-drig än-dra sig;
2. Visst är an - den än - nu vil - lig, Dock i köt - tet än - nu svag,
3. O, då vill jag ic - ke sör - ja, Je - sus sör - ja får för allt,
4. Ja, må Je - sus-sång-en klin - ga Ljufligt öf-ver berg och dal

Fa-der, mo - der, hem och framtid, Allt han va - ra vill för mig:
Men min sak den är dock Herrens, Och han hjelper dag från dag,
Ty han ger hvad jag be-höf - ver, Och der-öf - ver tu-sen-faldt.
Som ett genljud ut - af sån - gen I-från Lammets bröllopssal.

Väg, der in - gen väg jag fin - ner, Råd, der in - tet råd jag vet;
Och han ger hvad jag be-höf - ver, Sär-skildt för hvar särskild tid:
Fri som blomman på sin tuf - va, El - ler fo - geln på sin qvist,
Gifs der in - tet an - nat äm - ne För de fräl - stas sång en gång,

Nog för himlen, nog för jor - den, Nog för tid och e - vig - het!
Ny hug-sva-lel - se och starkhet, Ny för-lå - tel - se och frid.
Vill jag lef - va för att sjun - ga Blott om dig, o Je-sus Krist.
O, då vill jag ej på jor - den Sjunga nå - gon an-nan sång.

125. Kristus lefver.

(Sjunges som N:o 124.) Bearb. af Aug. Davis.

1. Kristus lefver, Kristus lefver,
Och i honom lefver jag.
Jesus är mitt lif, min helsa,
Mitt beskydd båd' natt och dag.
||: Jesus är min äkta perla,
Är min rikedom, min tröst.
Jesus är min egen broder,
Tryggt jag hvilar vid hans bröst.:||

2. Jesus är min fulla sanning,
Är min visdom och mitt ljus.
Han är solen som mig lyser,
Är min väg till Fadrens hus!
||: Jesus är mitt hopp, min starkhet,
Är min glädje, fröjd och frid,
Mitt beskärm och säkra tillflykt
Under oro, sorg och strid! :||

3. Ömt han älskar sina vänner,
Huldt han kallar dem vid namn.
Svaga lammen väl han känner,
Bär dem trofast i sin famn.
||: Han det sargade förbinder
Och det svaga stärker han.
Sjelf han sina får vill föda,
Han, blott han, det rikligt kan!

4. Lyssna då till Jesu stämma,
Akta på hans ljufva röst;
Många röster höras ljuda:
Blott hos Jesus finnes tröst!
||: Blott hos Jesus finnes hvila,
Lugn och stillhet, ro och frid!
Fly till honom, du som jagas
Utaf oro, qval och strid! :||

126. Jesus, led mig.

(Sjunges som N:o 124.) Bearb. af Aug. Davis.

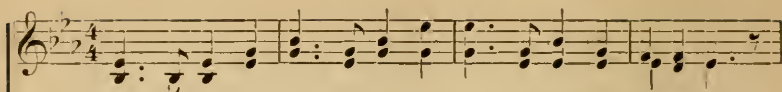
1. Jesus, led mig! Jesus led mig
På den väg som jag skall gå!
Till din härlighet bered mig,
Lär mig rätt ditt ord förstå!
||: Fast mitt hjerta är förkrossadt,
Vill jag gifva det åt dig;
Rena hvad du sjelf förlossat:
Jesus du har dött för mig! :||

2. I ditt ord du mig påminner:
"Bedjen och I skolen få;
Den, som tidigt söker, finner." —
Detta ord jag litar på.
||: Jesus, hör mig, tag mitt hjerta,
För mig på den rätta stig!
Det är tröst i all min smärta:
Jesus, du har dött för mig! :||

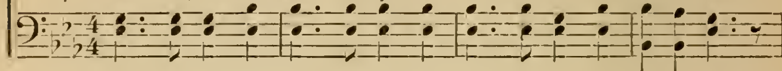
3. Dig jag funnit, dig jag känner,
Jag kan sjunga: "du är min!"
Inför verlden jag bekänner:
Jag är din, för evigt din.
||: Du vill leda och bevara
Den som hvilar helt på dig,
Och min enda fröjd skall vara:
Jesus, du har dött för mig! :||

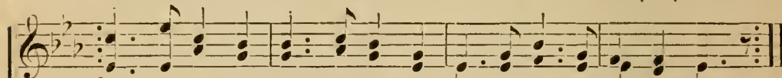
4. Nu, likt Simeon, jag längtar
Bort från jordens nöd och strid.
Ja, mitt hjerta hemsjukt trängtar,
Att få fara hem i frid!
||: Hemma uti Fadershuset,
Der fullkomlig sällhet är,
Får jag skåda Gud i ljuset
Och min Brudgum, Jesus kär! :||

127. Lef för Jesus.

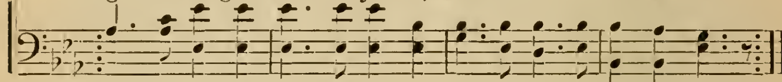

1. Lef för Je-sus, all - ting an - nat Är ej värdt att kallas lif.
2. Lef för Je-sus, verldens äf - lan, Ryk - te, ri - ke-dom och glans
3. Lef för Je-sus, sam - la sjä-lar Kring hans dy-ra fridsbaner,
4. Tu - sen, tu - sen ar - ma sjä - lar Suc - ka ef - ter lif och frid.

Åt den vännen fram-för an - dra Hjertats för-sta kär-lek gif!
Gif - va al - drig åt din an - de Blott en timmas frid som hans.
Skyn-da, in - nan nat-ten kommer, Då du ej kan ver-ka mer!
Säg dem nå-got ord om Je-sus, Me-dan du än-nu har tid!
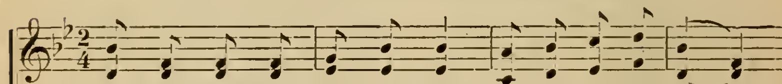

5. Säg dem blott hvad sjelf du funnit,
Vittna om hvad sjelf du sett,
‖: Om den kärlek utan like,
Om den nåd han dig betett! :‖

6. Lef för Jesus, gif åt honom
Lifvets sköna vårdag— men
‖: Gif ock mannaåldrens styrka,
Och den sena hösten än! :‖

7. Gif dig helt, ty det begär han,
Sjelf han gaf sig helt åt dig,
‖: När han fattig och föraktad
Gick härnere korsets stig! :‖

8. Gif dig helt, och vet att ingen
Än förlorat deruppå!
‖: Lef för Jesus, tills du salig
In uti hans ro får gå! :‖

128. Vårt söndagshem.
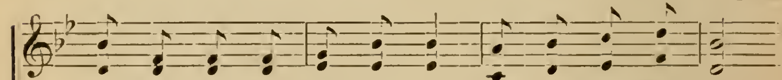

1. Här med fröjd än - nu en gång I vårt sön-dags-hem
2. Gud är midt i - bland oss här I vårt sön-dags-hem,
3. Je - sus, bar-nens bä - ste vän, I vårt sön-dags-hem,
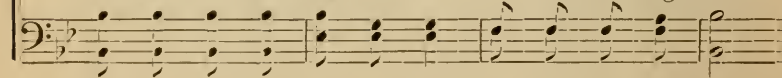

Kör. Här med fröjd än - nu en gång I vårt sön-dags-hem

Fine.

Sam-las vi till bön och sång, I vårt sön - dags-hem.
Kän-ner hvar - je själs be - gär I vårt sön - dags-hem.
Ta - la du till hvar och en I vårt sön - dags-hem!

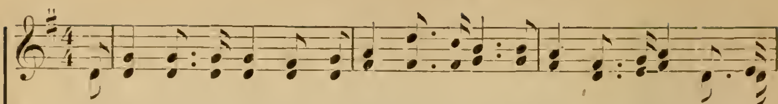

Sam-las vi till bön och sång, I vårt sön - dags-hem.

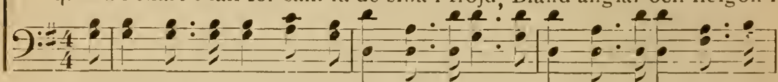
129. Sång på sabbatsmorgonen.

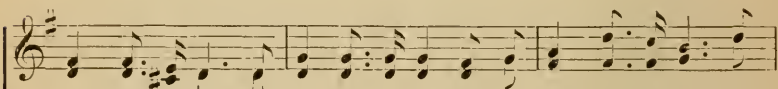
J. B.

130. Lejonet af Juda.
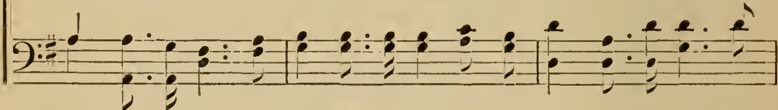

1. Vi ä - ro väl rin-ga och svaga och små, Mot synden och verlden vi
2. Om an-dra oss håna och hata och sky, Att vi de - ras syn - der och
3. Han kallar dem dårar som synda mot Gud, Men visa som följa hans
4. Han snart skall för-sam-la de sina i fröjd, Bland änglar och helgon i
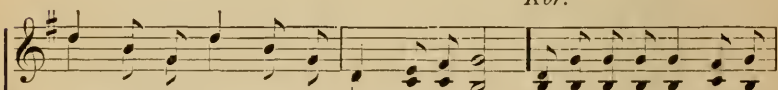

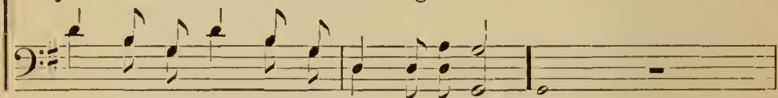
ä - ro väl få Men vå - ga dock strida för san - ning och rätt; Vi
njutningar fly, Vi skyn - da till Herren och kla - ga vår nöd, Och
he - li - ga bud. Vi väl - ja det go - da. Guds vänskap och nåd, Och
himmelens höjd, Och kämpa vi tro - get för san - nin -gen här, Skall

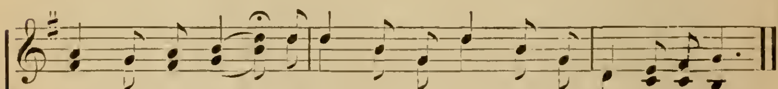

Kör.
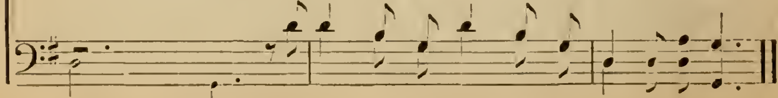

trö - sta på Her - ren och stri-den blir lätt. Le-jo-net af Ju-da, som
skå - da hans smä - lek i lif och i död.
föl - ja ej me - ra de gud - lö - sas råd.
Je - sus oss krö - na med här - lig-het der.

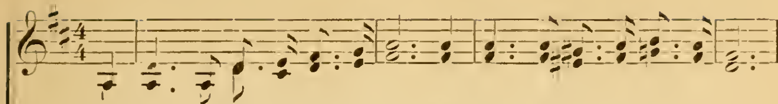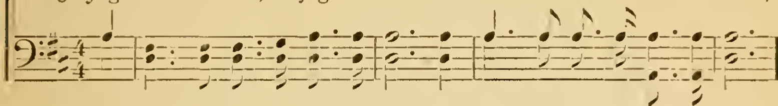

strid - de och vann, Går för oss i stri - den, vi seg - ra som han.
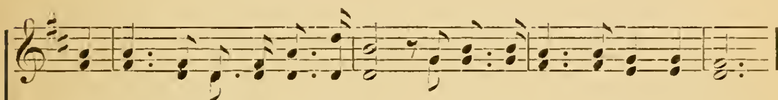

131. Jag är ett litet lam.

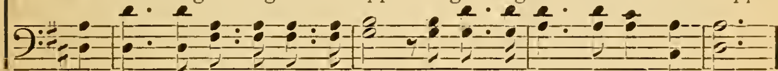

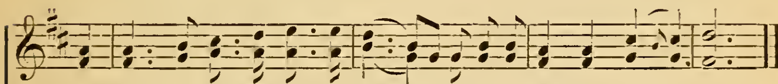
1. Jag är ett li - tet, li - tet lam Men hvilar tryggt i Herdens famn.
2. Och Je - sus är den Herdens namn,Som trofast vårdar si - na lam.
3. Jag mins den tid, då jag for vill Och ic - ke kun-de va - ra still';
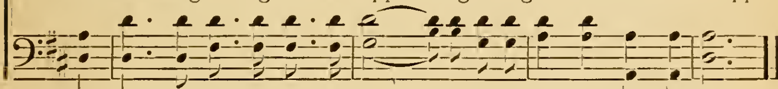

Hans famn den är så stor och vid, Den räcker till för dig och mig.
Han va - kar öf - ver si - na små, Att ic - ke ett för-lo - ras må.
Men Herden god mig sök-te opp Och gaf mig nåd och frid och hopp.

Hans famn den är så stor och vid, Den räcker till för dig och mig.
Han va - kar öf-ver si - na små, Att icke ett för - lo - ras må,
Men Herden god mig sök-te opp Och gaf mig nåd och frid och hopp.

4. O, tänk, hur väl han mot mig gör:
Han mig på gröna ängar för.
‖: Det friska vatten han mig ger—
Ej något godt mig fattas mer. :‖

5. När mörk och ojemn blir min stig,
Hans käpp och staf de trösta mig.
‖: Han känner vägens längd och brant—
Hvart djup är honom väl bekant. :‖

6. Om ulfven ryter aldrig så,
Han lilla lammet ej kan nå;
‖: Ty uppå vägen törs han ej,
Dit få ej ulfvar gå, o nej! :‖

7. Så sjunger jag förnöjd och glad;
Ty hemåt bär det till Guds stad,
‖: Der lilla lammet hvila får
Uti ett ändlöst jubelår. :‖
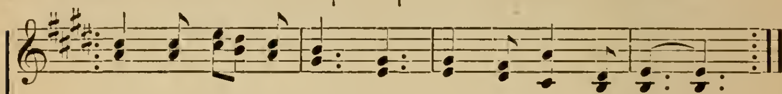
132. Helsokällan.

Satt af J. A. Hultman.

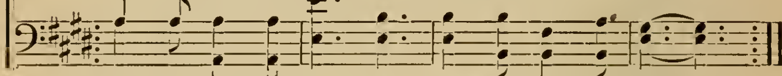

1. Hel - so - käl - lan flöd - de I - från nå - den fram,
2. Skrif-ten hö - res lju - da: Hon är öp - pen, fri.
3. Hel - sa kan hon gif - va, Och den sorgs-na frid,

När vår Je - sus blöd de Up - på kor - sets stam.
Hvem kan mig för - bju - da Ba - da der - ut - i?
Tröt - ta kan hon lif - va; Kraft hon ger i strid.

4. När mitt hjerta gråter
Under sorgen tung,
‖: Flyr jag dit och åter
Känner jag mig lugn. :‖

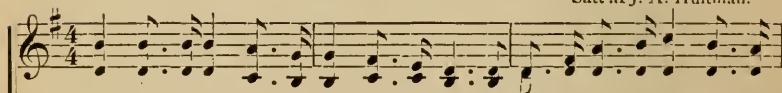
5. Hon är min förtjusning,
Här är jag så säll;
‖: Vid den källans susning
Somnar jag hvar qväll. :‖

6. Morgon när jag vaknat,
Läskar jag mig här;
‖: Aldrig har jag saknat
Fröjd och glädje der. :‖
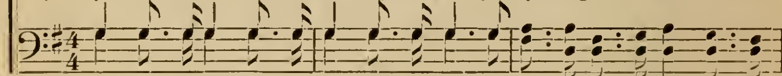
7. När jag se'n skall sluta
Och gå hem till Gud;
‖: Må jag då få njuta
Af den källans ljud! :‖

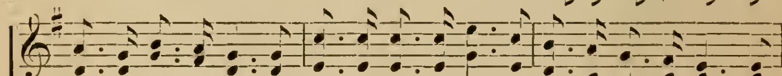
133. Lyckliga barn.

Satt af J. A. Hultman.

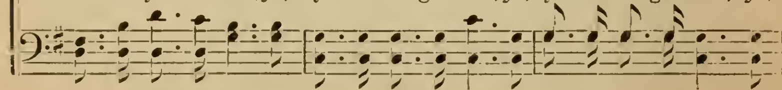

1. Lyck-li-ga barn, som ha Gud till sin far, Ja, lyckliga de barnen, som
2. Lyck-li-ga barn, som ha Je-sus till bror, Ja, lyckliga de barnen, som
3. Lyck-li-ga barn, som ha himlen till hem, Ja, lyckliga de barnen, som
4. Lyck-li-ga barn, som få snart flytta hem, Ja, lyckliga de barnen, som

ha en så - dan far: Ja, lyc-ke - li - ga barn, Ja, lyc-ke-li - ga barn, Ja,
ha en så-dan bror; Ja, lyc-ke - li - ga barn, Ja, lyc-ke-li - ga barn, Ja,
ha ett sådant hem; Ja, lyc-ke - li - ga barn, Ja, lyc-ke-li - ga barn, Ja,
snart få flyt -ta hem; Ja, lyc-ke - li - ga barn, Ja, lyc-ke-li - ga barn, Ja,

lyck-li-ga de bar-nen, som ha Gud till sin far.
lyck-li-ga de bar-nen, som ha Je - sus till bror.
lyck-li-ga de bar-nen, som ha him - len till hem.
lyck-li-ga de bar-nen, som få snart flyt - ta hem.

134. Jesus älskar mig.

W. B. Bradbury.

1. Je - sus har mig li - ten kär, Så i bib-len skrifvet är;
2. Han som allt fullkomligt gjort, Och mig öpp-nat himlens port,
3. Je - sus har mig kär, och mig Föl-jer han på all min stig;

Ä - ro bar - nen svaga, små, Han rår om dem han än - då!
Han vill ock från synd mig två, Att hans barn derin må gå.
Sist, om jag har ho-nom kär, Upp till Gud han sjelf mig bär.

Kör.

Ja, Je - sus har mig kär, Ja, Je - sus har mig kär,

Ja, Je - sus har mig kär, Af Bib - len jag det lär.

135. Juvelerna.

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. När han kom-mer, när han kommer Att sam-la de si - na,
2. Till sitt ri - ke skall han sam - la De per-lor han vun-nit;
3. De små bar-nen, de små bar-nen, Som äl-ska sin Je - sus,

Si - na kä - ra, si - na trog-na En gång i sin famn.
Al - la lam-men skall han sam-la En gång i sin famn.
Som ju - ve - ler han skall sam-la En gång i sin famn.

Kör.

Lik - som mor - go-nens stjer-nor de då sko - la ly - sa
I hans kro - na för e - vigt och sjun - ga hans namn.

136. Skynda till Jesus.

Musik af A. L. Skoog.

1. Skyn -da till Je - sus, Fräl - sa-ren kär; Se, i sitt ord han
2. "Lå - ten små bar-nen" O, må hans röst Fyl - la hvar själ med
3. Än - nu i dag är han bland oss qvar, Än - nu en kär-leks-

vä - gen oss lär; Ja, midt ibland oss står han ju här,
gläd - je och tröst, Må han sitt tem-pel få i vårt bröst;
bjud-ning han har, Hör hu-ru mildt han ro - par en hvar:

Kör.

Ro - pan-de vänligt: "Kom!"
"Lyss - na, o själ, och kom!" Ljufligt, ljuf-ligt blifver det förvisst,
"Lyss - na, o själ, och kom!"

När vi re - ne från all synd och brist, Al - le till-sam-mans

mö - tas till sist Hem - ma hos Her - ra - nom.

137. Om en liten tid.

1. Till det här-li - ga land ofvan skyn Vi i tron skå-da upp redan
2. Äf-ven vi på den ljuf-li-ga strand Skola sjunga de sa - li - gas
3. Till vår älskande Fader och Gud Vi vårt of-fer och tack läg-ga

här, Ty ett hem fast fördolt för vår syn, Har vår
sång, När för - lös-ta från död - li - ga band Vi vår
ner, För den kärlek han skänker sin brud Och den

Kör.

Je - sus beredt åt oss der. Om en kort li-ten
Fräl - sa - re skå - da en gång.
nåd som han dag-li - gen ger. liten tid,

tid, Vi få mö-tas på himmelens strand. Om en
liten tid, himlens strand.

kort li - ten tid, Vi få mötas på himmelens strand.
liten tid, liten tid,

138. Ring i himlens klockor.

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Ring i himlens klockor, fröjd i dag det är! Ty ett barn från
2. Ring i himlens klockor, fröjd i dag det är! Ty en syn - da-
3. Ring i himlens klockor, du - ka högtidsbord! Änglar stämma

syn-den vän-der om; Fa-dren det till mö - te sig på väg beger,
re för - so - ning fått; Hem till hjorden herden vils-na lammet bär,
in med fröj-de - ljud! Låt det gla - da bu-det hö-ras rundt kring jord!

D. S. Likt ett väl-digt vat-ten från den frälsta hop

Fine. *Kör.*

Ro - pan-de så vän-ligt: Skynda, kom! Här - ligt sjun-ga änglar
Som omkring i ök - nen län - ge gått.
Ty en själ är vor-den Lammets brud!

Bru-san-de sig hö - jer ju - bel - rop!

D. S.
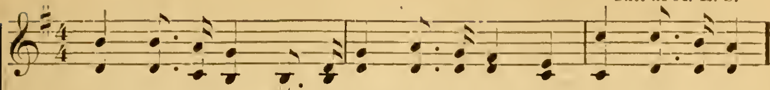
kring Guds tron, Här-ligt klingar gyll-ne har - pors ton;

139. Tro blott ordet.
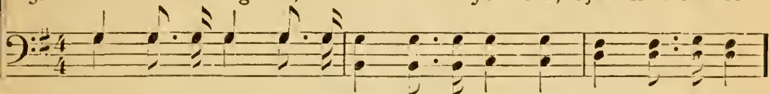
140. Hemåt vi vandra.

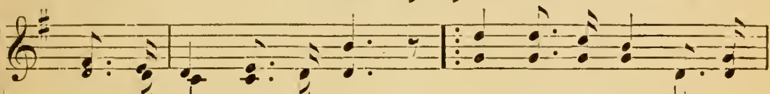
Bearb. af A. D.

Af L. N.—d.
Satt af A. L. S.
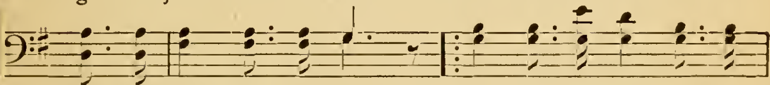

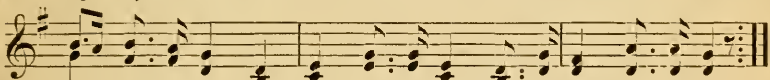
1. Hem - åt vi van - dra på vä - gen som le - der Upp till den sa-
2. Blott näg - ra da - gar af jord-lif-vets mö - da, Se'n få vi nju-
3. Sy-skon, sen må - let i fjer-ran sig hö - jer! Må - let är him-
4. Snart af Guds när-het fullkomligt vi nju - ta, Skå-da Guds Lam
5. Hem - åt vi seg - la, vid rodret står Je - sus, Sjelf han oss för
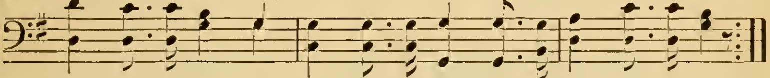

li - ga, him - mel-ska frid; Der Her-ren Je - sus oss
ta af säll - he-tens fröjd; Blott nå - gra stun-der än
len, o skyn-den å - stad! Ö - gat nu re'n af dess
ut - i här - lig - het stor! Al - drig vår lof-sång om
ge-nom jord - lif - vets strid! Snart få vi ham-na vid

hvi - la be-re - der Ef - ter all mö - da, all o - ro och strid!
hjer-tat skall blö - da, Gläd - je oss vän-tar på säll - he-tens höjd!
glans sig för-nö - jer, Sjä - len sig svin-gar dit upp - åt så glad.
Je - sus skall slu - ta, E - vigt den bru-sar i him-me-lens kor.
him-mel-ska stranden, Re - san blott räc-ker en kort, li - ten tid!

6. Fyll' våra segel, o himmelska vindar,
Fören oss framåt i nöd och i lust!
‖: Resen er höga, I skummande böljor,
Snabbare går det mot hemlandets kust! :‖
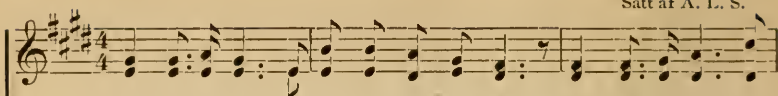
7. Lägren er kring oss, I ödsliga dimmor,
Kursen är ställd emot himmelens strand!
‖: Fukten vårt segel, I kyliga skurar,
Re'n skiner solen från sällhetens land! :‖

8. Framåt det går genom motgång och medgång;
Hemåt det går genom mörker och ljus!
‖: Härligt det går genom nöd, genom fröjder!
Uppåt det går till Guds härlighets hus! :‖

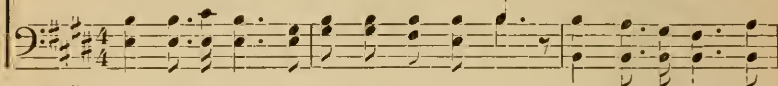
9. Der skall ej ögat mer fuktas af tårar,
Dit skall ej ofridens stormar mer nå,
‖: Frestelsens pilar oss der aldrig såra,
När på de gyllene gator vi gå! :‖

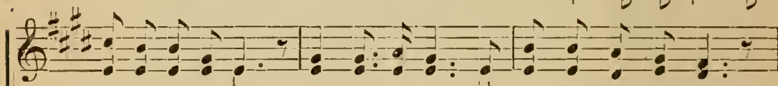
141. Emanuel, vår gäst.

Satt af A. L. S.
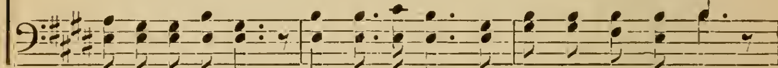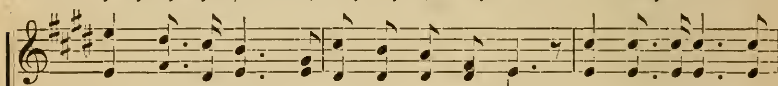

1. E - ma-nu-el, var du vår her-de, gäst, Så ha vi allt, som
2. Kom hit, min vän! och drick af lif-vets flod, Så får du se och
3. Du kan för-gäf-ves bä - ra bro-ders-namn, För-gäf-ves tro, du
4. O, tänk på sjä-lens möj-li - ga för - lis Och varning tag, så

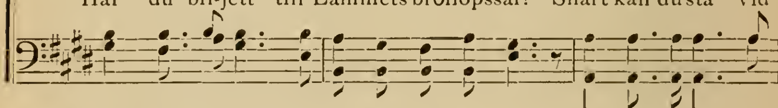

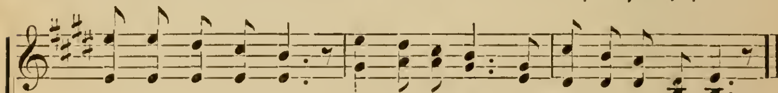
gör en gladlig fest! Hvad det är godt att ha sitt allt i Gud,
smaka: Gud är god! Bort - lup-na själ, o skynda, ti - den går!
är i Herdens famn, För - gäf-ves lyss-na till om Lammets sår,
blir du en gång vis! Snart kan du stå vid dö - dens mörka dal,

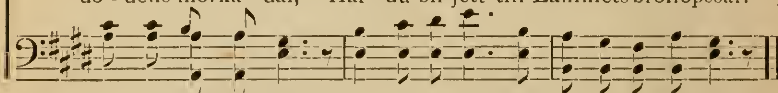

Och i Guds Lam sig fröj-da som hans brud! Hvad det är godt att
Kom, tör-stig själ: Se, käl - lan öpp-en står! Bort-lup-na själ, o
För - gäf-ves tro, din väg till himlen går! För - gäfves lyss- na
Har du bil-jett till Lammets bröllopssal? Snart kan du stå vid

ha sitt allt i Gud, Och i Guds Lam sig fröjda som hans brud!
skynda, ti - den går! Kom, tröstig själ: Se, källan öppen står!
till om Lammets sår, För-gäf-ves tro, din väg till himlen går!
dö - dens mörka dal, Har du bil-jett till Lammets bröllopssal?

5. Biljetten den är Lammets offerblod;
Har du den visst? så var vid gladligt mod!
‖: För den biljetten porten öppen står,
Och du som Lammets brud, till bröllop går!:‖

6. O tänk, när vännerna från öst och vest
Der samlas få till evig jubelfest!
‖: Och när vi der ha sjungit tusen år,
Står ämnet lika nytt om Lammets sår!:‖

142. Fröjd i Herren.

Musik af James McGranahan.

143. Vid källan.

Bearb. af Aug. Davis. Satt af A. L. S.

1. Bor - ta är synd och mörker, kamp och strid, Bor - ta är suc - kan,
2. Bor - ta för all - tid är för - visst den dag, Då jag i synden
3. Bor - ta är tvif - vel, o-tro och all nöd, Bor - ta är fruk-tan
4. Kommen är nu den ljuf-va, säl - la tid, Då jag i hjer - tat
5. Kommen är An - den i mitt hjer - ta in, Ljuft han hug-sva-lar,

sorg till e - vig tid, Bor - ta är allt som här mig kan förströ;
ha - de mitt be - hag, Och ut - i verl - den sök-te blott min fröjd!
för en e - vig död! Allt är fördränkt af lif - vets rö - da flod,
kän - na får Guds frid, Je - sus der bor och e-vigt blif - va skall,
fröj-dar själ och sinn'! Je - sus jag till - hör e - vig - he - ten lång!

Mitt hjer - ta Je - su blod be - va - rar hvitt som snö.
Mig, Je - sus med sitt blod be - va - rar glad och nöjd!
Min Je - sus har mig tva - git snö - hvit med sitt blod!
Ej sor - gen herska får, ty han är gläd - jen all!
Ja, Her - ren är min fräls-nings Gud, min fröjd och sång!

Kör.

En kläd - nad hvit, en bo - ning skön Jag har i him-lens säl - la land! En

kro - na blir min nå - de - lön, På här - lig - he - tens strand! Ty

Je - sus är min Fräl - sa - re Han har för-son't min synd,

Bort - tog allt som stod e - mel-lan! I hans var - ma kär - lek jag

fröj-das natt och dag! Jag lef-ver och jag jub - lar in - vid käl-lan!

144. Han gömmer mig.

Mel. af Aug. Davis och A. L. S.

1. Hur än lif-vets stormar ra - sa, Bru sa vildt på haf och land, Finner jag en sä-ker tillflykt Un-der skug - gan af Guds hand.
2. När mig nöd han stundom sänder, Blir blott hvi - lan me-ra kär, Ty när Her-ren barnet a - gar, Det af i - - del kär lek sker.
3. Fi - en-der må ger - na ho-ta, Sa-tan bru - ka all sin list: Herren skall det on - da vän - da Mig till go - do— det är visst.
4. Der-för vill jag kor-set bä - ra Trots den on - des nät och garn; Je-sus vår - dar mig, att in - tet Ska-da må han Faders barn.

Kör.

Han mig göm-mer, han mig göm-mer Der all sorg..... och nöd jag glömmer; Han mig göm - mer, han mig göm - mer Un - der skug - gan af sin hand.

Han mig gömmer, han mig gömmer, Han mig gömmer, han mig gömmer Un-der skug-gan

145. Från mörker till ljus.

1. O, jag min-nes en tid, och jag grå - ter der-vid, Då jag
2. Je - su blod och Guds ord, Her-rens he - li - ga bord Var blott
3. Midt i stor-mar-nes brus, fick jag skå - da ett ljus, Då allt
4. Nu är Je - sus mitt lif och jag e - ger hans frid! I mitt

tje - nade synden som träl. Verlden var då mitt allt,
gå - tor, som jag ej förstod! Fort jag rusa - de fram,
mörker, all dimma försvann! Själ och sin - ne fick ro!
hjerta nu Je - sus sjelf bor! Jag som förr var så arm,

ack, hur tomt, o, hur kallt! U-tan Gud, u-tan hopp för min själ!
mot för-derf och till skam! Ut - i syndens för-derf - li-ga flod!
och jag bör - ja - de tro På den sar - ga-de, kors - fä-ste man!
är nu rik, glad och varm! Pris ske Gud, för hans sa - lig-het stor!

5. Verldens stormande brus kan ej släcka mitt ljus;
Jag är salig och frälst af Guds nåd!
Andens lag gjort mig fri ifrån syndens parti.
Min regent heter "Underlig, Råd!"

6. Ja, min lott den är skön! Jag har arf och får lön
Af min Gud, i det himmelska land!
Snart till Fadren jag går, der jag mottaga får
Allt det goda, af Frälsarens hand!

7. Snart min vandring är slut, då jag har kämpat ut!
Skulle det icke göra mig glad?
Snart hans lyckliga brud, i sin snöhvita skrud,
Får gå in i den himmelska stad!

8. Der, vid harpornas klang, får jag sjunga ny sång,
Och bland änglarne höja min röst!
Gud, jag längtar till dig här på vandringens stig,
Du, min kärlek, mitt hopp och min tröst.

146. Hvilken skara!

Musik af Ira D. Sankey.

1. O,den lju - sa, gyll-ne morgon, då han kom-mer men'skans Son, Och i
2. När de ut - i tron af - som - na - de af Je - sus väc-kas opp Att ur
3. När vårt ö - ga skå - dar sta-den med dess gator och dess hus Och dess
4. Han skall vis-ser-li-gen kom-ma, tim-men närmar sig allt fort, Då den

glans och ma - je-stät han skall sig te! Då ur al-la folk han kallar sjelf de
graf-vars tystnad, hafvens djup uppstå, Och i skyn de Jesus mö-ta, ful-la
flod,som fly-ter fram som klar kristall, När de kära,som måst skil·jas,åter
ef - ter - läng - ta - de skall va - ra här; I ett nu vi då för-vand-las, i ett

si - na fjer-ran från, Hvilken ska-ra å - ter - lö - sta då vi se!
ut-af himmelskt hopp, Hvilken skara, hvilket se - ger - ju - bel då!
mö - tas få i ljus, Tänk, hur gladt en vän en an-nan hel - sa skall!
ö - gon - blick så kort, För att se - dan e - vigt va - ra ho - nom när.

Kör.

Hvilken ska - - - - - - - ra, Hvilken ska - - - - - - - ra, Hvilken
Hvilken skara, hvilken skara, Hvilken skara, hvilken skara,

skara å-ter-lö-sta der på him-lens blom-ster-strand! Hvilken ska - - - - ra,
Hvilken skara, hvilken skara,

Hvilken ska - - ra, Evigt hem-ma der i fri - dens säl - la land!

147. Jag har kommit hem.

1. Jag har kommit hem till min Faders hus, Ifrån syndens land, ifrån
2. Der-för än en gång sjunger jag en sång, Till min ko-nungs pris upp-på
3. Om jag förr för-stått att det var så godt, Att ha frid med Gud, lyda
4. Gud mot mig gjort väl, han har frälst min själ, Nu jag vandrar glad till Guds
5. Herre, var mitt stöd, på min vandringsstig! Gif mig nåd att här lefva
6. Bättre skall det bli ef - ter stridens slut, I Guds sabbatsro få vi

jordens grus! Nu jag jubla kan, ty mig her-den fann, Ty mig herden fann!
barnavis. Jag är barn till Gud, Lammets täcka brud, Lammets täc-ka brud!
Herrens bud, Jag ej ve-lat då ut - i synden gå, Ut - i syn - den gå!
ny-a stad! När min väg syns lång, sjunger jag en sång, Hal-le-lu - ja - sång.
helt för dig! Lif - vet är så kort! Tiden hastar bort, Tiden ha - star bort!
hvi - la ut! Snart skall jag få bo i Je - ru - sa-lem, Guds Je-ru - sa - lem!

148. Kära själ, stå upp.

Musik af T. C. O'Kane.

1. Kä-ra själ, stå upp och ka-sta bort Hvad dig hindrar, bå-de
2. O, så fat-ta mod och tro hans ord! Rikt och ymnigt dukadt
3. Och när se'n man frågar, hur det är, Modigt kan du svara:
4. Ack, hur skönt att här få hvi-la ut! Och det bä-sta är, det
5. Pris ske Lammet och min Gud, min Far! Ty än me-ra här är

smått och stort! Gör dig re - do att uppstämma här Him-la-
står hans bord. Den der vill får komma denna stund Uppå
"Hem det bär." Så på klip-pan Kri-stus står du fast, Om än
tar ej slut. Här man väx-er till i nåd och tro, Tills man
för mig qvar. Allt hvad sa-ligt tän-kas kan är mitt. Synd och

Kör.

sån-gen som skall sjungas der. Hal-le - lu-ja,.......... hal-le-lu-
or-dets fa - sta, ri - ka grund.
allt i he - la verlden brast.
fö- res in i himlens ro.
dom är jag för e-vigt qvitt. hal-le-lu-ja!

ja! Till Herden god,............... som frälst mig
hal - le - lu - ja! Till Herden god,

har! Han är mitt stöd,................ Gud är min
som frälst mig har! Han är mitt stöd,

Far, Han mig tro-get föl - jer al - la da'r.
Gud är min Far,

149. Den fallna stjernan.

Satt af A. L. S.

1. Jag såg en stjer-na fal - la I-från Guds himmel blå;
2. Ack, mån-ga tu - sen sjä - lar, Som förr hört Je - sus till
3. De haf - va mist sitt fä - ste, Sin frid, sitt hopp, sin tro,
4. O, fall - ne stjer-nor al - la! O, lam - por u - tan glans!

Då tänk - te jag på al - la, Som bort från Her-ren gå.
Men blif - vit verldens trä - lar Och å - ter fa - ra vill.
Som fog - lar u - tan nä - ste, De fa - ra u - tan ro.
Må Her - ren sig för - bar - ma Och fö - ra er till sans!

5. Stån upp, I släckte vekar,
Att söka nåd hos Gud!
|: Flyn bort från Sodoms lekar
Och lyden nådens bud! :|

6. Den blinda verlden skalkas
Och drömmer tiden bort,
|: Men domens fasor nalkas
Med jämmer inom kort. :|

7. Man skämtar ej bort döden,
Och ej bort Herrens dom,
|: Man tviflar ej bort glöden,
Som brinner der bortom. :|

8. Stån redo, bröllopstärnor,
Se, Jesus kommer snart!
|: O vaknen, fallne stjernor,
Stån upp och strålen klart! :|

150. Jesu blodsbaner.

James McGranahan.
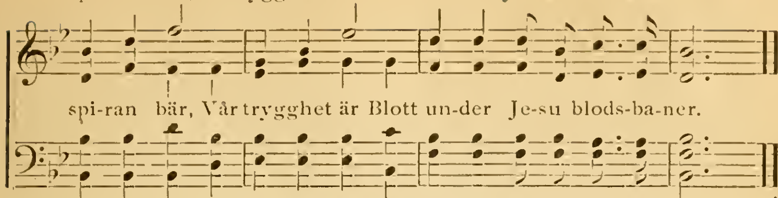
1. Ett ba-ner så skönt har Gud, vår Konung gett Åt sin sva - ga käm-pa-trupp; Oss till kraft och se-ger det han har beredt, Vi med fröjd det re - sa upp.
2. Om än fi - en-der sig ho - pa som en flod, Låt stan-da - ret sva - ja än: Må vi tå - ga fram med sång och gladligt mod Hand i hand för san-nin - gen!
3. Öf - ver haf och land, hvarhelst en men'ska bor, Blodsba-ne - ret re - sas må. Vi få ro - pa, sjunga: "Hvar och en som tror, Han ett e - vigt lif skall få."
4. Snart skall här-lig-he-tens skö - na morgon gry För Guds folk, så ljus och klar; Herrens fi - en-der i e - vigt mör-ker fly— Vårt ba-ner då seg - rat har.

Kör.

Tryggt framåt........ på se - ger - stråt!...... Se, stridens utgång Je-sus ser;.......... Han ju

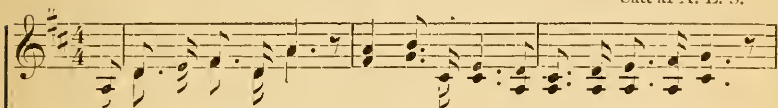
Tryggt framåt! fram-åt på se - ger-stråt! Se, stri-dens ut-gång Je - sus ser och seger ger. Han ju

spi-ran bär, Trygghet är Under Je - su blodsbaner.

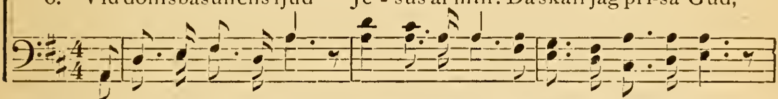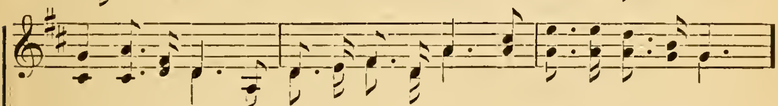

151. Jesus är min!

Satt af A. L. S.

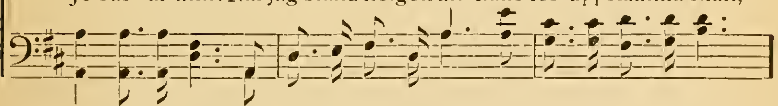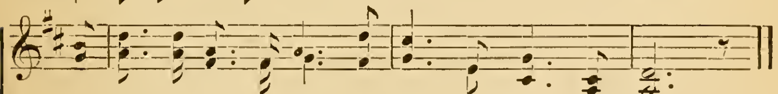

1. Nu har det in-gen nöd; Je - sus är min! Han ock för mig blef död;
2. Nu slipper jag att dö; Je -sus är min! Han tvått mig hvit som snö;
3. Fast mången ej vill tro, Je-sus är min! Det är dock verkligt så,
4. I bå-de lust och nöd: Je - sus är min! Ja, i båd' lif och död:
5. Om hjertat stannar af, Je-sus är min! Och öppnas skall min graf,
6. Vid domsbasunens ljud Je - sus är min! Då skall jag pri-sa Gud,

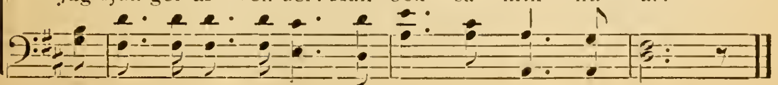

Je-sus är min! Och tvif-lar du der-på, så frå-ga honom då,
Je-sus är min! Och det är verkligt sant ty jag har Andens pant
Je-sus är min! Jag kän-de synd och skam och gick till Je-sus fram.
Je-sus är min! När an-dra vän-ner gå, jag e - ger honom då,
Je-sus är min! Jag vet hvad han har gjort, han sprängde dödens port.
Je-sus är min! När jag bland helgon all' hans lof uppstämma skall,

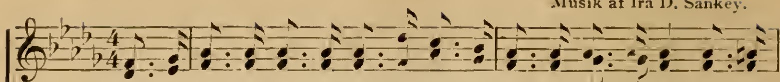

Ty han har tvått mig sjelf i pur - pur - flo - dens elf!
Och är en Kri - sti lem, som är på re - san hem!
Der hör - de jag ett ord: Min son, var vid godt mod!
Han mi - na syn-der glömt, och ta - lar till mig ömt.
Då slip-per jag bli qvar, för e - vigt i min graf.
Jag sjun-ger äf - ven der: Han ock - så min nu är!
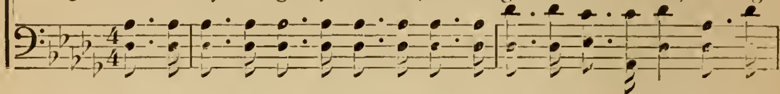

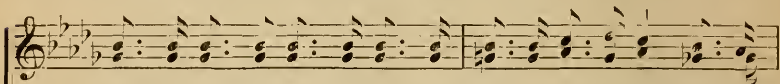
152. Då skall jag känna.

Musik af Ira D. Sankey.
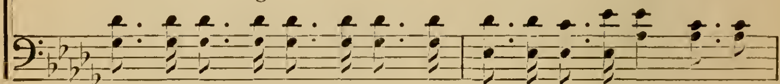

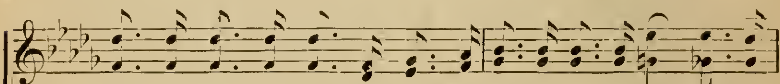
1. Tänk, när dimman har försvunnit Och den ljusa, säl - la höjd Ut - af
2. Vägen fram vi of - ta vandrat,Sorg-be-tun-gade så smått, Of-ta
3. Vi med fröjd och glädje komma, Vi kring tronen samlas få, An-sig-

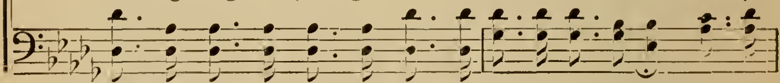

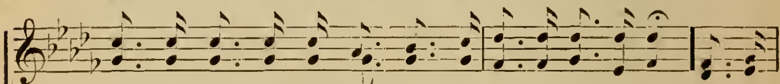
so - len klart be-ly - ses, O hvad säll-het, o hvad fröjd! Fadrens
ut - i skuggan fam-lat, Vå - ra bröder ej förstått. Men vid
te mot an - sig - te vi Då hvar - an-dra väl för-stå. Vår för-

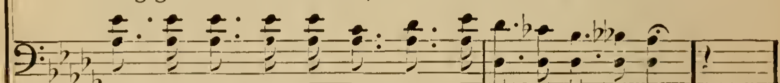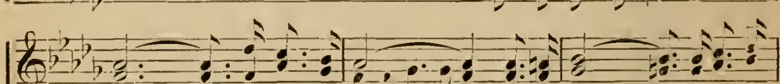

löf - te vi på-min-nas, Då vi bå-gen se i skyn, Och hvar-
Frälsar'ns: "Kom väl-sig-nad'," Vi få sam-las hemma der, Då vi
lossningssång vi sjun - ga I vårt hem hos Fadren der; Hvarje

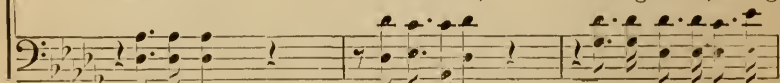

an - dra, brö - der, kän-na; Ej af dimma höljs vår syn.
helt för - stå hvar-an-dra, När all dimma bor-ta är. Vi för-
skug-ga är försvunnen, Och all dimma bor-ta är.

stå....... hvarandra då,......... Aldrig me - - ra skilda
Vi för-stå hvarandra då, Aldrig mera, aldrig

gå.......... På den solbelysta morgon, När all dimma borta är,
Mera skilda gå.

Vi för-stå hvarandra bätt-re, Än vi nån' - sin kun-nat här.

153. Hvarföre gråta?

Ord af N. F. Satt af A. L. S.

1. Men hvar - fö - re grå - ta? Jag har ju en vän, Som bär på sitt hjer-ta min nöd. Den vän-nen är Je-sus, han äl - skar mig än, Han äl - skar i lif och i död.
2. Han har mig ut - ko - rat, så u - sel jag var. På nåd i hans ri - ke jag bor, Och nå-den al-le - na skall hål - la mig qvar. O Gud, hvad din kär - lek är stor!
3. Jag vet, att min Je - sus skall hjel - pa mig än, Och der-för jag bi-dar så nöjd. I kär-lek han a-gar, men trö - star i - gen Och by - ter min kla - gan i fröjd.
4. Han går vid min si - da, han va - kar alltjemt, Han tröttnar ej, han, så-som jag. Att jag skall få ri-ket, det vet jag be - stämdt, Ty så är min Fa - ders be - hag.
5. Nu fruk - tar jag ic - ke för hel - ve - tets makt, Mitt fä-ste är Is - ra - els Gud. Han skall mig be-va - ra, ty så har han sagt, Han kan ej för - gä - ta sin brud.
6. Så i - lar jag trygg till det här - li - ga land, Snart hamnen, den skö-na, jag når. Hvad gör det, om re-san är stor - mig i - bland! Der - hem-ma ju hvi - la jag får.

154. Jag vet att min förlossar' lefver.

Öfvers. af N. G. H. — Musik af A. L. Löfgren.

1. Jag vet att min för-los - sar' lef - ver Och har be-redt en plats för mig, Och se - ger-kro-nor han bort-gif - ver Åt dem som tro - get gå hans stig.
2. I Je - sus har jag all min tröst, Hans blod nu ta - lar godt för mig Jag lyss - nar till hans välkomst röst, Som sä - ger: "Mästar'n vän - tar dig!"
3. Jag är så lyck-lig då jag tän - ker Och un - drar på hans kärleksstig Att han från himlen hit sig sän-ker Att dö, och e - vigt lif ge mig.
4. Jag vet, att Je - sus snart skall kom - ma, Jag vet, att ti-den ej blir lång Tills jag i himlens hem får ham - na Och e - vigt sjun - ga Lam-mets sång.

Kör. Så bed mig ej att slå mig ned Till ro bland de tank - lö - sas led: Ty jag blott ständigt vän-tar här Att hö - ra rö-sten: "Barn, kom hem! Ty jag blott ständigt vän - tar här, Att hö - ra rö - sten: "Barn, kom hem!"

Fine. — *D. C.*

155. Vår fasta klippa.

Musik af Ira. D. Sankey.

1. Vår fa-sta klip-pa Herren är; En tillflykt ut - i stormens tid.
2. Ett dagligt skygd, en nattlig vakt; En tillflykt ut - i stormens tid.
3. Fast stormar häftigt stö - ta på; En tillflykt ut - i stormens tid.
4. O klippa, Kristus, fa - sta borg: En tillflykt ut - i stormens tid.

Trots faror mång' fins trygghet här Hos Je-sus ut - i stormens tid.
Mot fi-en-der-nas våld och makt, En tillflykt ut - i stormens tid.
Vår fristad säkert skall be - stå: En tillflykt ut - i stormens tid.
Hos dig fins tröst i nöd och sorg, En tillflykt ut - i stormens tid.

Kör.

Ja, Jesus är vår klippa här i törstigt land, I törstigt land, i törstigt land, Ja,
Je-sus är vår klippa här i törstigt land, En tillflykt uti stormens tid.

156. Hvilket möte.

Musik af J. H. Kurzenknabe.

1. Vid ba-su-nens ljud, när al - la fräl-sta samlas få en gång, Vid det spe-gel-klara haf, der mötas vi; Vänner, fränder ifrån jorden helsa vi med fröjd och sång. Hvilket möte af de fräl-sta det skall bli!
2. Tänk, när ängeln högt för-kun-nar: in-gen tid skall vara mer, Vi få samlas då och frälsta skaror se. Hvilket mö-te på den stranden, in-ga tå-rar fäl-las der, Hvilket möte af de fräl-sta det skall bli!
3. När den sto-ra dag in-bry-ter för allt folk på haf och land, Herren Je-sus ut - i ä-ra skå-da vi. Då han bjuder al-la si-na samlas på sin högra hand, Hvilket möte af de fräl-sta det skall bli!
4. När Gudsänglar högt för-kun-na e-vigt ju-bel-år en gång, O, hvad jubel, o, hvad himmelsk harmoni! Alla himlens harpor klinga, högljudt brusar Lammets sång, Hvilket möte af de fräl-sta det skall bli!

mötas vi;

Kör.

Hvil - ket mö - - - - te, mö - - - - - - - te, När de
Hvil-ket mö-te, när de frälsta i-från jor-den vi få skå - da!

By permission.

fräl-sta ifrån jorden vi få se, Hvilket mö - - - - te,
vi få se, Hvilket möte, när de frälsta ifrån

mö - - - - - te, Hvil-ket möte af de fräl - sta det skall bli.
jorden vi få skåda,

157. Bönesuckar.

1. O, Helge Ande,sanner Gud! Lär verlden all din kärleks bud, Att hålla
2. Hugsvala hvar bedröfvad själ,Att hon hos Jesus får må väl.Gif rädda

Je-sus en-dast kär Och älska hvad hans eget är. eget är.
hjertan tröst och mod Att våga blott på Jesu blod. Jesu blod.

3. Led alla dem som vilse gå,
Att de den vägen finna må,
Som Jesu kärlek banat har,
När han ett offer för oss var.

4. Gif hela Herrens menighet
Sann kärlek och endrägtighet,
Att vi som frälsta syndare
Hvarandra blott i Jesus se.

5. Låt glädjen af den nåd vi fått,
Uppmuntra oss att göra godt;
Blott Jesu frid oss fägna få
Att annan ro må platt bortgå.

6. I Jesu namn du lär oss rätt
Att tro och be på barnasätt,
Tills vi Gud Fader,Son och dig
Få sjunga lof evinnerlig.

158. Jesus skall komma igen.

Öfvers. af N. G. H.

Mel. af A. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Je - sus skall komma, hvad tröstefullt ord: Komma att hemta sin dyr-köp - ta hjord; Komma för-kla-rad, att dö-ma vår jord:
2. Je - sus skall komma, hans dö-de upp-stå, Vänner hvarann då med fröjd skå - da få, När de på sky-ar mot him-me-len gå.
3. Je - sus skall komma och slu-ta all strid, Komma till jorden att sjelf stif - ta frid. Då slu-tar syndens och sor - ger-nas tid.
4. Je - sus skall komma, Guds ord oss så lär: "Va-ka och vän-ta, du käm-pan-de här!" Snart får du skå-da din Fräl-sa - re kär;

Je-sus skall kom-ma i - gen!
Je-sus skall kom-ma i - gen!
Je-sus skall kom-ma i - gen!
Je-sus skall kom-ma i - gen!

Je - sus skall komma, ja kom - ma i - gen. Je - sus skall komma i - gen. O, höj öf - ver

berg, öf - ver dal hels-nin-gen: Je-sus skall kom-ma i - gen!

159. Något i himlen för barnen att få.

1. Det blir nå - got i him - len för bar - nen att få, För de
De få kro - nor af guld, de få har - por också, De få
2. De få van - dra om-kring på de ga - tor af guld, De få
De få skå - da Guds Lam, som borttog de - ras skuld, De få

D. C. I den him-mel-ska stad, der vår tun - ga är glad, Det blir

Fine. Kör.

barn som i Her - ra-nom dö. Det blir nå - got att få, Det blir
klä - der så hvi - ta som snö.
sjun - ga med äng - lar ne der,
se ho-nom så - som han är.

myc - ket för bar - nen att få.

D. C.

nå - got att få, Det blir nå - got för bar - nen att få;

3. De få sitta till bords i Guds härlighets hus,
De få äta det lefvande bröd.
Herren Gud dem upplyser, han är deras ljus,
Ingen natt finnes der, ingen död. *Kör.*

4. De få dricka ur strömmar som gå från Guds tron,
De få njuta evinnerlig tröst,
De få sjunga Guds ära med jublande ton,
De få hvila vid Frälsarens bröst. *Kör.*

160. Han skall samla hvetet.

Musik af Jno. R. Sweney.
From Living Hymns.

1. När Jesus skall folken för-sam - la Och alla framför sig han ställt;
2. Skall Fräl-sa-ren då till oss sä - ga: "Du tje-na-re trogne, väl gjordt?"
3. Han ser si-na barn nu med gläd - je; Sitt in-se-gel känner han ju;
4. Låt oss derför va - ka och vän - ta, Med lampor, klart brinnande, stå;
5. Med hjertat vid himmelen fä - stadt, I tå-la-mod vänta vi här;

Hur' sko-la vi då stå i do - men Och hö-ra vårt utslag bli fäldt?
Eller vi ut - i bäfvan och ån - gest Från Domarens tron visas bort?
Med här-lig-het han dem be-klä - der, För tro-nen de bö - ja sig nu.
Att slutligt, när brudgummen kommer, Vi strax ä-ro fär - di-ga då.
Ty snart är vår pilgrimsfärd än - dad, Och Je - sus vi se som han är.

Kör.

Han vill samla sitt hve-te i la - dan, Men agnarna skingrar han då.

På den sto-ra uppståndel-se-da - gen, Hur' sko-la för domen vi stå?

By permission.

161. Beulah Land.*

Öfvers. af Aug. Davis. Musik af Jno. R. Sweney.

1. Jag nått ett land med korn och vin, Och fritt är all dess rik'dom min..
Här glänser da-gen mild och klar, Ty all min natt för - svun-nit har.

2. I Je - su säll - skap jag nu är Och ljuf är vår ge-men-skap här.
Han huldt mig le-der med sin hand, Till Kanaans kust från det - ta land.

3. En ljuf-lig doft mig mö-ter här Från träd, som e - vigt grönska der,
Och blomster spri-da väl-lukt god, Från än-gen grön vid lif - vets flod.

4. Högt bru-sar sången hos vår Gud, Me-lo-diskt klin-ga harpors ljud,
När hel-go-nen och äng-lar mång' Uppstämma en för - lossningssång.

Kör.

O, Beu-lah land! Mitt Beulah land! Från bergets topp jag ser din strand..
Jag skå-dar klart bort öf-ver sjön, Min bo-ning der be - redd så skön,
Och ser en glansfull härlig strand, Mitt hem för-e - vigt, Kanaans land.

*Beulah är ett hebreiskt ord och betyder "hustru" eller "en äkta brud", (se Es. 62:4) och är en profetisk benämning på Kanaans land. Ordet uttalas: "Bjula."

By permission.

162. Uppmuntran till bekännelse.

Ord af D. S. S. Musik af Capt. Johnson.

By per. of Mrs. Sörlin.

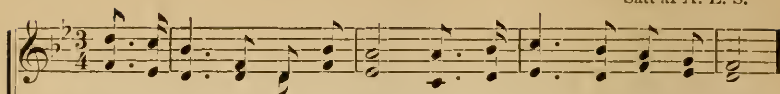
klip - pan så att jag nu kan gå Samt en vi - sa ny att sjun-ga på.

163. För mig.

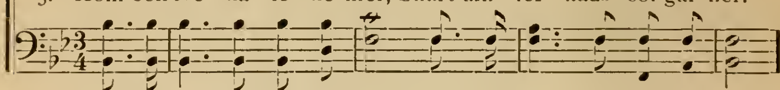
1. För mig, för mig han kom i verlden, Guds en-de Son, min Fräl - sa - re; Han kom att fräl-sa mig från flärden, Från synd och död och hel-ve-te. För mig han låg på krubbans strå, För mig han fattig blef också.
2. För mig han gaf sig in i nö - den, För mig han dog på korsets stam, För mig han blef ett gift för dö-den, För mig han uppstod och bar fram I lju - set lif och salighet Samt frid och o - för-gäng-lig-het.
3. För mig han all - tid lef-ver, be - der, Och ömt han mig på hjer-tat bär; Med si - na ö - gon han mig le-der, Att hålla si - na bud mig lär. Och när jag fruktar satans skott, Då är han sjelf mitt säkra slott.
4. Hal - le - lu - ja, jag der-för sjun-ger, Det är så tryggt på Je - sus tro. Hur än det mörk-nar många stun-der, Han än mig för till evig ro. Jag landar snart vid hemmets kust, Der allt är i - del fröjd och lust.

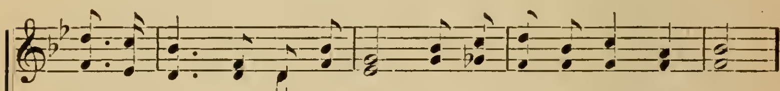
164. Jesus frälsar syndare.

Mel. af A. L. Löfgren.
Satt af A. L. S.
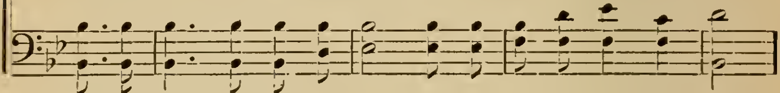

1. Kom till Je - sus, ho som helst, Kom i dag, du kan bli frälst!
2. Kom, så död och kall du är! Han af dig ej mer be-gär.
3. Kom nu, du be-höf-ver nåd, För din synd vet Je-sus råd.
4. Kom nu, du som ängs-lig är Och på syn-dens bör-da bär.
5. Kom och tve - ka ic - ke mer, Snart din lef - nads sol går ner.
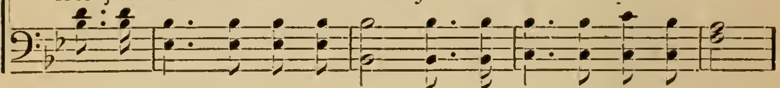

Kom, nu är be-hag-lig tid, Han ditt hjer-ta gif - ver frid.
Lägg dig vid hans föt-ter här, Han dig nåd och frid be - skär.
Han ej nå - gon ka-star ut, På din nöd han gör ett slut.
Ack, så lyck - lig du skall bli, När från den du var - der fri.
Då ej bjuds dig me - ra nåd, Då ej mer för dig fins råd.

Kör.

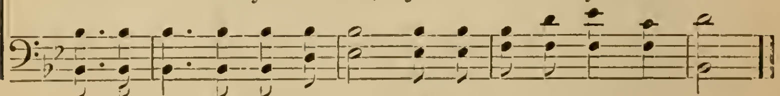

Hör just nu det ord från Gud: "Je - sus fräl - sar syn-da - re."

Ba - ra tro och lyd hans bud, Je-sus fräl-sar syn - da - re.

165. O, jag vill sjunga om Jesus.

Ord af Fanny Anderson.
Öfvers. af N. G. H.

Musik af Jno. R. Sweney.
From Songs of Redeeming Love.

1. O, jag vill sjunga om Je - sus, Lycklig som dödlig kan bli.
2. O, jag vill sjunga om Je - sus, Pri-sa hans namn dagen lång,
3. O, jag vill sjunga om Je - sus, Sånger till hans väl - be - hag,

Fine.

Hur kan jag an-nat än pri - sa Honom för nå - den så fri?
Sjunga om hans sto - ra kär-lek, Spri-da hans godhet med sång.
Sjunga i tro och af hjertat, Tills han framträder en dag.

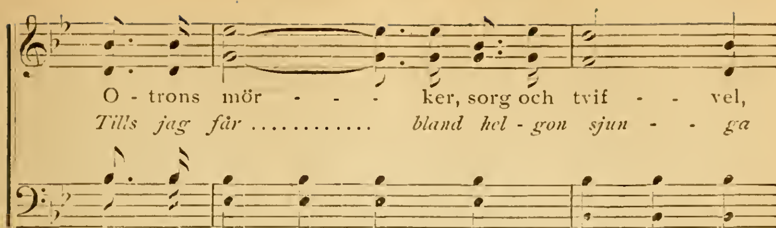
Han mig be - va-rar från fa-ror, Upp-ly - ser mig på min stig
O, jag vill sjunga om Je-sus, Sjunga om hans kär-lek stor,
Sjunga i tro och af hjertat, Det gör mig dag-li - gen nöjd.
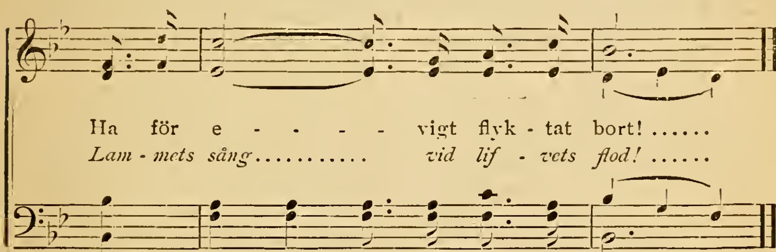
Begagna de första fyra raderna som kör. *D. C.*

Och med sitt råd mig uppmuntrar Och med sin hand leder mig.
Sjunga om ro för de tröt-ta, Hvi-la, hvar Herren sjelf bor.
Han min förlossning och starkhet, Han är min tröst och min fröjd.

166. Frälst för evigt.

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

167. Jag vill sjunga om Jesus

(Sjunges som N:o 166.)

Ord af Aug. Davis.

1. Jag vill sjunga ljufva orden
Om min vän, som dog för mig,
Han från Gud kom ned till jorden,
Och på korset offra sig!

Kör. O, jag vill om Jesus sjunga,
Han, som köpt mig med sitt blod,
Tills jag får bland helgon sjunga
Lammets sång vid lifvets flod!

2. Helt förlorad Jesus fann mig,
Ja, han fann sitt vilsna får!
Slog sin hulda arm omkring mig,
Drog mig in på lifvets spår!

3. I mitt blod min Jesus fann mig,
Reste upp mig från mitt fall,
Såren, ömt han har förbundit,
Och mig frälst från synden all!

4. Kristus är mitt lif, min helsa,
Är min frid, min fröjd och lust,
Snart jag får med alla frälsta
Bergad stå på himlens kust!

5. Han skall alltid mig bevara,
Dödens flod mig aldrig når!
Snart skall jag på skyn få fara
Hem och fira jubelår!

168. Lefver du?

Ord af L. S.

1. Lef - ver du det ny - a lif - vet Ut - i Je - su Kri - sti tro? Är ditt namn i him - len skrif-vet: Skall du i Guds ri - ke bo? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?

2. Lef - ver du än - nu må - hän - da Syn - dens ty - gel- lö - sa lif? Tän - ker ej på lif - vets än - da, Blott på verl-dens tids-för - drif? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du? O, jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?

3. Men ett lif i syn - den är ju Blott en död, en sä - ker död; U - tan lif i Kri - stus är du Stän-digt stadd i dö - dens nöd. Der-för frå - gar jag dig nu: Lef - ver du? Der - för frå - gar jag dig nu: Lef - ver du?

4. Bed, att Je - sus måt - te väc - ka An - dens ny - a lif hos dig Och det syn - da - lif - vet släc - ka, Hvil - ket fö - der död af sig! Frå - ga dig hvar-en-da dag: Lef - ver jag? Frå - ga dig hvar-en-da dag: Lef - ver jag?

5. Lefver jag till Herrens ära,
I hans fruktan, stilla, nöjd?
Är ock mig hans Ande nära,
Är hans ord min högsta fröjd?
|: Herre Jesu, kom och blif
Sjelf mitt lif! :|

6. Blif mitt lif jemväl i döden,
Som en gång mig förestår!
Hjelp mig i den sista nöden,
Att med dig jag lefva får!
|: Lefva som din kära brud
Sist hos Gud! :|

169. Nödga dem att komma.

Musik af Ira. D. Sankey.

170. Vänd din blick uppå Jesus.

Musik af J. G.

1. Är dig syn - da - bör - dan svår, Vänd din blick up-på Je - sus;
2. Tryckes du af sorg och nöd, Kom med allt fram till Je - sus;
3. Är du svag i fre - stel - sen, Håll dig tätt in - till Je - sus;
4. Van-drar du i mör - kan dal, Se blott fli - tigt på Je - sus;
5. Längtar du få flyt - ta hem, Va - ra när Her-ren Je - sus;

Är det frid din själ å - trår, Se då en - dast på Je - sus.
Fruk-tar du för e - vig död, Skyn-da strax till din Je - sus.
Han ger kraft till se - ger än; Blif blott stil - la hos Je - sus.
Snart för-löst ur ång'st och qval, Du får hvi - la hos Je - sus.
Bo ut - i Je - ru - sa - lem,—Bi - da stil - la hos Je - sus.

Kör.

Je-sus på kor - set för dig dog, Je-sus o-vän-nen ne - der-slog,
Han har lif och öf - ver-nog; Vänd din blick up - på Je - sus.

171. Vägen till Jesus är fri.

Musik af J. B.

1. Syn-da - re, hör, du som li-der nöd: Nå-den för al - la är
2. "Ö hvad jag hör! Är det verkligt så?" Nå-den för al - la är
3. Hör nu, o själ, att för hvar och en: Nå-den för al - la är

fri! Je - sus för dig blef på korset död, Vägen till Je-sus är
fri! "Får jag då ge-nast till Je-sus gå?" – Vägen till Je-sus är
fri. Kom ic - ke då med ditt "om" och "men," Vägen till Jesus är

D. S. Kom, kä - ra själ, kom i dag, ty si, Vägen till Je-sus är
Kom då, o själ, kom i dag, ty si, Vägen till Je-sus är
Dröj ic - ke län - gre, kom nu, ty si, Vägen till Je-sus är

Fine.

fri!.... Kom med din bör - da, lägg ned den här,
fri!—.. "Ja, men jag kän-ner ju ej min nöd;
fri..... Slu - ta i dag med: "ja,—men" och "ack",

fri!.....
fri!.....
fri!.....

D. S.

Qvitt du den blif - ver, hur tung den är.......
Tro mig, med mig är det ba - ra död!".....
Bör - ja i stäl - let med lof och tack!.....

172. O, jag vet om ett ljufligt land.

1. O, jag vet om ett ljuf - ligt land, Om jag
2. O, jag vet om ett ljuf - ligt land, Mån - ga
3. Ja, jag vet om ett ljuf - ligt land, Och fast
4. O, jag vet om ett ljuf - ligt land, Der far-

snart fin - ge se dess strand! Blifver sor - gen mig svår, Till min
vän - ner med palm i hand Re-dan fräl - ste der stå Och mig
här jag blir tryckt ibland, Af min Je - sus jag lär, In-gen
väl man ej ger hvaran'n, Der den läng-tan-de brud Finner

kro - na jag trår Up-pe der i det säl - la land.
vän - ta ock - så, Up-pe der i det säl - la land.
gråt fin-nes der I det ljuf - li - ga fri - dens land.
tröst hos sin Gud I det ljuf - li - ga fri - dens land.

Kör.

I det lan - det jag snart får bli Från

jor - dens be - kym-mer fri; Min fräl - sa - re kär är

fö - re mig der Att skaf - fa mig rum der - i.

173. En sång jag nu sjunga vill.

1. En sång jag nu sjun - ga vill Om vännen som hör mig till.
2. Han fräl-ste mig från all nöd, Då jag var i synden död.
3. O hör, jag nu frå - gar dig: Har du lemnat syndens stig?
4. Hvad tänker du vin - na der? All lyc - ka i verl-den är

Ty han är den bä - ste vän Af al - la jag fun-nit än.
Säg, skul - le jag ic - ke då En sång up-på har-pan slå!
Kan - ske att du än - nu är På väg som till döden bär?
Så tom och den hastar bort. Be-sin-na din tid är kort.

Ty han är den bä - ste vän Af al - la jag fun - nit än.
Säg, skul - le jag ic - ke då En sång uppå har - pan slå!
Kan - ske att du än - nu är På väg som till dö-den bär?
Så tom och den hastar bort. Be - sin - na din tid är kort.

5. Så lemna då syndens stig
Samt tro och låt frälsa dig.
‖: Ja, tro nu i Jesu namn
Och fly i hans öppna famn.:

6. O, syskon, blott härden ut,
Ty snart, snart är tiden slut.
: Ja snart, snart så bo vi der,
Derhemma hos Jesus kär! :‖

174. Låtom oß sjunga.

Musik af Wm. J. Kirkpatrick.

1. Lå - tom oss sjun-ga lof och pris till Herren; Han har ju los - sat
2. Se up - på sko - gen, se på blomstren spä-da, Hör vindens susning,
3. Sjung ut - af hjertat! Herren glad skall hö - ra Up - på din sång, fast

vå - ra tungors band! Må vå - ra to - ner lju - da när och fjer-ran,
lof - va de ej Gud? Skall blott na-tu - ren pris till ho-nom qvä - da?
men'skor den för-små. Sjung för den fall - ne! sångens to-ner rö - ra

Kör. Snart stå vi
Fine.

Ja, må de klinga högt mot himlens strand! Snart stå vi der,
Kristen, stäm in i sån-gens fröj-de-ljud!
Strängar på hjertats djup, dit ord ej nå.

der i lju - - - - sets re - gi - o - - - - - - ner,
snart stå vi der i lju-sets re-gi- o - ner, ljusets re - gi - o - ner,

Kla - - - gan är slut, för - bytt........ i ju-bel-

Kla - gan är slut, kla - gan är slut, kla-gan är slut, för-

sång. Der sko - la vi i

bytt i ju-bel-sång. Der sko-la vi, der sko - la vi,

him - - - lens ljuf-va zo - - - - - ner Nju - - - - ta Guds

der sko - la vi i himlens ljufva, rika zo-ner Nju-ta af fröjd

säll - - - het e - - - - vig-he-ten lång.

D. C.

nju - ta af fröjd, njuta Guds säll - het e - vig-he-ten lång.

175. Uppmaning till lof.*

Davids 150:de psalm.

Kraftigt. Ord och musik af A. L. Skoog.

1. Lof - ven Gud med gläd - je - sång Ut - i hans hel - ge - dom!
2. Lof - ven för hans ger - nin - gar, Hans sto-ra här -lig - het!
3. Lof - ven med ba - su - ners klang Och cittrans, harpans ljud!
4. Lof - ven med cym - ba - lers klang Väl-lju-dan-de och klar!

Och i fä - stet af hans magt Lofsjungen Her-ra-nom!
Hyl-len med en vär-dig sång; Hans hö-ga ma - je-stät!
Ja, till pu - ka, strän-ga-spel Och flöjt lofsjungen Gud!
Allt lof - sjun - ge Je - ho - vah! Allt, allt hvad an-da har!

Kör.

Lof-va Herren allt hvad an-da har! Gif åt Gud din lofsång ren och klar,!

För hans kärlek allom up-pen-bar, Sjung hans pris, Halleluja!

* Denna sång kan ock sjungas som *fuga*, då en del börjar första versen, när en annan del hunnit till kören, och så tura de om utan afbrott till sångens slut. Om den utföres på detta vis af två sångkörer, åstadkommes bättre effekt derigenom att de stå på afstånd från hvarandra.

176. Han är när mig.

Ord och musik af A. L. Skoog.

1. O, jag har en vän, som äl - skar mig, Är mig al - la da - gar
2. Fast mitt ö - ga ej kan se min vän, Han är al - la da - gar
3. Det gör lyc-kans da - gar gla - da - re, Han är al - la da - gar
4. Vid hans löf-te hvi - lar jag så säll, Han är al - la da - gar

när. Han mig tro - get föl - jer på min stig, Han är
när. Och i tron jag hör hans hvisk-ning än: "Jag är
när. Och i nö - dens stund hur godt att se, Han är
när. Och jag nal - kas trygg min lef - nads-qväll; Han är

D. S. da - gar in - till verl - dens slut Her - ren

Fine. *Kör.*

al - la da - gar när. Han är när, All - tid
al - la da - gar när." han är när,
al - la da - gar när.
al - la da - gar när.

Je - sus är oss när.

D. S.

när Si - na sva - ga vän - ner här. Al - la
all - tid när

177. Godt, nytt år!

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Godt, nytt år, du lil - la ska - ra Som i verldens ö-ken går
2. Godt, nytt år att blif-va me - ra Lik din mil-de Fräl - sa-re!
3. Godt, nytt år att kor-set bä - ra I din Je - su fotspår här
4. Godt, nytt år att va - ka, stri-da Emot djef - vul, kött och verld!
5. Godt, nytt år att dristigt tå - ga Ut från verldens hyck-la-re,

Och än vid ett bit-tert Ma - ra, Än vid E - lims brunnar slår
Godt, nytt år att vinna fle - ra Ar-me, fall-ne syn - da - re
Och af ho-nom mycket lä - ra, Som den rät - te Mästar'n är!
Godt, nytt år att fram-åt skri-da Genom ti - dens synd och flärd,
Att för Je - sus all - ting vå - ga Och blott på hans vil - ja se,

Upp ditt res-tält! Godt, nytt år U - ti Lammets blod och sår!
För den Je - sus, som vann dig Der du gick på villans stig!
Godt, nytt år att va - ra glad Under fär-den till Guds stad!
Tills den sab - bats-dag in-går, Då du e - vigt hvi - la får!
Att gå ut från men-sko-bud För att verkligt tje-na Gud!

Upp ditt res-tält! Godt nytt år Ut - i Lam-mets blod och sår!
För den Je - sus, som vann dig Der du gick på vil - lans stig!
Godt nytt år att va - ra glad Un - der fär - den till Guds stad!
Tills den sab-bats-dag in - går, Då du e - vigt hvi - la får!
Att gå ut från men-sko-bud För att verk-ligt tje - na Gud!

6. Godt, nytt år, det slutligt heter,
Då vi bortom flodens brus
Med apostlar och profeter
Samlas i vår Faders hus;
‖: När det nya år ingår,
Som ej någon ände når. :‖

178. Salighetsskurar.

Öfvers. af N. G. H. — Musik af James McGranahan.

1. Sa - lig - hets-sku-rar för-vän - tas, Så lof - var kär - le-kens ord,
2. Sa - lig - hets-sku-rar för-vän - tas, Väc-kel-sens ti - der i - gen.
3. Sa - lig - hets-sku-rar för-vän - tas, Sänd dem nu ned på vår jord,
4. Sa - lig - hets-sku-rar för-vän - tas, O, att de föl - lo nu här,

Upp-frisk-nings-ti - der då skän - kas, Sän-da från vår Fa - ders bord.
Bac - kar och da - lar nu gläd - jas, Ljud hörs af stör-tan - de regn.
Nu låt upp-frisk-nin-gar van - ka, Kom nu och upp-fyll ditt ord.
Nu all vår synd vi be - kän - na, Be' som vår Je - sus oss lär.

Kör.

Sa - - - - - lig-hets-sku - rar! Vi ef - ter des - sa nu se,
Gif oss sa - lig - hets-sku - rar!

Drop-par af nåd kring oss fal - la, Men nu om sku - rar vi be.

179. Hvit som snö.

1. Ack Je - su! jag läng-tar att helt blifva din, Så kom och för
2. Låt ej nå - got syn-digt i mig blif-va qvar, Ut-plå - na med
3. O Je - su, se ned från din himmelska höjd, Och hjelp mig att
4. O Je - su, så trä - der jag bed - jan-de fram, Och lägger mig
5. Och al - drig från bed-jan-de vän - de du dig; Så kom och för-

e - vigt mitt hjerta tag in, Att in - tet i verl - den må
blodet hvar fläck som jag har; All gläd - je i verl - den ju
off - ra mig helt och med fröjd; För - lä - na din kraft åt den
ned in-vid kors-trä-dets stam; Der täcktes för mig du ju
ny - a mitt hjer - ta i mig: Ryck bort hvarje o - rent upp -

mer mig för-strö; Ja, två mig, att hvit jag må blifva som snö!
viss - nar som hö; Så två mig, att hvit jag må blifva som snö!
vack - lan - de rö; Ja, två mig, att hvit jag må blifva som snö!
blö - da och dö; Så två mig, att hvit jag må blifva som snö!
spi - ran - de frö Och två mig, att hvit jag må blifva som snö!

Kör.

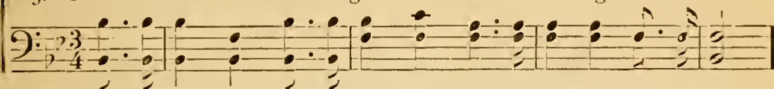
Hvit såsom snö, Ja, hvit såsom snö; Ja två mig att hvit jag må blif-va som snö!

180. Se, Guds Lam!

Ord af O. A. O. Satt af A. L. S.

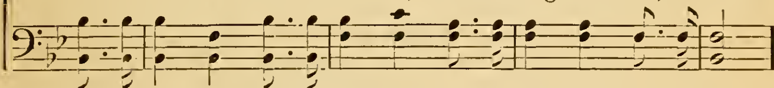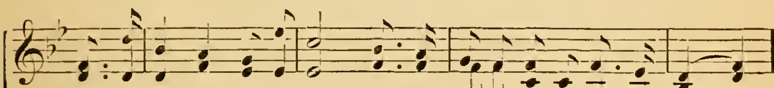

1. Kommen brö - der, vi nu tå - ga Upp till Si - ons hel-ga stad!
2. Se, han li - der, se, han blö-der! O, hvad qval i denna stund!
3. Sam-me Je - sus du ock haf - ver, Sam-me Je - sus än i dag.
4. Du kan tyd-ligt nu er - fa - ra Hu-ru varmt han äl-skar dig.
5. Gud ske lof för den-na gåf - va! Stör-re al-drig tän - kas kan.

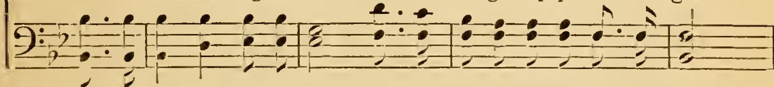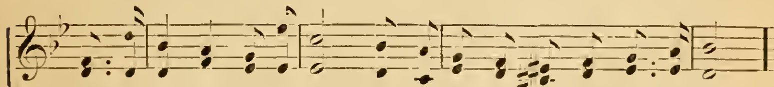

Kommen al - la till att skå - da Sy-nen up - på Gol - ga - ta.
Tänk hur varmt hans kärlek glö-der; Han ger röf - va - ren miskund,
Han har så - som "E-vig Fa-der," Ic - ke om bytt sin-ne-lag.
Hu - ru kär du må - ste va - ra, Då för dig han off-rar sig.
Kommen men'skor för att lof - va, Lof-va högt vår Gud, vårt Lam!

Kom och se Guds Lam som bär Verldens synd – vår Frälsare det är.
Hand-lar se'n på det-ta vis: Röf-var'n tages med till pa - ra - dis.
Du har sam-ma nåd och rätt: Je - sus handlar än på samma sätt.
Här din himmel nu du ser — Säg, hvad kan du nån'sin önska mer?
Som har off - rat sig för oss! Vi nu e-vigt slip-pa att för - gås.

Kom och se Guds Lam som bär Verldens synd vår Fräl-sa-re det är.
Handlar se'n på det-ta vis: Röf-var'n ta-ges med till pa - ra - dis.
Du har samma nåd och rätt: Je-sus hand-lar än på sam-ma sätt.
Här din himmel nu du ser — Säg, hvad kan du nån'sin ön-ska mer?
Som har off-rat sig för oss! Vi nu e - vigt slip - pa att för-gås.

181. Jubelåret.

Ord och mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Snart skall Herren Je-sus kom - ma Och fö - ra hem sin brud
2. Ja, den gyllne ti - den stun - dar, Då he - la ska - pel - sen
3. Då skall Je - sus sjelf re - ge - ra I stor rätt - fär - dig-het

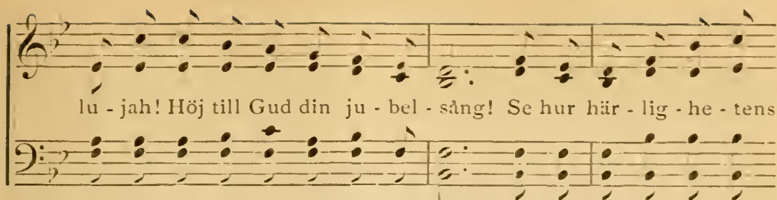
Till himlens säl - la fa - ders-hus, Der vi få skå - da Gud!
Skall gö - ras från all träldom fri Af Je - sus, Fräl - sa - ren!
Från pol till pol, från haf till haf, Med glans och ma-je-stät!

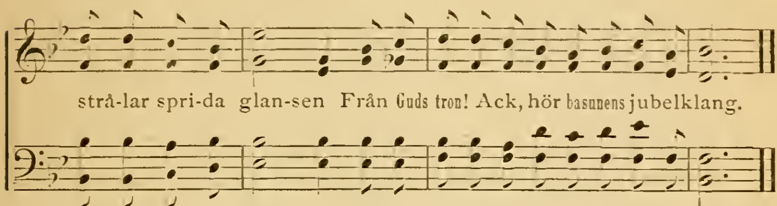
Då slu - tar all vår nöd och strid, Vår pilgrimstid är slut,
Han ri - ket skall upp-rät - ta här På jorden, som Gud sagt!
Den, som nu föl - jer Je - sus här Och smä-lek li - da får,

Och vi få i Guds sab - batsfrid, För e-vigt hvi-la ut.
Guds här-lig-het upp - fyl - la skall All verlden med stor prakt.
Som kung och prest re - ge-ra skall Med Je-sus tu - sen år.

Kör.

O, det sto - ra ju - bel - å - ret - är så nä - - - ra! Hal - le -

182. O, den stora dagen kommer!

Öfvers. af N. G. H. (Sjunges som N:o 181.)

1. O,den stora dagen kommer,
I tron den skåda vi,
Då Herren jorden styr med rätt
Och men'skan skaffar fri.
Då slippa själar ängslas mer
Och pröfvas hvarje stund.
Då Kristus i hvar själ skall bo,
Bekännas af hvar mun.

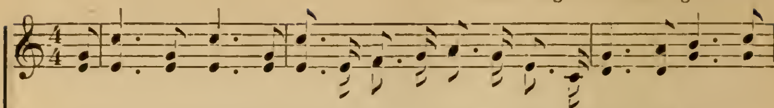
Kör.
O,den stora dagen kommer,Ja,den kommer,
Halleluja, höj o jord, ditt jubelskri!
Se, hur ljusets strålar redan kasta skimmer
Ifrån eldsbanerens morgonljusa sky.

2. Ja, snart kommer Herren Jesus,
Hans rike drager när,
Då hasta natt och töcknen bort,
Och allt i ljuset är.
Se, han skall komma och med magt
Från jorden sopa synd.
De förutsagda tusen år
Då skola träda in. *Kör.*

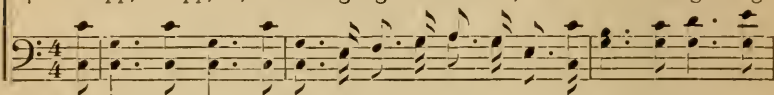
3. Då skall konungarnas Konung
All orätt rödja bort,
Och skapelsen, som våndas nu,
Skall då bli ny, hur stort!
Och vi få lägga vapen ner
Från slutad jordestrid
Att i all evighet hos Gud
Regera uti frid. *Kör.*
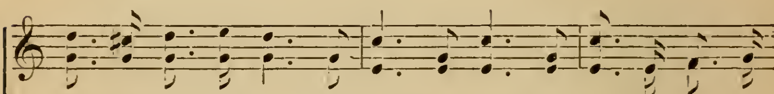
183. Missionssång.

Ord af Fanny J. Crosby. Musik af Jno. R. Sweney.
From Songs of Redeeming Love.

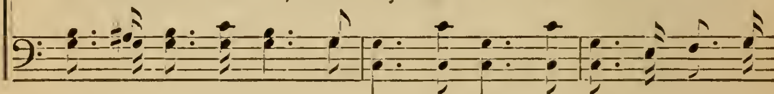

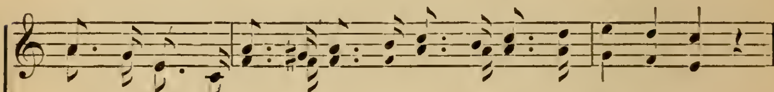
1. Vak upp! vak upp! Hör mä-sta-ren nu kal-lar dig! Stå upp, stå upp och
2. Ett nö - dens rop nu kommer öf-ver hafvets våg Från ar-ma dö - en -
3. O, Guds församling, öppna moders-fam-nen din Mot de för - lo - ra-
4. Se upp, se upp, se,löftets dag sig närmar fort, Då Ko - nun - gen sig

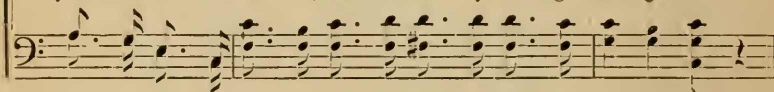

fat - ta An - dens svärd! Fram-åt, fram - åt, pre - di - ka ju - bel-
de i hed - na - land. O, skyn - da dig att bä - ra till dem
de, som ir - ra än! Räck ut din hand så vän - ligt för att
ter för verl - den all, Då fröjd och frid skall hvi - la öf - ver

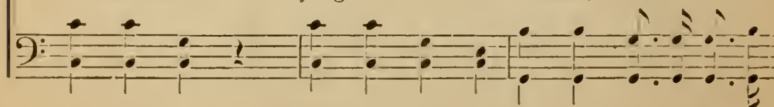
å - rets fröjd, Och vitt-na om din Je - sus för en fal-len verld!
san-nin-gen, Men glöm ej bort de dö - en - de på e-gen strand!
räd - da dem Och fö - ra dem i kär - lek fram till Fräl - sa-ren!
jordens rund, Och ä - ra, hal - le - lu - ja e - vigt klin-ga skall.

Kör.

Fram - åt, sjung i ko - rus! Fram - - åt, Se, morgon-
Framåt, fram, sjung i ko - rus! Framåt, fram,

stjer-nan strå - lar för oss, Fram - åt, Herren Je - - sus, Den
Fram-åt, fram! Je - sus Krist,

mäk-ti - ge och star-ke för oss an, Ä - ra, ä - ra sjunger
oss an.

skaran som drar fram, Ho - si - an - na till det he - li-ga Guds Lam.

Så - som stridsmän helt vi må Up - på Je - su si - da stå,

Pri - san - de hans sto - ra nåd, hvar-helst vi gå.

184. Seger för mig.

Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Jesus på korset har vunnit en gång Seger för mig, se-ger för mig.
Ensam han kämpat mot fiender mång',
2. Gud är mig när! Ja, då allt jag förmår, Seger för mig, se-ger för mig.
Ut - i min Frälsares fotspår jag går,
3. Frestelser komme, ej frukta jag vill, Seger för mig, se-ger för mig.
O-vän må vi-ka, ty Gud hör jag till,

Se-ger för mig, se-ger för mig. Sa-tan må ra - sa, jag fruktar ej
Se-ger för mig, se-ger för mig. Fri-den ej rub-bas af fiendens
Se-ger för mig, se-ger för mig. Gud är den-sam-me som fordom han

mer, Gud är mig när, och han kraft åt mig ger Att liksom David slå
larm, Hjertat är fyldt ut - af kär-le - ken varm, Och jag vill sjunga till
var, Och han förvisst är mig när al - la da'r, Ut - i hans blod ständig

fi - en - den ner, Se - ger för mig, se - ger för mig.
fi - en-dens harm: Se - ger för mig, se - ger för mig.
se - ger jag har, Se - ger för mig, se - ger för mig.

185. Ack, se Guds Lam!

Musik af R. E. Hudson.

1. Ack, se Guds Lam på kor-sets stam I vån - da dö för oss.
2. Var ic - ke det för vå - ra brott Sig Je - sus off - ra - de.
3. Hvad sko - la vi väl ho-nom ge? Han sjelf sig gaf för oss.
4. O kä - ra själ, ej tve - ka mer Att väl - ja Je - sus Krist.

Och se än mer den pur-pur-flod Hvar-ut - i lif kan fås!
Vardt han ej en för - ban - nelse För oss för - lo - ra - de?
Säg, bör han ej oss al - la ha'? Hans blod ut-gjöts för oss.
Jag al - drig ång - ra - de mitt val Och vill det ej till sist.

Kör.

I hans blod, i hans blod, I den pur-pur-rö - da flod, Hvar-i
re-ning fins från synd, hvar-je synd, hvarje synd, Der jag lif - vet fann,
Och min synd för-svann; Jag är nu lyck - lig hvar-je stund.

186. Mitt eviga hem.

Ord och musik af N. Frykman.
Satt af A. L. S.

1. Mitt hem är ej på jor - den Bland sor - ger och be - svär;
2. Som seg - larn ut - i stor - men Med läng-tan ser mot land,
3. En vin - ning skön det blif - ver Att lem - na jor - dens mull

Jag är som mi - na fä - der En gäst och främling här.
Så längtar jag till hemmet På himlens lug - na strand.
Och med de fräl - sta van - dra På ga - tor - na af guld.

Men i min Fa - ders ri - ke En bo - ning vän - tar mig,
Dit stor-mens brus ej hin - ner Och vå-gens svall ej når,
Och i den ny - a sån - gen Med ju - bel stäm-ma in

Den al-drig sett på jor - den sin li - ke.
Och in-tet hjer-ta li - der och sak - nar.
Och loc-ka har-po - to - ner så kla - ra.

Kör.

Säl-la hem, mitt kära hem, skö - na stad, Guds vänners stad,
Der äng - la-ska - ran sjun - ger så

glad! hal-le - lu - ja! O, hvad frid, der fins ej strid, O, hvad fröjd jag blir så höjd, In-om de per - le-por - tar - na kla - ra!

187. Hör, Anden manar på.

1. Hör, An-den ma - nar på! Han ro-par vän - ligt: kom! Hör, bruden ro - par li - ka - så: O, själ, kom snart, ack kom!
2. Må du som nå - den fått Din broder ro - pa: kom! Och du som vill i Kri-sto blott Rätt - fär-dig bli, o, kom!
3. Ja, hvil-ken helst det vill, Han komme hit, o, kom! Tag lif-vets dryck som bjuds dig till, Sjelf Je-sus ro-par: kom!
4. Hör, Je - sûs sä - ger: si, Jag kommer snart—ja, kom! O, Her-re, ja, dig vän - ta vi; Kom snart, o, Her-re, kom!

188. Det härliga hemmet.

Ord af Aug. Davis. Satt af A. L. S.

1. O, jag vet om en stad ut-af i-del ljus, Om en bo-ning så skön i min Fa-ders hus, Om ett land, hvarest friden full-kom-lig är, I him-la-hemmet of-van der!
2. Ja, jag vet, tänk så stort, att min Fa-der huld Sjelf har byggt den-na här-li-ga stad af guld! Snart så far jag från jord-lifvets små be-svär Till him-la-hemmet of-van der!
3. Ack, jag vet, att Guds hel-gon i det-ta land Snart få mö-tas på lef-van-de flodens strand! Tänk så skönt att få skå-da vår Fa-der kär I him-la-hemmet of-van der!
4. Se, jag vet, att Guds stad myc-ket här-lig är, Ty se, Lammet är lju-set och so-len der! In-gen natt blifver mer: så Guds ord oss lär, I him-la-hemmet of-van der!

Kör.

Här-li-ga hem, här-li-ga hem! Sa-li-ga hem, sa-li-ga hem, Der

o - störd sällhet är. Sa-li - ga hem! Härliga hem, här-li - ga hem!

Sa - li-ga hem, I sab-bats-hvi - lan of - van der!
Sa - li - ga hem

5. Tänk, jag vet, att Guds barn der i ostörd ro
Få hos Herren för evigt i ljuset bo!
Fri från smärta och rop, död och sorg man är
I himlahemmet ofvan der! *Kör.*

6. Men jag vet, att det största af allt, för mig
Blir att skåda min Jesus som offrat sig.
Honom lik jag blir och får se som han är,
I himlahemmet ofvan der! *Kör.*

189. Guds pris.

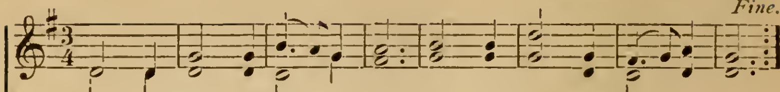
Old Hundred.

Pris Gud, i makt och kär-lek stor; Pris Gud bland alla himlars kor;

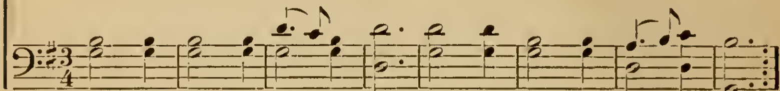
Pris va-re Gud i al - la land; Pris Fader, Son och Hel-ge And'.

190. Helge Ande.

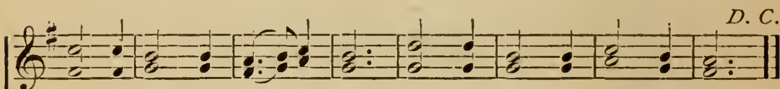
Musik af M. M. Wells.

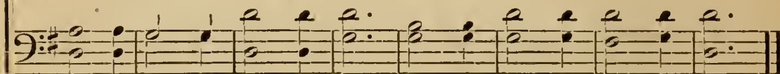
1. Hel-ge An - de, du som är Kri - sti vän - ner tro - get när,
Led oss sak - ta vid din hand Här i ö - de pil-grims-land.
2. Trog-ne vän och hjel-pa - re, Di - na barns hug-sva - la - re,
Låt oss ej i mör - ka qval Slä - pa vå - ra da - gars tal.
3. När vi ef - ter mö - dans slut Vän - ta att få hvi - la ut,
När vi bör - ja klä - das af Äf - ven allt hvad förr du gaf.

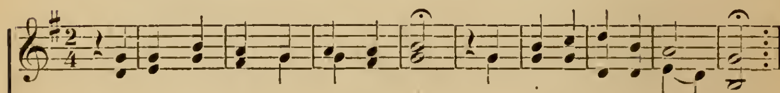
D. C. Hvi-ska sak - ta: kom, min vän, Kom följ med till him-me - len.

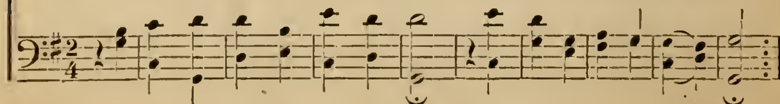
Tröt-ta sjä - len e - vig tröst Skänk du med din ljuf - va röst.
Och när stormen allt har bräckt, Hop-pet syns för sjä - len släckt,
Och när flo - den från oss tar Allt, blott Je - su blod är qvar,

191. Kom, huldaste Förbarmare!

1. Kom, hul-da-ste För - bar-ma - re, Som herde in bland få - ren,
Led al - la ar - ma syn - da-re Till käl-lor-na och så - ren,
2. O kär-leks-haf, ut - gjut din flod Ut - öf-ver al-las hjer - tan,
Låt kraften af ditt hel - ga blod För-drif-va o-tros-smär-tan!

192. Klippa, du som brast för mig.

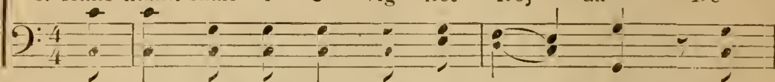
Musik af T. Hastings.

193. Guds namn.

Ord af A. G. L.

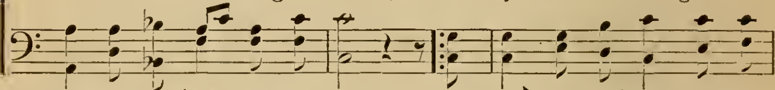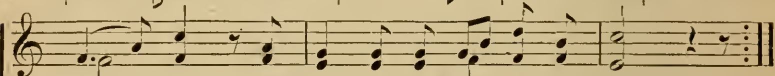

1. Guds namn är ett fä - ste i nö - den, I
2. Det sa - lig - het bär i sitt skö - te, En
3. Från syn - den och sa - tan och verl - den Jag
4. När o - frid och storm kring mig ra - sa, Och
5. Hans namn är den säk - ra - ste bryg - ga, Som
6. Hans namn skall i e - vig - het fröj - da De

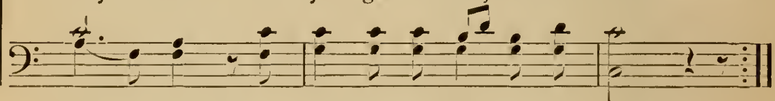

stormen den tryg-ga-ste borg, Ett ljus, som ej slock - nar i
fristad det är för min själ, All lyc - ka det bär mig till
i - lar till det - ta Guds namn, När fa - ror mig mö-ta på
allt e - mot mig fö-rer strid, Och hjer - tat för dö - den vill
går öf - ver döds-da-lens flod; Der van-dra de öd-mju - ke
frälsta som stå kring hans tron, Med hjertan af sa-lig - het
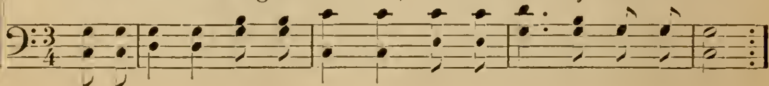

dö - den, En till - flykt i jem - mer och sorg.
mö - te, Ja der, en-dast der mår jag väl.
fär - den, Se här är den storm-fri - a hamn.
fa - sa, Så är än - dock Je - sus min frid.
tryg - ga, Der fin - na de mod - lö - sa mod.
nöj - da Vi sjun - ga en fröj - de - full ton.

194. Herre, samla oß nu alla.

1. Herre, sam - la oss nu al - la Kring ditt dy - ra nå - des - ord,
Likt ett vårregn, låt det fal - la På vårt hjer-tas tor - ra jord!
2. Lär oss tro-get ta - ga va - ra På det ord oss gif - vet är,
Led oss i ditt ljus det kla - ra På den väg som till dig bär!
3. Må vi ak - ta på den ti - den, Då du sö - ker oss, o Gud!
Snart är nå-dens dag för - li - den, Och vi få ej fle - ra bud!

195. Ingen omsorg.

196. Hvem vill nu följa med?

1. Vi van-dra till Kanaan med sång och standar, Och stri - da mot mörkret vi måste en hvar,
Så låt oss för-en - ta vår o - vän slå ned, Hvem äl-skar sin Her-re? Hvem vill nu föl-ja med?

2. Fast vap-nen än blän-ka, dock fruk - ta vi må; I ljus kan ju sa-tan sig klä-da ock-så!
I hjer - tat nog ondskan kan döl - ja sig led, Fast munnen be-känner: för Herren jag går med.

3. Och fins nå-gon här, som än främ-man-de går För Gud och ej nå-den i Kri-sto förstår;
Så hård som du är, in - för Je - sus fall ned! O, kom, ty han väntar, ja skynda och gå med!

4. Och sy - nes dig sor-gen och mö - dan bli lång, Haf tröst; snart skall gråten för-vand-las till sång,
Bär kor - set med saktmod, var va - ken och bed, Och sjung vid din fa - na: Jag vill dock följa med.

Kör.

O, hvem vill stå orubblig i hjeltarnes led Kring Frälsarens fa-na? Hvem vill nu gå med? O, hvem vill stå o-rubblig i hjeltarnes led Kring Frälsarens fana? Hvem vill nu gå med?

197. Nästan en kristen.

Musik af A. L. Löfgren.

1. "Nä - stan en kri - sten"— än har jag tid;
2. "Nä - stan en kri - sten"— ti - den är kort!
3. "Nä - stan en kri - sten"— stan - na och lär,

Snart vill jag bör - ja sö - ka min frid;
"Nä - stan en kri - sten"— gå ic - ke bort—
"Nä - stan en kri - sten"— dö - den är när,

Mån - gen i blindhet så sä - ger till An-den: Gå,
Je - sus dig ma-nar på, äng - lar i vän - tan stå,
"Nä - stan" då ej förs-lår; trots hvar-je tvif-lans tår,

När det blir läg-ligt, då Ger jag dig bud!
Vän - ner i bön ock - så: Nu vänd dig om!
Rys - lig din dom du får: Dör - ren är stängd.

198. Vi skynda hem.

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Till fri-dens hem, Je - ru - sa-lem, Der in-gen mer skall synda,
2. Den fot, som här vill mat-tas, der På väg af guld får li - sa
3. I sorg och nöd, i lif och död Hjelp oss att trogna va - ra,
4. O, säl - la frid, der in-gen strid Skall Kristi kyr-ka stö-ra,

Der sorg och pust byts ut i lust, Till fridens hem vi skyn-da.
Och sargadt bröst får äng-latröst Af Guds och Lammets vi - sa.
O, Gud, att så vi va - ra må Städs re-do hem att fa - ra.
Der vi få se vår Fräl - sa - re Och städs hans vilja gö - ra.

Kör.

Till fri - - dens hem, Till fri-dens hem vi skynda!
Till fri-dens hem, till fri-dens hem, Till fridens hem vi skyn-da!

Till fri - - dens hem, Till fri-dens hem vi skyn - da!
Till fri-dens hem, till fri-dens hem, Till fri-dens hem vi skyn da!

199. Hvar och en som vill.

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. "Hvar och en som hör," o ljuf - li-ga ord! Klin-ge det för hvar-je
2. Hvar och en som kommer, skyn-de nu sig! Nu är dörren öp - pen,
3. "Hvar och en som vill," det löf - tet består: "Hvar och en som vill," Guds

men'ska kring vår jord; Hvar och en nu bju - des fram till nådens bord;
nu är vä-gen fri; Je-sus skänker lif - vet; o gå ej för-bi!
nåd för in - tet får; "Hvar och en som vill," från död till lif-vet går;

Kör.

Hvar och en som vill, o, kom! Hvar och en som vill,

hvar och en som vill; Lju-de öf-ver berg och dal: en hvar som vill;

Vilsna barnen Fadren ropar mildt: vänd om! Hvar och en som vill, o, kom!

200. Blif uti Jesus.

Musik af A. L. Löfgren.

1. Blif ut - i Je - sus, an - nan hjelp du ej får,
2. Blif ut - i Je - sus, an - nan hjelp du ej får,
3. Blif ut - i Je - sus, an - nan hjelp du ej får,

Högt ry - ter stor-men, vå - gen bru - san - de slår:
Men u - ti ho-nom ständigt hem - åt det går,
Fi - en - den · ra - sar han dock al - drig för-mår

Fram bry - ter sa - tan med all hel - ve - tets makt,
Ku - sten re'n syns af vårt för - lof - va - de land.
Sän - ka min rädd - ningsbåt; i stor-men den står,

D.S. Seg - ren i Je - sus - nam-net har jag, och då

Fine.

Men det går dock all - tid så - som Je - sus har sagt.
Håll blott ut än - nu i tron och blif i Guds Lam!
Och i ho-nom gladt vi sjun-ga: Hem - åt det går!

Må väl synd och verld och djef-vul stor - ma up - på

Kör.

Öf - ver det går— ja, ut - öf - ver det går,

3 v. Hem - åt det går— o ja, hem - åt det går,

D. S.

Je - sus Im-ma - nu - el vid sty - ret sjelf står;

201. Hemåt jag ilar.

(Sjunges som N:o 200.)

1. Hemåt jag ilar, o! hur lycklig jag är!
Ständigt jag hvilar hos min Frälsare kär.
Bruden mår bäst uti sin Brudgummes famn.
Jesus Kristus är min dyre Frälsares namn.

Kör. Genom all strid går det hemåt i frid.
Jesus min Frälsare är när mig alltid,
Och när vi komma fram till
Dödsdalens rand
Går han öfver, jag går genom,
Stödd vid hans hand.

2. Jesus mig leder, ty han har mig så kär,
Han för mig beder. O, hur lycklig jag är.
Bär mig i famnen, o hur saligt jag mår!
Snart är jag i hamnen och min krona jag får. *Kör.*

3. Lågan är bitter i bedröfvelsens ugn,
Jesus der sitter och han säger: var lugn!
Slagg låder ännu vid hans älskade brud,
Detta måste bort, sen gå vi hem till vår Gud. *Kör.*

4. Verldens motgånger icke skada de mig,
Det är blott medgång uppå Helgelsens stig.
Stormarna tjuta, ja dess bättre det går.
De blott hjelpa till att snart min krona jag får. *Kör.*

5. Hemåt det går utöfver berg, öfver dal,
Snart är jag hemma i Guds strålande sal,
Mig väntar Kronan—Harpan—Palmen också,
O! mitt hjerta jublar när jag tänker derpå. *Kör.*

202. Hållen fästet.

Musik af A. L. Skoog.

1. Upp! kam-ra -ter, se ba - ne - ret Fladdrande framgår!
2. Se, der ryc-ker sa - tan mot oss Med en väl - dig här,
3. Här-ligt sva-jar se - ger - fa - nan, Hör trumpe-tens skall.
4. Vildt och län-ge stri-den ra - sat, Men vår hjelp är när;

𝄋 *Fine.*

Ny - a trupper Gud oss skic-kar; Segern den är vår!
Star - ka hjeltar kring oss fal - la, Mo-det sjunket är.
I vår Herres namn vi brin - ga Fi - en-den på fall.
Mod, kam-ra-ter, se - ger - fur-sten, Hjel-ten är snart här!

D. S. "Her-re, med din nåd vi vil - ja," Svarom Fräl-sa - ren.

Kör. *D. S.*

"Hål - len fä - stet tills jag kom-mer!" Je - sus ma-nar än;

203. Vi samlas hem.

Öfvers. af A. L. S. Musik af W. A. Ogden.

1. De sam-las nu hem i-från hvarje land, En och en, en och en, Och
2. När kampen de slu-tet, de hvilan nå, En och en, en och en. Ur
3. Så nalkas vi flo-den, ett stadigt tåg, En och en, en och en. Hvar
4. Vår fräl - sa-re, Je - sus, till dig vi se, En och en, en och en. Vi

nöj - da be-trä-da den gyllne strand, Ja en och en. De hvila hos
döds-flo-dens vat-ten till lif de gå, Ja en och en. För som-li-ga
af - ton allt närmre dess mörka våg, Ja, en och en. Den forsar fram-
hö - ja vår röst och en-dräg-tigt be, Ja, en och en. Fast dödsflodens

Jesus och kronan få, Sin resdrägt de af-lagt och vän-ta på Den
böljan så lugn sig ter, Och ljus i-från him-me-len demomger, Men
för oss den strida ström, Vi hö - ra den of - ta i lifvets dröm. Än
böl-ja så skräckfull är, Vi ha dock ett fä-ste för fo-ten der. O

ski-nan-de skrud, hvilken Herren beredt För dem, som få del i hans
an-dra tycks bäf-va för vågornas brus, Dock nå äfven de fram till
sy-nes dess svall öf-ver stränderna slå, Och stundom lätt krusad ses
du, som i mid-nat-ten trotsat dess brus, Kom led oss, och gif oss båd'

Kör.

här - lig-het. Vi sam-las hem, samlas hem, Gå öf - ver flo - den
fri - dens hus.
flo - den gå.
staf och ljus.

en och en. Vi sam-las hem, sam-las hem, Ja, en och en.

204. Faren väl, I vänner kära!

1. Fa-ren väl, i vänner kä - ra, Fa-ren väl i Herrens namn!
Gud skall sjelf oss hem-åt bä - ra I sin trog-na Fa-ders-famn.
2. Lefven al - la väl i Je-sus, Glömmen ej hans tro-fast-het,
Som för få - ren gif - vit lif - vet Och blef så vår sa - lig - het.

O det skul-le va - ra godt, Om ock he - la den - na flock Fin - ge
I hans se-ger ha vi nog, Lif - vet ha vi i hans blod Och ut-

sam-las hemma blott Hos vår Her-re Ze - ba - ot, Hvar-est
i hans dy - ra sår Ha vi ständigt ju - bel - år. Se, så

se - dan in - tet af - sked E - ger rum bland Herrens folk!
går det hem på nå - den, Tills vi stå i him - me - len.

205. Vill du med?

Satt af A. L. S.

1. Till de re - nas och he - li - gas ri - ke vi tå - ga,
Men ack, du som i syn - den än o - lyck - ligt van-drar,
2. I det här - li - ga hem - met kan suc - kan ej fin - nas;
Du be - tun - ga - de som i e - län - de för - smäk - tar,

Till kär - le - kens hem - land vid Fräl - sa - rens hand.
Vill du ej gå med till de sa - li - gas land?
Ej synd fin - nes i de för - los - sa - des land.
Vill du ej gå med till den frid - ly - sta strand?

Kör.

Vill du med? Vill du med? Vill du med? Vill du med?

O säg, vill du med till de sa - li - gas land?

3. Der bereds för hvar helig en strålande boning,
Som evigt och fritt de bebo i det land,
Hvarest portar och torn utaf härlighet glimma.
Vill du ej gå med till den härliga strand? *Kör.*

4. Så vi glada framåt nu här tåga. Se målet!
Vi hinna det snart vid vår Mästares hand.
Snart vi sola oss der på de strålande höjder
Och evigt oss fröjda i sällhetens land.
Kör. ‖: Jag vill med, jag vill med.:
O ja, jag vill med till de saligas land!

206. Striden för Gud!

Bearb. af A. D.

Satt af A. L. S.

1. Upp, kämpar, framåt som en man, Striden för Gud!
Ej verld, ej sa - tan hindra kan! Striden för Gud!
2. Fast fi - en - der-na trän - ga på! Striden för Gud!
I Her-rens kraft vi se - ger få. Striden för Gud!

Kör.

Pris ske Gud att frälst jag är, Pris ske Gud att frälst jag är
Och är med ut - i Guds segrande här! Vi seg-ra ge-nom tron!

3. Vår Jesus sjelf i striden går! Striden för Gud!
Han fienden sjelf nederslår! Striden för Gud! *Kör.*

4. Se Gideon* med tre hundra män Stridde för Gud!
De modigt slogo fienden. Seger åt Gud! *Kör.*

5. Den store Goliat* hånfullt log, Smädande Gud!
Men lille David jätten slog. Han stred för Gud! *Kör.*

6. Låt fienderna larma på: Vi stå för Gud!
Om men'skor ljuga aldrig så: Vi stå för Gud! *Kör.*

7. I slutna led, med fasta steg: Striden för Gud!
Med Andens svärd är ingen feg! Striden för Gud! *Kör.*

8. Snart slutar striden och vi gå Jublande hem.
Vår seger härligt firas då I himmelen! *Kör.*
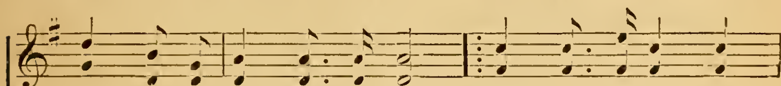
*) Sjung dessa tre stafvelser på två noter.

207. Jesu stridsman.
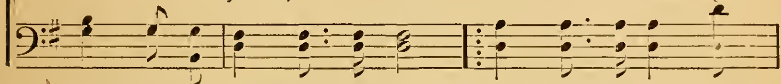

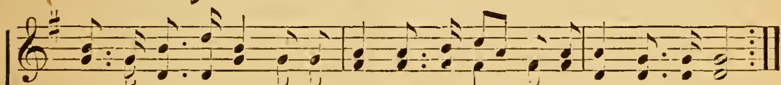
1. Brö - der och sy-strar och him-me-lens vän-ner, Gån upp till Get-
2. Låt - om oss nu haf - va föt - ter - na skod-da Och gå i
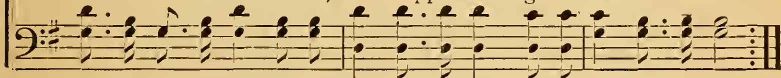

se - ma - ne med på vår färd! Låt - om oss der om-
strid e - mot djefvul, kött och verld! Låt - om oss först gå

gjorda vå-ra länder, Med sanningens gördel och tag'Andens svärd!
ut till Betlehems krubba,Sedan upp till Gol-ga-ta stäl-les vår färd!

3. Der få vi kläder,och der finnes rustning
För alla de stridsmän, som vilja gå ut
Mot köttet och verlden och alla dess lustar.
Ja, de skola hafva en krona till slut.

4. Hör hvad som lofvas; hvi är du så rädder?
Sitt ej der och frukta, o kom och gå med.
Jesus sjelf går före och vi få gå efter,
Se, det skall ej hafva med oss någon nöd.

5. Hvad är som hindrar att du icke kommer?
Hindrar dig något af jordens tomma fröjd?
Sitt nu icke längre att här dig begrunda,
Se ej tillbaka, kom med till Zions höjd!

6. Kommen nu, vänner, vi vilja då vandra
Uti denna ljufliga kärlekens tvång!
Låtom oss gladligen följa med hvarandra,
Och vandra i kärleken hela vår gång.

7. Låtom oss gå uppå bergen och dricka
Hvar gång vi draga här i striderna ut,
Ty annars så kunna vi snart blifva trötta,
Om vi icke dricka hvarenda minut.

8. Han skall snart bjuda oss vara välkomna
Från Kedernas hyddor och sorgernas dal,
Han skall sjelf aflösa vårt svärd med dess rustning
Och bjuda oss in i sin himmelska sal.

9. Lycklig är den, som den vägen har funnit,
Och lycklig är den som på vägen fortfar,
Sällare är den som till målet har hunnit,
Och salig är den som till änden står qvar!

208. Den lycklige pilgrimen.

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S.

1. Jag såg en lyck-lig pil - grim På väg till Zi - ons stad, Han ha-de skö - na klä-der Och var så hjertligt glad!
Han ha - de in - ga bör - dor, Han dem på Her-ren lagt, Och Kristi blod det dy - ra Gaf honom mod och makt!
2. Vid som-mar-so-lens ned - gång Han syn-tes matt och trött, Från pannan svetten por - la, Hans drägt var dammig, nött,
Dock gick han stadigt fram - åt, Ja hem - åt bar hans stig, Och un-der färden sjöng han: Snart får jag hvila mig!

Kö.

Snart se - ger-pal-mer, ä - rans kro-nor, Se-ger-pal-mer jag skall få!

3 Jag såg hur vid midsommar
Han skyndar på sin gång,
Han nått det ljufva landet,
Der allt är ljus och sång.
I Klippan fann han honung,
Ur lifvets våg han drack,
Hans själ var fet i vällust,
Hans hjerta fullt af tack. *Kör.*

4 Mot qvällen såg jag honom
Då solen nedergått
Han öfverstigit berget
Och ned i dalen nått;
Han såg den gyllne staden,
Sitt hem evinnerlig,
Och utbrast: Hosianna!
Nu får jag hvila mig! *Kör.*

5. Jag hörde jubelsången
Ifrån de frälstas tal:
Dig vare pris, o Jesus,
Som frälst oss från allt qval!
Han blickar då tillbaka
Uppå den väg han gått,
Och ropar: Hosianna!
Nu har jag målet nått! *Kör.*

209. Jag är frälst.

Ord af Mrs. S. L. Oberhaltzer.

Musik af Jno. R. Sweney.
From Redeeming Love.

1. Jag är frälst! Mig Herren frälsat; Hjelp mig pri-sa Je-su namn.
2. Högt jag sjunger i min glädje: —O, må sången nå till dig!—
3. Fri - a frälsning, glada budskap, Må du gå från pol till pol,
4. Och när lifvets mål skall hinnas, Domens sto-ra dag gå fram;

Frid han till mitt hjerta hel - sat, Han, Guds äl-ske - li - ga Lam!
"Herre, skydda du mig e - vigt, Led mig di - na ö - gons stig."
Till dess hvarje fallet folkslag Vänder sig till nå - dens sol.
Må mitt namn då tecknadt fin-nas I din bok, o du Guds Lam!

Kör.

Ä-ra, ä - ra, Hal-le-lu - ja! Jag är glad att frälsning kom:

Ä-ra, ä - ra, hal-le-lu - ja! Frälst jag är från syndens dom.

210. De saligas önskan.

Satt af A. L. S.

1. För tro - nen i him - - len stå sto - ra och små I snö-hvi-ta klä-der och guldkronor på,
Med har - por de jub - la bland äng - lar - nes kor, Mig tyc-kes, de blicka ibland till vår jord.
2. O tänk dock, hur sa - li - ga bar - nen der stå! Mig tyckes, jag ser hur till muren de gå
Och blic - ka så frå - gan - de hit öf - ver den: O moder! o fa-der! när kommer du hem?

De ön-ska väl ic - ke att de vo - ro här, Men sä-kert de ön - ska att vi vo-ro der.

3. Du moder, hvars älskling till Frälsaren gick,
O, se dock mot himlen med troende blick:
Der fröjdar din lilla i salighet sig
Och vinkar så vänligt från muren på dig. *Kör.*
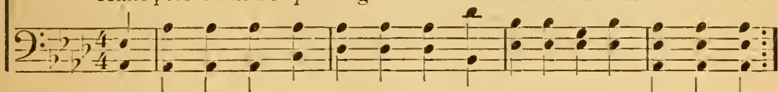
4. Lättsinniga barn, hvars föräldrar gått hem,
Vid muren jag tycker mig se äfven dem.
De blicka hit ned och de se hvar du går,
Som ljuset och lifvet så länge försmår. *Kör.*

5. O saliga qvinna, som somnat i frid,
Hvad blickar du efter från muren alltid?
En son eller dotter, en make kanske
Du önskar att snart bland de salige se? *Kör.*
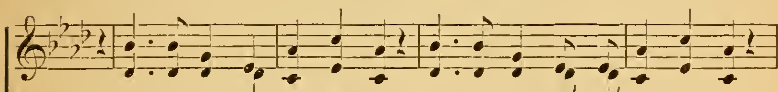
211. Lofsång.
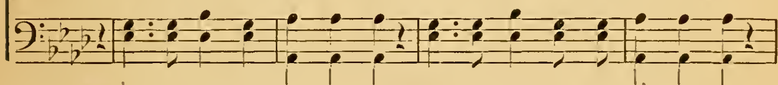

1. Kom, lå - tom oss på bar-na-vis Uppstämma Herrens Je-su pris!
Men säg, hvem är beqväm dertill? Ack in-ga ord här räc - ka till.
2. Han är vår Prest, Pro-fet och Kung, Du frälsta folk, om honom sjung!
Han fräl-sar oss från syndens nöd Och fri-ar från en e - vig död.
3. Han Her - ren är i himlens höjd, Besjung hans majestät med fröjd!
Hans pris skall bo på tungan min Tills al-la verl-dar stäm-ma in.
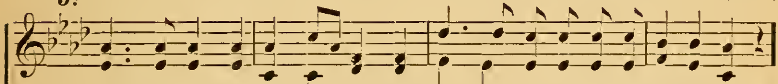

Kör.
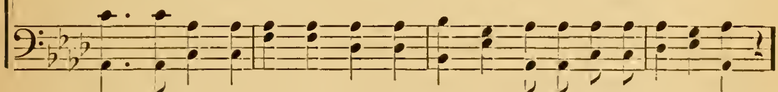

Pris och ä - ra sjun-ga vi Her-ren Je-sus som köpt oss fri.
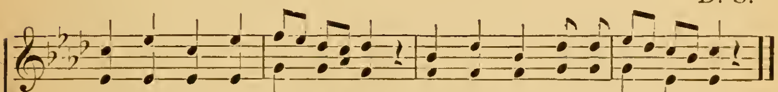

Ho - si - an - na, Ho-si- an - na, Ho - si - an-na sjunga vi Guds Lam.
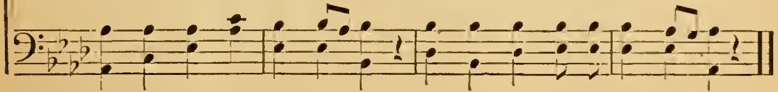

D. S. Ho - si - an - na, Ho-si - an - na, Ho - si-an-na sjunga vi Guds Lam.

D. S.

Pris och ä - ra sjun - ga vi Herren Je-sus som köpt oss fri

212. Det sköna, härliga landet.

Öfvers. af A. D.

1. Se, jag bor nu up-på berget, Hvarest so-len strålar klar
2. Jag kan skå-da ned från berget, Der jag gick så trött mång' år,
3. Jag nu dricker ut-ur käl-lan Och vill städs för-blif-va der,
4. Ta-la ej om tun-ga bör-dor, Säg ej kor-set är för tungt,
5. Härligt strå-lar korsets ä-ra, Glans sig spri-der på min stig,

Öf-ver lan-det, hvilkets skönhet Ej ens drömbild må-lat har!
Of-ta hin-drad på min re-sa Ut-af tvif-lans vål-nad svår;
Ty jag sma-kat lif-vets vat-ten Och min själ förnöjd nu är.
Ty Guds frälsning har jag fun-nit, Der-för bär jag bör-dan lugnt!
Ty hur smal än vä-gen skönjes Klart en ut-väg syns för mig.

Luf-ten den är ren, bal-sa-misk, Fylld af blommors ljufva doft,
Svik-na hopp och brut-na löf-ten Följ-de mig på fär-den der,
In-gen törst för verldens gläd-je, Ej för prakt och rik'dom här,
Glad, min Je-sus, jag nu föl-jer, Allt, ja, allt han för mig är!
Ljufligt Je-sus till mig hviskar: Tag ditt kors, ej fruk-ta här!

Kör. Är ej här det skö-na lan-det? Säl-la land! Så un-der-bart:

D. S. för kör.

Som vid käl-lan här-ligt blomstrar I den mil-da, fri-ska luft!
Men Guds An-de led-de tro-fast Till det land hvar jag nu är!
Ty jag fun-nit hö-gre säll-het, Skatt, som o-för-gäng-lig är!
Verldens ä-ra jag för-sa-kar För den här-lig-het han ger!
Jag har pröf-vat vä-gen för dig! Här-lig-he-tens dag är när!

Blomman här för e-vigt blomstrar, So-len strå-lar all-tid klart!

213. Reningsfloden.

Öfvers. af A. D. Mrs. J. F. Knapp.

1. O, nu jag ser den purpurflod, Den käl-lan djup och röd. Min
2. Jag ser den ny - a ska-pel-sen, Och blodets röst jag hör. Det
3. Jag vandrar nu i himmelskt ljus, Höjd öf-ver synd och verld. Rent
4. O sto-ra nåd! det himmel är Att kän-na blo-dets saft, Då

Je - sus vi - sar till sitt blod, Till si - do - så - rets flöd'.
ta-lar frid. All syndfull lust Och gam-la men-skan dör.
hjer-tat är, min kläd-nad hvit; Nu Je-sus styr min färd.
Je-sus, en-dast Je - sus här Får va-ra lif - vets kraft.
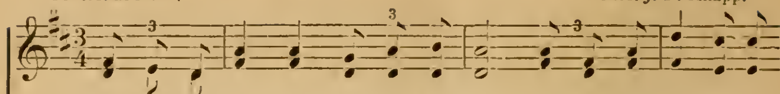
Kör.

Den reningsflod jag ser, jag ser. Jag störtar i och ren jag blir. O,

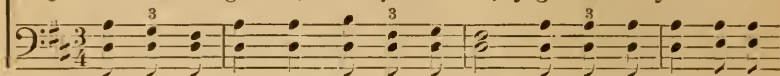
pris ske Gud! den re-nar mig, Den re-nar mig, ja, renar mig.
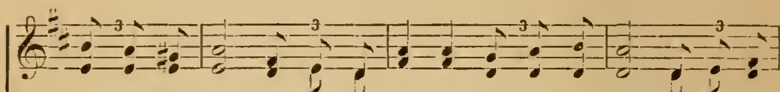
214. Sälla förvissning.

Öfvers. af A. D. Mrs. J. F. Knapp.
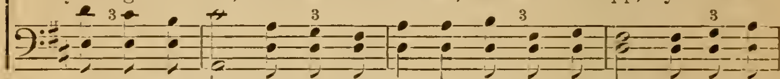

1. Säl - la för-viss-ning, Je-sus är min! Ljuf himmelsk försmak, o
2. Helt un-der - gif-ven, verklig fröjd ger! Här - li - ga syn, som för
3. Helt un-der - gif-ven, allt nju-ter frid, Jag i min Je-sus är

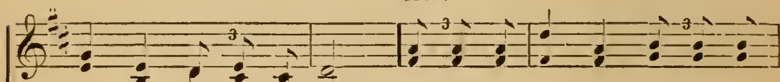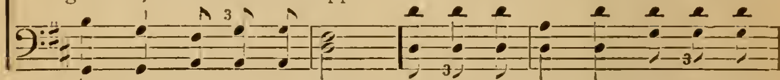

Gud, jag är din! Ärf-va full frälsning, friköpt af Gud, Född af hans
blic-ken sig ter, Äng-lar från höjden brin-ga mig bud, E-kon af
lyck-lig och blid, Va-kar och vän-tar, blic-kan-de opp, Fyld af hans

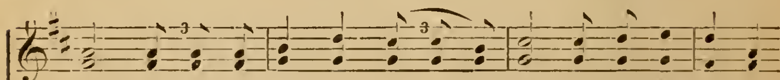

Kör.
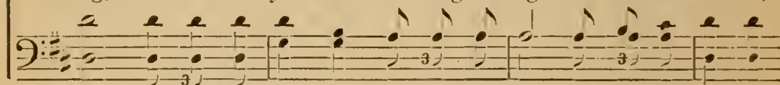

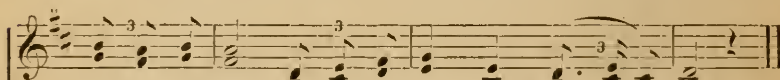
An - de, tvådd i hans blod!
nåd och kär-lek från Gud. Det är mitt äm - ne, det är min
god-het, kär-lek och hopp!
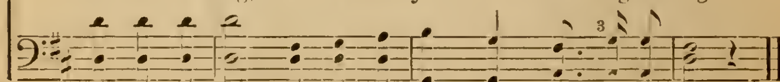

sång, Pri - sa min Je - sus da - gen lång! Det är mitt äm - ne,

det är min sång, Pri - sa min Je - sus da - gen lång!

215. Från Jesus strömmar nåd.

Musik af Jno. R. Sweney.

1. Jag har lagt min bör-da ned In-vid purpurkällans flod, Och från
2. Jag har lagt min bör-da ned Och mitt hjerta stil-lat är, Och från
3. Jag har lagt min bör-da ned Och Guds frid har fyllt min själ, Ja, från
4. Jag har lagt min bör-da ned Och min Jesus ger mig tröst, Och från
5. Jag har lagt min bör-da ned In-vid Je-su Kri-sti fot Och från

Je-sus strömmar nåd till mig; Jag har funnit nu den frid, Som ej
Je-sus strömmar nåd till mig; Och i tron jag känner nu Att min
Je-sus strömmar nåd till mig; Jag var död, men lefver nu, Sedan
Je-sus strömmar nåd till mig; Nu jag hvilar lugn och trygg Vid min
Je-sus strömmar nåd till mig; Jag den källan fun-nit har, Som kan

D. S. fun-nit nu den frid, Som ej

Fine. Kör.

verlden gif-va kan, Och från Je-sus strömmar nåd till mig.
Je-sus är mig när, Och från Je-sus strömmar nåd till mig.
Jesus frälst min själ, Och från Je-sus strömmar nåd till mig. Pris ske
Je-su ömma bröst, Och från Je-sus strömmar nåd till mig.
stil-la all min törst, Och från Je-sus strömmar nåd till mig.

verlden gif-va kan, Och från Jesus strömmar nåd till mig.

D. S.

Gud! Pris ske Gud! Hallelu-ja! Nu jag sjunga vill e-vin-ner-lig:. . . Jag har

216. Säg det för Jesus.

Musik af D. S. Lorenz.

1. Är du tryckt och trött af lifvets stri - der? Säg det för Je - sus, säg det för Je - sus, Är du sorgsen öf-ver flyd da ti - der? Säg det för Je - sus allen'.
2. Fuktas kin-den af o - bjud-na tå - rar? Säg det för Je - sus, säg det för Je - sus, Har du synd, som än ditt hjerta så - rar? Säg det för Je - sus allen'.
3. Fruktar du när stormen so-len skymmer? Säg det för Je - sus, säg det för Je - sus, Ängslas du af morgondags be-kym-mer? Säg det för Je - sus allen'.
4. Ry - ser du vid tan-ken up - på dö - den? Säg det för Je - sus, säg det för Je - sus, Fruktar du att svi-ka i den nö-den? Säg det för Je - sus allen'.

Kör.

Säg det för Je - sus, säg det för Je - sus; Han är din tro - fa - ste vän. Det fins ej nå - gon som dig äl-skar hög - re; Säg det för Je - sus al - len'.

By permission.

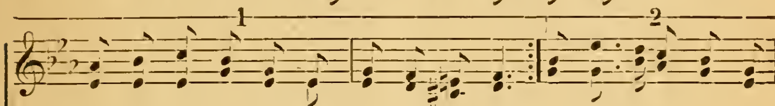
217. Juda Lejon.

Mel. Aug. Davis.

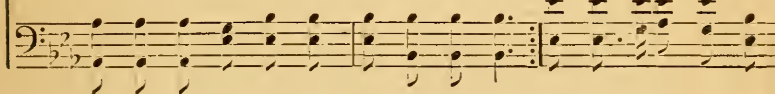

1. Min Je - sus på kor - set i dö - den gaf sig Att
Hans blod är den käl-lan, så öp-pen och fri.
2. Och när jag blef vil - lig att off - ra mig hel, Han
Och nu är jag ett af Hans seg - ran - de barn,
3. Fast mot - gån-gens stor-mar för - mör - ka min stig, Och
Dock skall ej min bräck-li - ga far-kost för-gås
4. Och när doms-ba - su-nen skall hö - ras i skyn Och
Och him - len och jor-den af het - ta för - gås:

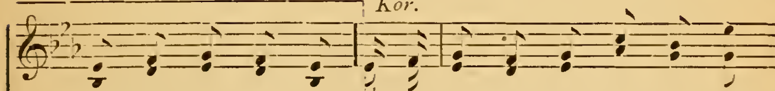

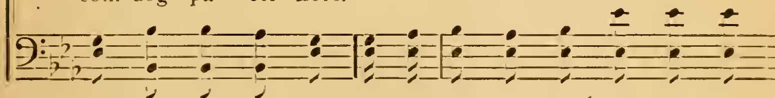
ö-ppna en käl - la för syndar' som mig:
Och der blir man ren, blott
gaf mig sin nåd och sin frid i min själ,
Som Je - sus sjelf fri-ar
böl-jor - na ho - ta för - derf öf - ver mig,
Ty an - ka - ret hvilar
sto - ra och små sko-la stå för hans syn,
Jag pri - sa vill Je-sus
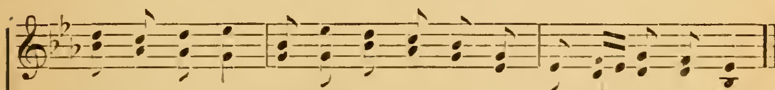

Kör.

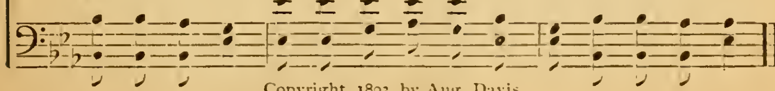

man tvår sig der - i Ty det Lej - on af Ju - da, det
ur syn - der - nas garn.
så tryggt vid hans kors.
som dog på ett kors.

går för oss än, Och gif-ver oss se-ger i - gen och i - gen.

218. O, vänd om!

Ord af A. D. Musik ur Joy to the World.

1. Hör, o, själ, som vandrar fjerran från din Gud! (från din Gud!)
2. Je - sus vill dig fräl - sa nu, o, skynda kom, (skynda kom!)
3. Je - sus är den sam-me hul-de Fräl - sa - ren! (Fräl - sa - ren!)
4. Her - re Je - sus, nu jag kommer till dig fram! (till dig fram!)

Vänd nu ge - nast om till He - ren lyd hans bud! (lyd hans bud!)
Han vill gif - va dig sin nå - des ri - ke-dom! (ri - ke - dom!)
Der - för skyn - da nu och vänd dig om i - gen! (om i - gen!)
O, för-låt mig all min synd, Guds mil-da Lam! (mil - da Lam!)

Han sin nåd nu vill dig gif - va, Syndens snaror sön - der-rif - va
All din synd han vill för - lå - ta, Trö-sta, gläd-ja dem som gråta;
Han sin nåd dig vill för - lä - na, Ja, med glädje, sjelf dig tje-na,
Fräls mig från all syndens smärta! Ska-pa i mig ett rent hjerta!

Och din själ på nytt upp-lif - va! O, vänd om! (o vänd om!)
Och sin hul - da famn upp-lå - ta! O, vänd om! (o, vänd om!)
Och från all din synd dig re - na. O, vänd om! (o, vänd om!)
Jag ej län - gre vill bli bor - ta från min vän! (från min vän!)

By permission.

Kör.

Kom, kom nu till Je - sus fram! Guds
Kom, kom, kom, ja kom till Je-sus fram,

fräls-ning bjuds nu dig!...... Ack, se på Guds dy - ra
ja, dig!

Lam! Som gaf sitt lif för dig och mig!
Guds dyra Lam! dig och mig!

219. Tro igen.

D. S. S. (Sjunges som N:o 218.)

1. Du är fallen, är nog sant, men tro igen.
Syndaminnen, plåga; likväl tro igen.
Många gånger har du blifvit
Af Guds Anda rörd, men drifvit
Honom bort; dock börja nu att tro igen.

Kör. O, hvarför ej tro igen?
Ja, Jesus är din vän;
Han så troget väntar än:
Ack, stanna nu och tro igen!

2. Torka tåren och försök att tro igen;
Tvitlets dimmor vika, då du tror igen.
Fridens sötma skall du smaka,
Då du vänder dig tillbaka
Till din hulde Frälsare att tro igen.
Kör.

3. Det är sannt det kostar på att tro igen;
Men då frälsningen beror på "tro igen"
Skall du ej försumma detta,
Utan tro och tro med rätta,
Tills du lifvet fått igenom "tron igen."
Kör.

4. Jesu löften nu jag ändtligt tror igen,
Och jag känner saligt lugn af "tron igen."
Han af nåd mig har upptagit
Och från synden mig rentvagit;
Nu jag lefver åter genom "tron igen."
Kör.

220. Vänd om!

Satt af A. L. S.

3. Si — Jesu blod, som för dig flöt,
Försonte all din skuld:
Så kasta dig i nådens sköt',
I fadersfamnen huld! *Kör.*

4. Din tår vill Fadren torka bort,
Den konsten kan Han väl;
Till Honom kom, dig skynda fort,
Att frälsad få din själ. *Kör.*

221. Kom tillbaka!

(Sjunges som N:o 220.)

1. Kom vandrare tillbaka, kom,
Uppsök den fordna stig;
Från synd och flärd till Gud vänd om—
Ty än han kallar dig!
O, vänd om, kom tillbaka till din Gud!
O, vänd om, kom tillbaka till din Gud!
O, vänd om, kom tillbaka till din Gud!
Ty hans nåd skall ej evigt bjudas dig.

2. Si! Jesu famn än öppen står,
O, skynda dig i den!
Ty om du längre borta går,
Du mister himmelen. *Kör.*

3. O, gäckas ej med nådens Gud,
Och ej med nådens dag!
Ty om du hånar Herrens bud,
Du drabbas af Hans lag. *Kör.*

4. Si! Herrens Ande — helig, god,—
Dig än vill hjelpa fram
Till Jesu dyra reningsblod,
Som flöt på korsets stam. *Kör.*

KÖRSÅNGER.

I. Kom, Herre Jesus.

Ord af Aug. Davis.

1. Je-sus, du som dog för mig, Du min en - da gladje är, Helt jag
2. Je-sus, du för mig stod upp, Hjelp mig lef - va helt för dig! Tag min
3. Je-sus, du som från vår jord, Fa - rit upp till himmelen. Visst jag

off-rar mig åt dig. Ty jag har dig hjertligt kär! Du är lifvets kla-ra
ande, själ och kropp, För din tjenst och helga mig! Döp mig med din Andes
tror ditt löftes ord: "Se, jag kommer snart igen"! Nu jag väntar dig hvar

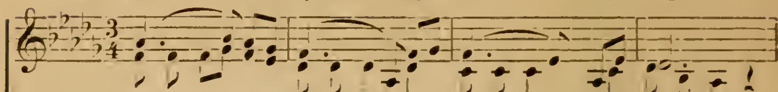
ljus, Som har skingrat mörkrets makt! Led mig hem till Fa - drens hus,
kraft, Fyll min själ med fröjd och frid! Styrk mig med din kär - leks saft,
dag! Du är trofast, god och from! Jesus, kom och hem mig tag!

Med din' ö - gon som du sagt! Med din' ö - gon som du sagt!
Var min sköld och borg i strid! Var min sköld och borg i strid!
A-men! Her - re Je - sus kom! A - men! Her-re Je - sus kom!

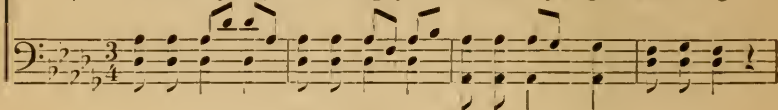
II. Klippa, du som brast för mig.

Musik af E. O. Excell.
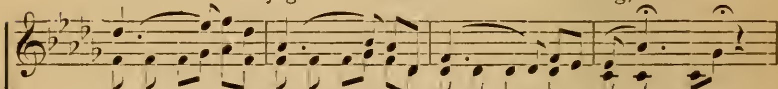
1. Klip - - pa, du som brast för mig!
2. Med min svett och mö - - - da jag,
3. In - - tet kan jag gif - - - va dig,
4. Vid hvart flyk - - tigt an - - - de - drag,

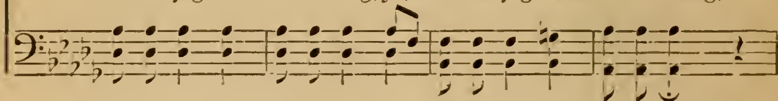
1. Klippa, du som brast för mig! O! Klippa, du som brast för mig!
2. Med min svett och möda jag, Ej, Med min svett och möda jag
3. In-tet kan jag gifva dig, Gud! Intet kan jag gifva dig,
4. Vid hvart flyktigt andedrag, Ja, Vid hvart flyktigt andedrag,
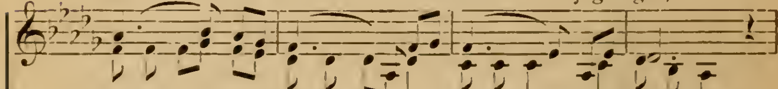

Låt mig göm - - ma mig i dig!
Al - - drig fyl - - ler upp din lag,
Till ditt kors jag slu - - ter mig,
Och när jag skall dö en dag,

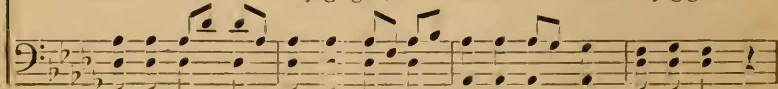
Låt mig gömma mig i dig! O! Låt mig gömma mig i dig.
Aldrig fyl-ler upp din lag, Nej, Aldrig fyl-ler upp din lag!
Till ditt kors jag slu-ter mig, Ja, Till ditt kors jag slu-ter mig,
Och när jag skall dö en dag, Ja, Och när jag skall dö en dag,

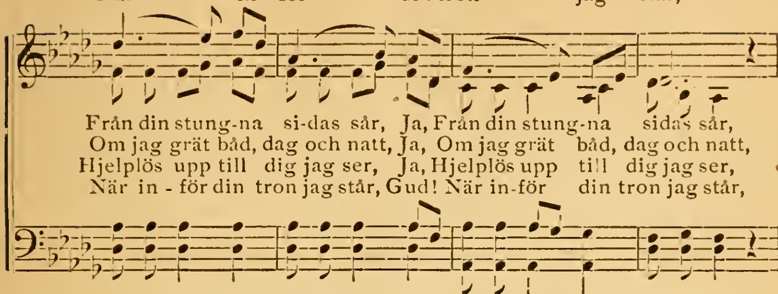
Vatt - - net, blo - - det, hvil - - ket går,
Om mitt nit blef al - - drig matt,
Na - - ken, dig om klä - - der ber,
När till fri - - dens land jag går,

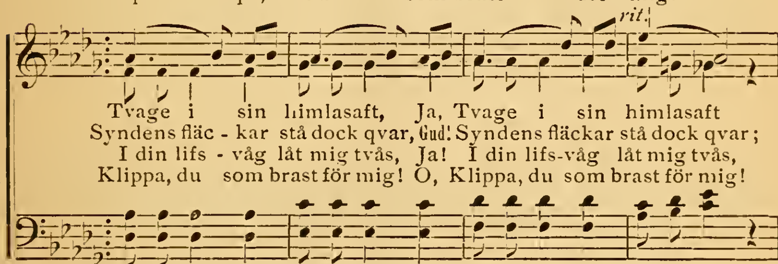
Vattnet, blo-det, hvilket går, Ja, Vattnet, blo - det, hvilket går,
Om mitt nit blef aldrig matt, Ja, Om mitt nit blef aldrig matt,
Naken, dig om kläder ber, Ja, Naken, dig om kläder ber,
När till fri-dens land jag går, Ack! När till fri-dens land jag går,

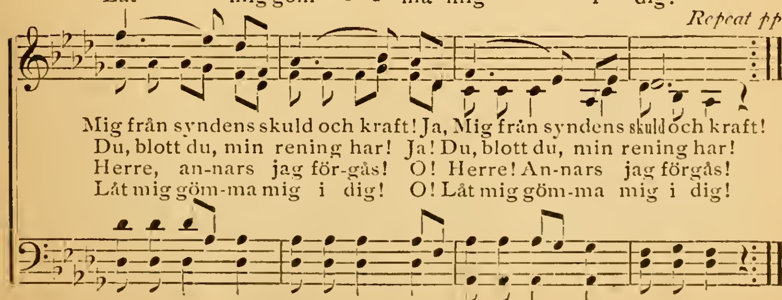
Från din stung - - na si - - - das sår,
Om jag gråt båd dag och natt,
Hjelp - - lös upp till dig jag ser,
När in - för din tron jag står,

Tva - - - ge i sin him - - la - saft,
Syn - - dens fläc - - kar stå dock qvar,
I din lifs - - våg låt mig tvås,
Klip - - pa, du som brast för mig!

Mig från syn - - dens skuld och kraft!
Du, blott du, min re - - ning har!
Her - - re! An - - nars jag för - gås!
Låt mig göm - - ma mig i dig!

III. "De som vänta uppå Herren."

Öfvers. af A. D.

Musik af James McGranahan.

1. O, skördemän på hvi-ta fäl - ten, Som få och sva-ga gå!
2. För of-ta tröt - ta och för-sag - da, Vi kla-ga sorgset här;
3. O gläds! ty han är all-tid när oss, Till ti-dens slut oss när!

"O, kommen! och för-bi-den Her-ren! Ny kraft i skolen få!"
Tro vi på Fräl-sa-ren som lef - ver, Hvarför då svig-ta mer?
Se upp! Haf mod och vandra fram-åt, All nåd han dig be-skär!

Kör.

Ty de som vän-ta up-på Her - - - - ren sko-la få......

Ty de som vän - ta up - på Herren Gud sko-la få,......

ny kraft! de med vin-gar upp-gå och upp-

sko-la få ny kraft; de med vin - - - - gar uppgå och upp-

de med vin-gar uppgå och uppgå

rit. *a temqo.*

fa - ra som starka ör - nar, Och de lö - - - - pa och ej
och de lö - - pa

trött - - - na, vandra fram och mat-tas ej; Ja, de
och ej tröttna, van-dra fram och mattas ic - ke;

lö - - - - pa och ej trött - - na vandra fram och mattas
ja, de lö - pa och ej tröttna vandra fram och

ej; Ja, de lö-pa och ej tröttna, vandra fram och mattas ej.
mattas ic-ke;

IV. Uppsök de fallna.

Öfvers. af A. D. Musik af W. A. Ogden.

By per. of W. A. Ogden. From Pearls of Gospel Song.

Je - sus som dog för syn - da - ren, för syn - da - ren.

dog.................. för syn - da ren.................

V. Herren är min herde!

Arr af A D. & A. L. L.

1. Her-ren Je - sus är min her - de, In - tet godt skall fat - tas mig! Han mig
Han mig lå - ter hvi - la up - på grö - na än - gar och han för
2. Ja, min själ han ve - der - qvic - ker, Och mig fö - rer på sin stig, För sitt
Och om än jag van - dra - de ut - i en dal så mörk och trång,
3. Med din kåpp och staf du trö - star mig, Ack säl - la, ljuf - va tröst, Som hug -
Och fast fi - en - der - na ho - ta, du be - re - der mig ett bord!

styrker, hjelper, leder på min stig. Mig till lug-na vat-ten der jag läskar mig!
namn han hjelper mig i strid och nöd! Fruktar jag dock intet ondt, han är mitt stöd!
sva-lar mig i bå - de lif och död! Der jag nju - ta får af lifvets him - la - bröd!

Fine

D. S. Som i sanning skydda kan sin sva-ga hjord!

Kör.

Hvil - ken her - - - de, her - - de, Som i san-ning skydda

Hvil - ken her - de, hvil-ken her - de, ja, som i san - ning skydda

kan sin sva - ga hjord! Hvil - ken her - - de, her - - de,

D.S.

kan sin sva - ga hjord! sin hjord! Hvilken her - de. hvil . ken her - de, ja,

4. Du mitt hufvud smörjer sjelf
Med glädjens olja, så jag får
Börja sjunga på min nya hemlandssång!
Ja, min glädjebägare
Den flödar öfver redan här
O, hvad skall det bli i himmelen en gång!

5. Idel godhet och barmhertighet
Skall här förfölja mig,
Alla mina lefnadsdagar så jag tror!
Snart i Herrens hus i evighet,
Jag tågar in till slut,
För att stämma in i himlens sälla kor.

VI. Det fins ett land.

1. Det fins ett land, så un - der-bart, Der
2. Ty bort - om den - - - na stri - da våg, Der

Det fins ett land, så un - der-
Ty bort-om den - na stri - da

Ett land så un - - - der - bart, Der
Bort-om dess stri - - - da våg, Der

Ett land så un - - der -
Bort-om dess stri - - da

hel - - - - go - nen få bo; Der ly - ser
lig - - - ger him - lens land; Så Ka - na -

bart, Der hel - go - nen få bo;
våg, Der lig - ger him - lens land;

hel - - - - go - nen få bo; Der
lig - - - - ger him - lens land; Så

bart, Der hel - go - nen få bo;
våg, Der lig - ger him - lens land;

lju - - set e - vigt klart, Der her - - skar e - vig
an i fäg-ring låg På Jor - - dans an-dra

Der ly - ser lju - - set e - vigt klart, Der herskar e - vig
Så Ka - na - an i fäg - ring låg, På Jor-dans an-dra

ly - ser lju - - set e - - vigt klart, Der herskar e - vig
Ka - na - an i fäg - - ring låg, På Jor-dans an-dra

Der ly - ser lju - - set klart Der her-skar e - vig
Så Ka-naans fäg - ring låg, På Jor-dans an-dra

ro. Det lan - det har en e - vig vår, Ej blom-man
strand, Låt oss få stå der Mo-ses stod, Och se i
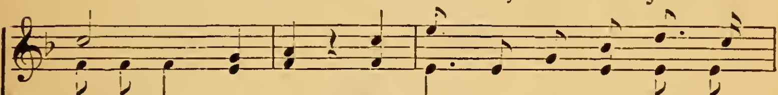

ro. Det lan - - det har en e - vig vår, Ej
strand, Låt oss få stå der Mo-ses stod Och
ro. Det lan - det har en e - vig vår, Ej
strand, Låt oss få stå der Mo-ses stod Och

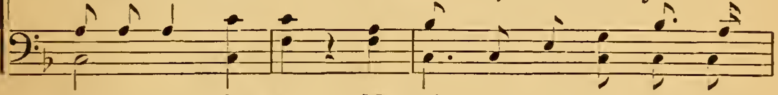

ro. Det lan - - det har en e - vig vår, Ej blomman
strand, Låt oss få stå der Mo-ses stod Och se i

der för - gås; Men ti - dens flod sin böl - ja
Ka - - naan in. Då skall ej ti - dens Jor - dans
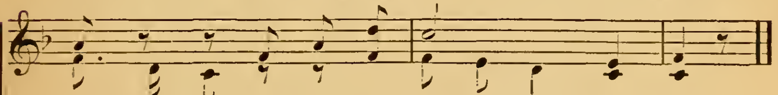

blom-man der för - gås; Men ti - - - den flod sin
se i Ka - naan in. Då skall . ej ti - dens
blomman der för - gås; Men ti - dens flod sin böl - ja
se i Ka - naan in. Då skall ej ti - dens Jor - dans
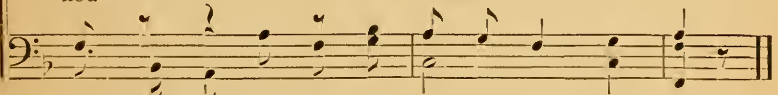

der för-gås; Men ti - - - dens flod sin
Ka - - naan in. Då skall ej ti - dens

slår E - mel - lan det och oss.
flod För - skräc-ka mer vårt sinn'.

böl - ja slår E - mel - lan det och oss.
Jor - dans flod För - skräc-ka mer vårt sinn'.
slår
flod

böl - ja slår E - mel - lan det och oss.
Jor - dans flod För - skräc - ka mer vårt sinn'.

VII. Väntande vid floden.

Öfvers. af A. D. — Musik af E. O. Excell.

1. Vi nu vänta in-vid floden, Och på stranden vak-ta än,
2. Fast än dimmor höl-ja floden, Vå-gor bull-ra mot dess strand,
3. Och den lju-sa him-la-sta-den, För vår blick klart framglänst har,
4. Han har kal-lat mån-ga kä-ra Från vår si-da, till sig opp!

En-dast vän-ta på vår styrman, Snart han för oss öf-ver den!
Dock vi hö-ra äng-la-sången, Bru-san-de från fridens land!
Med dess torn, lik so-lens strålar, Samt dess ljufva flod så klar.
Hos vår Je-sus få vi mötas, Ef-ter slu-tadt vandrings-lopp!

Kör.

Vän - - - ta, vak - - - ta, vän - - ta, vak - - ta!
Vän-ta, vän-ta, vak-ta, vak-ta, vän-ta, vän-ta, vak-ta, vak-ta!

Vi på stranden vakta här! .... Vän - ta, vak - - ta,
Vi på stranden, vi på stranden vak-ta här. Vänta, vänta, vakta, vakta.

vän - ta, vak - ta! För vår styrman som oss öf-ver bär!
vänta, vänta, vakta, vakta, För vår styrman som oss öf-ver bär!

Bearb. af A. D.

1. Den kär - lek Je - sus bar till mig, Då han på korset off-rat sig,
2. De mån - ga sor-ger, som han bar, Ack ja! Han tör-ne-krönt ock var,
3. Ljuf frid jag e - ger i Guds Son, Han för mig be'r in-för Guds tron!
4. Stor fröjd jag får då han är när, En ljuf - lig ro han mig be-skär,
Att sjelf för - so - na, fräl - sa mig: Den o - ut - säg - lig är!
Att jag må lef - va al - la da'r: Det o - ut - säg - ligt är!
Hvad kraft i blo - det ge-nom tron: Det o - ut - säg - ligt är!
Mitt hopp är fast till Je - sus här: Det o - ut - säg - ligt är!
Kör.
Hans kärlek o - ut-säg-lig är! (o-utsäg-lig är!) Hans kärlek o - ut-säg - lig
är! (o-utsäglig är!) Den kärlek Jesus bar till mig— Den o-utsäglig är!

IX. Si, jag står för dörren.

(Uppb. 3: 20.)

Musik af A. L. Skoog.

m

Si, jag står för dör - ren och klap-par, och klap-par,

si, jag står för dör-ren och klap-par, och klap-par; den som

cres.

hör min röst och upp-lå - ter dörren, till honom skall jag in-

gå.... och hål - la natt-vard med ho-nom, och hål - la

m f
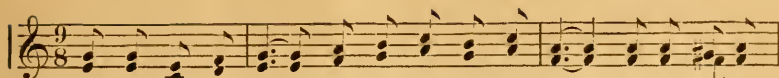
nattvard med honom, och han med mig, och han med mig.

f rit.
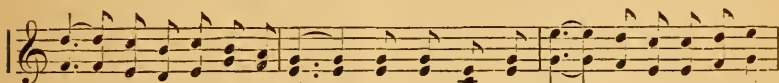
By permission.

X. Är detta för mig?

Mel. af Aug. Davis.
Satt af A. L. S

1. O, strå-lan - de kro - na, som vän-tar mig der, En dag hos min
2. Hvad underbar sång för Gudstron, der ock jag Får hö - ja min
3. O, e - vi - ga gläd - je, som ock skall bli min, Der sorg eller
4. O sa - li - ga namn, som ock der skall bli mitt, "Det ny-a," som
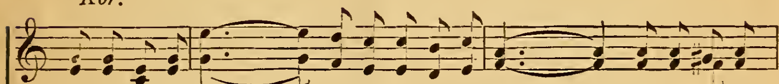

Je - sus, när hemma jag är, Och möts af de orden från Herren min
röst till hans ä - ra en dag, Till hans, som sig vi - sat så stor ut - i
död icke mer slippa in. Der natt - li - ga skug-gor ej lägra sig
Je-sus ock skänker mig fritt. Men blott "den der vin-ner" skall få det till

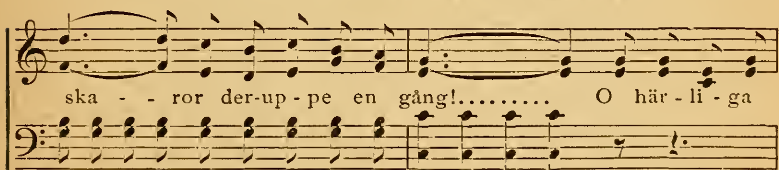

Gud: "Gå in i min gläd - je"—Hvad nå-de-fullt bud!
råd Och mäk-tig i ger-ning, men störst ut - i nåd!
mer, Ty Lammet är so - len, som al-drig går ner.
slut, Så hjelp oss, o Je - su, att väl hål - la ut!

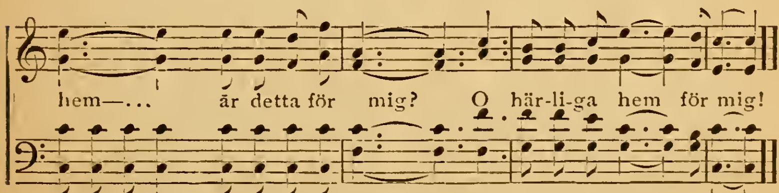
Kör.

O, strålande kro - - - na, o, här-li-ga sång....... Bland jublande
Strålande krona, o här-li - ga, här-li-ga sång; Bland

ska - - ror der-up - pe en gång!......... O här - li - ga
jub-lan - de skaror der - up - pe, der-up - pe en gång!

hem—... är detta för mig? O här-li-ga hem för mig!
Här-li-ga hem,

REGISTER.

KÖRSÅNGER.

